

اصلاحات خدمات ملکی در افغانستان: نقش و وظایف سکتور خدمات ملکی

سید حشمت الله هاشمی و گرها رد لافت

سنبله ۱۳۹۵

۱۵ سال
تحقیق با کیفیت

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان و
وزارت همکاری های اقتصادی و انکشافی فدرال آلمان

سلسله نشرات تحلیلی

اصلاحات خدمات ملکی در افغانستان: نقش و وظایف سکتور خدمات ملکی

سید حشمت الله هاشمی و گرها رد لافت

سنبله ۱۳۹۵

تمويل مالی این تحقیق توسط وزارت همکاری های اقتصادی
و انکشافی فدرال آلمان صورت گرفته است.

شماره استندرد بین المللی کتاب (ISBN)

۰۱۶۱۶

کد نشریه

خادم احمد حقیقی

مترجم

تصاویر روی جلد

نشست رییس جمهور داکتر غنی با کارمندان کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی (ARG^(c)، کابل ۱۳۹۵)؛ شفاخانه بی در فیض آباد www.ez-afghanistan.de, Badakhshan afghanistan، ولایت بدخشنان، ۱۳۹۰؛ آموزش برای پولیس افغانستان (توسط سید حشمت الله هاشمی، کابل ۱۳۹۵).

© ۱۳۹۵ واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان و سازمان انکشاف بین المللی آلمان (GIZ)

این اثر میتواند فقط برای اهداف غیر تجارتی و در صورت ذکر نام نویسنده‌گان و منبع، مورد نقل قول، استناد و یا تکثیر قرار گیرد. نظریات ذکر شده در این مطالعه مربوط به نویسنده‌گان بوده و انعکاس دهنده دیدگاه وزارت همکاری‌های اقتصادی و انکشافی فدرال آلمان، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان و سازمان انکشاف بین المللی آلمان نیست.

برخی حقوق محفوظ است. هرگاه این نشریه چاپ مجدد، ذخیره و یا به صورت برگی به دسترس گذاشته میشود باید لینک ارتباطی به وب سایت www.giz.de و www.areu.org و www.ez-afghanistan.de بفرآهم گردد. برای هر گونه استفاده که در فوق مشخص نگردیده، باید اجازه قبلی به صورت کتنی از ناشران مطالعه (واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان و سازمان انکشاف بین المللی آلمان) تهیه گردد؛ اخذ اجازه را می‌توان از طریق ارسال ایمیل به areu@areu.org یا تماس با ۰۲۴ ۲۲۱ ۲۴ ۱۵ +۹۳ (۰) انجام داد.

در مورد نویسنده‌گان

سیدحشمت الله هاشمی، از ده سال به اینسو مصروف اصلاحات اداره عامله در سکتور خدمات ملکی افغانستان می‌باشد. نامبرده شماری از برنامه‌های اصلاحات را برای وزارت‌خانه‌ها و ریاست‌های مستقل خدمات ملکی زیر عنوان پروگرام ظرفیت سازی برای نتیجه، در کمیسیون مستقل اصلاحات و خدمات ملکی توسعه داده است. او در چارچوب دیپارتمنت زراعت بانک جهانی و ایالات متحده، به عنوان مشاور بخش منابع بشری در وزارت زراعت، آبیاری و مالداری نیز کار کرده و در راستای تاسیس و تقویت ریاست منابع بشری و تطبیق اصلاحات در این وزارت همکاری نموده است.

نامبرده به عنوان رئیس منابع بشری در کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان نیز کار کرده و همچنان به عنوان مشاور اداره عامله در ریاست خدمات ملکی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی ایفای وظیفه نموده است.

گرها رد لات، مشاور مستقل است که در گذشته به عنوان شاروال و شاروال بزرگ شهرهای ولدینبرگ و ماسچ آلان نیز ایفای وظیفه کرده است. گذشته از این، در چارچوب برنامه تمرکزدایی اداره همکاری های انکشاپی بین المللی آلان در غنا و تانزانیا کار نموده است. گرها رد لات، افزون بر کار در پست های کلیدی موسسات امدادی انکشاپی، در کالج تحصیلات عالی کارلسروهه برای خدمات ملکی، به عنوان استاد بخش اداره عامله و مدیریت مالی ایفای وظیفه نموده است. نامبرده با استفاده از تجرب خود در بخش حکومتداری محلی، تلاش ها و همکاری های خود را در زمینه پروژه های ظرفیت سازی جهانی ادامه می دهد.

در باره واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، مؤسسه مستقل تحقیقی مستقر در شهر کابل است که هدف آن انجام و عرضه تحقیقات با کیفیت مرتبط به پالیسی و طرز العمل و انتشار نتایج حاصله آنها جهت آگاهی دهی و تأثیرگذاری روی پالیسی‌ها و فعالیت‌های گوناگون؛ و تقویت فرهنگ تحقیق و مطالعه می‌باشد. واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان جهت بدست آوردن این هدف با پالیسی سازان، جامعه مدنی، محققین و دانش آموزان ارتباط برقرار مینماید تا استفاده از تحقیق و کتابخانه این واحد را ترویج دهد، ظرفیت تحقیق خویش را تقویت بخشد و فرصت‌ها را برای بازتاب اندیشه‌ها، مناظره‌ها و مباحث علمی مساعد سازد.

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان در سال ۲۰۰۲ با همکاری مؤسسات امدادی فعال در افغانستان بوجود آمد و دارای هیئت مدیره ایست متشکل از نماینده‌های سازمان‌های تمویل کننده، ملل متحد و دیگر ادارات چندجانبه و سازمان‌های غیردولتی.

پروژه‌های مشخص در سال ۲۰۱۶ توسط کمیسیون اروپا (EU)، مؤسسه بین‌المللی برای توسعه (ODI)، برنامه پرومومت تحت اداره انکشاف بین‌المللی ایالات متحده امریکا (Tetra Tech-WLD)، گروپ امنیت و حکومتداری (SGG)، انسٹیتویوت صلح ایالات متحده امریکا (USIP)، وزارت همکاری‌های اقتصادی و انکشافی فدرال آلمان (BMZ)، سازمان انکشاف بین‌المللی آلمان (GIZ)، مرکز بین‌المللی تحقیقات ذرت و گندم (CIMMYT)، سازمان هلند برای پژوهش‌های علمی (NWO)، و سازمان خیریه کودکان جنگ بریتانیا در افغانستان (War Child) تمویل گردیده‌اند.

پیشگفتار

به واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان به مناسبت تهیه این تحقیق ارزشمند که هدف آن، تحلیل گستردۀ خدمات ملکی و اصلاح روندهای پالیسی کلیدی در این بخش است، تبریکی ابراز می‌دارم. ارایه اصول خدمات و خدمات ملکی مسوولانه در چارچوب حکومتداری خوب، از تعهدات بنیادی حکومت است. به عنوان نتیجه، دولت از بهره برداری و استفاده موثرتر منابع عامه به منظور ارایه خدمات اساسی و افزایش عواید اطمینان می‌دهد و جهت انکشاف اقتصاد ملی و توسعه اجتماعی، از توسعه سکتور خصوصی حمایت می‌کند. این مطالعه، نتایج و امکانات مربوط در راستای تحقق اهداف بزرگ دولت را مهیا می‌سازد، تا حقوق اساسی شهروندان افغان که مشارکت و استفاده از انکشاف و توسعه است، برآورده گردد.

اگر운د براین، این مطالعه، موانع و مشکلاتی را شناسایی و بر جسته می‌سازد که در برابر تطبیق طرح‌های اصلاحات مانع می‌گردد. پیشنهادهای این تحقیق در این مورد ارایه گردیده که چه گونه می‌توان بر روند کند اصلاحات فایق آمد و برنامه‌های اصلاحات خدمات ملکی را که برخی آنها از مدت زیادی وجود دارد، سرعت بخشد.

مجمع حکومتداری افغانستان (Govern4Afg) که به صورت مشترک توسط شرکای آلمانی و افغانی راه اندازی گردیده، یک برنامه بسیار به وقت است؛ زیرا پیرامون بحث پالیسی در مورد موضوعات حکومتداری در کشور ما، یک راهکار روشی را ارایه می‌کند. پژوهشگران و سیاست‌گزاران نتایج مبتنی بر شواهد را فراهم می‌سازند که سبب شکل گیری گفتگوها به هدف تقویت همکاری انکشافی در بخش حکومتداری می‌گردد.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی از زمان تاسیس خود در سال ۱۳۸۱ که بر اساس قانون موظف به رهبری روند اصلاحات خدمات ملکی در کشور می‌باشد، تعدادی از اصلاحات ساختاری را طرح و تحقق بخشیده است. در گذشته‌ها، اصلاحات تا حد بیشتر توسط تمویل کنندگان مالی رهبری می‌شد که منجر به ایجاد ساختارهای اداری موازی گردید. در مجموع تمام اصلاحات، دارای نتایج مثبت بود، اما این نتایج منجر به توسعه ظرفیت خدمات ملکی پایدار نگردیده است.

در پایان، امیدوارم که از طریق پلاتفورم‌هایی همانند مجمع حکومتداری افغانستان (Govern4Afg) مباحث بیشتری در سطح محلی صورت گیرد؛ زیرا درک بهتر از موضوعات حکومتداری، برنامه‌ریزی و بودجه سازی، حمایت فعالانه از اجندای اصلاحات دولت افغانستان است.

نادر نادری
مشاور ارشد رئیس جمهور در امور روابط عامه و استراتژیک و
سفیر افتخاری حمایت از آزادی بیان
۱۳۹۵ سنبله

دیباچه

مجمع حکومداری افغانستان به عنوان جایگاهی برای گفتگو، از اصلاحات و تطبیق پالیسی‌ها در عرصه حکومداری در افغانستان حمایت می‌کند. حکومداری خوب، حاکمیت قانون، حسابدهی و شفافیت برای اکشاف و ثبات افغانستان بی‌نهایت مهم‌اند. نیاز است تا اعتماد مردم افغانستان به نهادهای دولتی احیا شده و با فساد به طور موثری مبارزه گردیده و اصلاحات به خاطر بهبود زندگی روزمره مردم روی دست گرفته شود. تنها کافی نیست که اصلاحات در حد گفтар و نوشتار باقی مانده و در شهره و دهات افغانستان اجرا نشوند.

اهداف این پلاتформ عبارت از تقویت گفتگوهای پالیسی محور میان «عاملین تغییر» در افغانستان و آلمان در عرصه حکومداری خوب است. محققان و سیاستگذاران از هر دو کشور نظراتی مبتنی بر شواهد به خاطر تقویت گفتگوهای ارایه مشوره در بخش حکومداری ارایه می‌دارند. از این‌رو، مباحثات روی سیاست‌ها با واقعیت‌های موجود سنجیده می‌شوند. در نهایت، این پلاتформ به عنوان وسیله‌ای برای تطبیق استراتژی وزارت همکاری‌های اقتصادی و انکشافی آلمان برای همکاری‌های انکشافی افغانستان و آلمان در ۱۳۹۷-۱۳۹۴ استفاده می‌گردد.

پس از راه اندازی موقانه ورکشاپ آغازین در سال ۱۳۹۴، ۶ موضوع (بودجه سازی و برنامه‌ریزی ولایتی، بودجه سازی جنسیت محور، اداره معادن، حکومداری محلی، جامعه مدنی و اصلاحات در بخش خدمات ملکی) برای گفتگوهای عمیق با درنظرداشت اولویت‌های جانب افغانی و آلمانی، انتخاب گردیدند. در جریان سال ۱۳۹۴، تیم‌های تحقیقی از هر دو کشور نظریات کارشناسانه خود را ارایه کرده و بحث میان متخصصین و مجریان {پالیسی} را در قالب چندین گفتگوی آزاد و سایر روش‌های مشورتی تسهیل نموده و مقالات موضوعی توأم با پیشنهادات خود را برای گفتگوهای بیشتر روی سیاست‌ها آماده ساختند.

وزارت همکاری‌های اقتصادی آلمان آرزومند است که این مقالات به بحث‌های بیشتر روی این موضوع در افغانستان دامن زده و سطح تعامل نهادهای تمویل کننده در این بخش را افزایش بخشد.

اما در مورد این مقاله:

حکومت وحدت ملی افغانستان در سال ۱۳۹۳ برنامه اصلاحات خود را زیر عنوان "تحقیق خودکفایی: تعهدات به اصلاحات و تجدید مشارکت"، در کنفرانس لندن در مورد افغانستان، ارایه کرد. بر پایه این برنامه، یکی از اهداف اصلی حکومت وحدت ملی این است که حکومداری‌های اش را بهبود بخشد و خدمات ملکی مشروع، غیر سیاسی، باثبات و پاسخگویی را بنیاد گذارد. علیرغم دستاوردهای حکومت وحدت ملی در بخش‌هایی از حکومداری محلی، روند اصلاحات در خدمات ملکی به کندی به پیش می‌رود و چالش‌های مورد نظر هنوز هم بر جای خود باقی است.

این مطالعه که پیرامون اصلاحات خدمات ملکی در افغانستان در سنبله ۱۳۹۵ ارایه گردیده، بررسی جامعی در مورد وضعیت فعلی بخش خدمات ملکی در افغانستان است. این تحقیق حاصل بازنگری چارچوب حقوقی موجود سکتور خدمات ملکی و همچنین انجام مصاحبه‌های متعدد و بحث آزاد با مراجع ذیربط ملی و بین‌المللی است.

این مقاله مبتنی بر بینش‌های طرح شده در گفتگوها و نشست‌های مشورتی مجمع حکومداری افغانستان (Govern4Afg)، به تحلیل چارچوب حقوقی سکتور خدمات ملکی پرداخته، چالش‌هایی را که در راستای تطبیق اصلاحات مانع می‌گردد، شناسایی کرده و ابزارهایی را جهت تقویت وزارت‌خانه‌ها و اداره‌های خدمات ملکی در حکومت وحدت ملی، پیشنهاد می‌نماید.

بزرگترین چالش در این راستا، نبود اراده سیاسی، رهبری و تعهد پیرامون اصلاح خدمات ملکی و همچنان کمبود و ناکارآمدی چارچوب حقوقی و نظارتی می‌باشد. همچنین، وظایف و مشارکت بازیگران مختلف در این راستا کمرنگ بوده و کاستی‌های در مدیریت منابع بشری سبب پیچیده‌گی بیشتر موضوع می‌گردد. تیم پژوهشی مجمع حکومداری افغانستان (Govern4Afg)، در این زمینه پیشنهادهای کلیدی را مشخص کرده است.

- برای اینکه از رقابت‌های بیشتر جلوگیری صورت گیرد، رئیس جمهور باید کمیته‌ی رایجاد نماید که نقش نظارتی را به دوش داشته، تدوین و تطبیق معیارها پیرامون اصلاح خدمات ملکی را مورد ارزیابی قرار دهد.

- کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی باید به عنوان نهاد رهبری کننده اصلاح خدمات ملکی باقی بماند؛ هرچند که این اداره جهت تقویت نیازمند حمایت تمام نهادهای حکومتی می‌باشد.

- ایجاد یک چارچوب حقوقی روشن در این راستا کار مهم پنداشته می‌شود؛ بنابراین، سه قانون مهم تصویب و نافذ گردد: قانون تشکیلات که با اختصاص دادن صلاحیت‌ها و نقش‌ها به نهادهای دولتی، ساختار تشکیلاتی حکومداری را در افغانستان مجسم می‌سازد؛ قانون طرز العمل اداری و قانون کارکنان خدمات ملکی.

و در نهایت، رویکرد دوگانه شامل تطبیق تدریجی اصلاحات درازمدت تحت رهنمایی رئیس جمهور و استفاده از فرصت‌های بازسازی سریع که به منظور انجام اصلاحات، مسیر پایه داری را ترسیم می‌کند.

این مطالعه اساس گفتگوهای و مباحثت بیشتری را نه تنها در مجمع حکومتداری افغانستان، بلکه میان نهادهای دولتی افغانستان، جامعهٔ تمویل کننده گان و مراکز علمی نیز فراهم می‌سازد. انتشار گستره‌این مطالعه، بحث‌ها و اصلاحات پالیسی را میان سطوح مختلف تسريع می‌نماید. مجمع حکومتداری افغانستان در سال ۱۳۹۵ مباحثت و گفتگوهایی را با عناوین تازه آغاز خواهد کرد.

نهاده‌ها مسمه‌ها

کلاوس کرامر
رئیس همکاری‌های انکشافی
سفارت جمهوریت فدرال آلمان، کابل
سبله ۱۳۹۵

فهرست مطالب

۱	در مورد نویسندها
۲	در باره واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان
ج	پیشگفتار
د	دیباچه
ز	اختصارات
ح	واژه نامه
ط	فسرده مطالعه
۱	۱. مقدمه
۳	۲. حکومتداری در افغانستان
۳	۲.۱ پیشینه
۳	۲.۲ سیستم اداره عامه
۵	۲.۳ سکتور خدمات ملکی: ساختار و وظایف
۹	۳. اصلاح خدمات ملکی در افغانستان
۹	۳.۱ چارچوب حقوقی اصلاح خدمات ملکی
۱۳	۳.۲ اسناد تقنینی که در سکتور خدمات ملکی قابل اجراست
۱۴	۳.۳ سکتور خدمات
۲۱	۴. چالش ها
۲۱	۴.۱ پالیسی خدمات ملکی
۲۲	۴.۲ چارچوب حقوقی
۲۳	۴.۳ موضوعات ساختاری و مدیریتی
۲۴	۴.۴ روندهای کسب و کار
۲۴	۴.۵ کارکنان خدمات ملکی
۲۶	۴.۶ کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی
۲۸	۵. نتیجه و پیشنهادها
۲۸	۵.۱ چارچوب حقوقی
۲۹	۵.۲ موضوعات ساختاری و مدیریتی
۳۰	۵.۳ ظرفیت سازی و آموزش
۳۱	۵.۴ سیستم معاش و رتب
۳۱	۵.۵ پرسوهای استخدام
۳۲	۵.۶ حسابدهی
۳۲	۵.۷ کمیسیون مستقل اصلاحات و خدمات ملکی
۳۳	۵.۸ سکتور خصوصی
۳۳	۵.۹ پیشنهادهای عمومی
۳۵	ضمیمه:
۴۰	منابع

جدول ها

۱۳	جدول شماره ۱: اسناد تقنینی مورد اجرا در سکتور خدمات ملکی
----	--

اختصارات

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان	AREU
وزارت همکاری های اقتصادی و انکشاپی فدرال آلمان	BMZ
ظرفیت سازی برای نتایج	CBR
ریس اجراییه	CEO
اصلاح خدمات ملکی	CSR
اداره انکشاپی بین المللی آلمان	GIZ
مجمع حکومتداری افغانستان	Govern4Afg
کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی	IARCSC
ریاست مستقل ارگان های محلی	IDLG
صاحبه اشخاص کلیدی	KII
وزارت مالیه	MoF
وزارت عدله	MoJ
وزارت صحت عامه	MoPH
موسسات غیر دولتی	NGO
اقدامات آینده جهت اصلاح اداره	NGPAR
معاون تکنیکی ملی	NTA
حکومت وحدت ملی	NUG
معاش و رتب	P&G
اصلاح اداره عامه	PAR
اصلاح و بازسازی ابتدایی	PRR

واژه نامه

جنگجویانی که در برابر تجاوز روس در افغانستان جنگیدند.	مجاهدین
شورای بزرگ مردمی	لویه جرگه
مجلس نماینده گان	ولسی جرگه
مجلس سنا	مشرانو جرگه
ساختار تشکیلاتی که نمایانگر وظایف و سلسله مراتب اداری در یک سازمان می باشد.	تشکیل

فسرده مطالعه

در طول دوره انتقال (۲۰۱۴-۲۰۰۱)، افغانستان پیشرفت های چشمگیر در زمینه توسعه و انکشاف داشته است. کنفرانس بن در سال ۲۰۰۱ ضمن تثبیت مجموعه ای از چارچوب پالیسی ها، خدمات ملکی موثر را منحیت یکی از الویت های حکومداری ایجاد نمود. در دسامبر ۲۰۱۴، حکومت وحدت ملی افغانستان برنامه اصلاحات خود را تحت عنوان «برنامه ایجاد خود کفایی» براساس کنفرانس های کابل و لندن در مورد افغانستان، ارائه نمود. بدین ترتیب افغانستان وارد مرحله جدید بنام «دله تحول» (۲۰۱۴-۲۰۲۵) گردید.

یکی از اهداف عمد حکومت وحدت ملی ایجاد یک اداره عامه میباشد که حقوق بشر را احترام، حفاظت و تضمین نموده، امنیت را تامین و از جانب شهرواندان منحیت نماینده قانونی و فراهم کننده خدمات مطابق به نیازمندی های اساسی شناخته شود. جهت نیل به این هدف، خدمات ملکی فعال و خوب سازمان یافته نهایت مهم میباشد زیرا خدمات ملکی یگانه وسیله اساسی حکومت جهت تطبیق پالیسی ها و عرضه خدمات عامه به مردم در سراسر کشور میباشد.

این آشکار است که حکومت در راستای اصلاحات دارای دستاوردهای زیادی است. گام های اساسی در زمینه بازسازی برداشته شده و در راستای توسعه اقتصادی، اجتماعی و دموکراتیک پیشرفت ها محسوس می باشد. به هر صورت، علی رغم پیشرفت های اساسی در بسیاری بخش های حکومداری ملی به ویژه اصلاح خدمات ملکی، در مجموع این روند تا اندازه بی کند به نظر می رسد و هنوز هم چالش های مهم بر جای خود باقی است. در مجموع فراهم سازی فرصت های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی و همچنان ارایه خدمات عامه هنوز هم از توقعات مردم فالصه دارد.

هدف حکومت این است، در چارچوب حکومداری خوب، اداره مشروع، غیر سیاسی، باثبات، مبتنی بر خدمات و پاسخگوی خدمات ملکی را طوری ایجاد نماید که جهت ارایه خدمات اساسی از منابع عامه به گونه موثر استفاده کند، عواید را ارتفا بخشد و جهت رشد اقتصاد ملی و انکشاف اجتماعی از توسعه سکتور خصوصی حمایت نماید. بزرگترین هدف این است که حقوق اساسی شهروندان افغان تضمین شده و از فرصت های انکشافی در کشور به طور کامل مستفید گردد.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی از زمان تاسیس خود در سال ۲۰۰۲ م. تا کنون، رهبری روند اصلاح خدمات ملکی را به دوش داشته و شماری از برنامه ها را در راستای اصلاح خدمات طرح و به منصة اجرا گذاشته است. اما در این کمتر می توان شک کرد که اصلاحات کم از کم در گذشته غالباً توسط تمویل کننده گان با تأسیس نظام اداری موازی رهبری شده است.

اهداف این مطالعه:

هدف این سند تحقیقی تحلیل و بررسی خدمات ملکی و پالیسی های کلیدی پروسه اصلاحات در سکتور خدمات ملکی میباشد. دریافت نقش و وظایف سکتور خدمات ملکی و تشخیص میکانیزم ها جهت افزایش عرضه خدمات در سطح ملی و محلی نیز یک از اهداف این تحقیق میباشد. در نهایت، پیشنهادات در مورد تقویت اصلاحات اداری در سکتور خدمات ملکی در زمینه و اجدای سیاسی حکومت وحدت ملی میباشد.

روش تحقیق

گروه تحقیق، چارچوب حقوقی و مقرراتی موجود را ارزیابی کرده و استراتئی ها و برنامه های حکومت را در این راستا به دقت بررسی کرده است. این مطالعه، گزارش ها و مقالات علمی که توسط موسسات ملی و سازمان های انکشافی بین المللی در این زمینه نگارش یافته، بازنگری نموده است.

افرون براین، گروه تحقیق پیرامون موضوعات خدمات ملکی، با مقام های اداره عامه و پژوهشگران مصاحبه های معلوماتی عمد را نیز انجام داده است. گروه تحقیق، همچنان در عین حال، با نماینده گان حکومت، نهادهای تمویل کننده، جامعه مدنی و نیز کارشناسان ملی و بین المللی در مورد سکتور خدمات ملکی بحث های آزاد را راه اندازی کرده است. هدف این همه رویدادها این بود، تا چالش ها و موانع موجود در راستای اصلاح خدمات ملکی مورد بحث قرار گرفته و پیشنهادها و سفارش هایی پیرامون اینکه چگونه می توان خدمات ملکی را اصلاح و تقویت کرد، ارایه گردد.

یافته های مهم

بر اساس تحقیق و بررسی استناد، نتایج حاصل از مصاحبه ها و بحث های متعدد، موانع و چالش‌های کلیدی فراروی اصلاحات در خدمات ملکی مشخص شده است. از جمله موانع و چالش هایی که در راستای اصلاح خدمات ملکی مانع واقع می گردد، موضوعات عمدۀ زیر شناسایی گردید:

• فقدان اراده و تعهد سیاسی و مدیریتی برای اصلاح خدمات ملکی

فقدان رهبری روش و عدم وجود تمایل برای اصلاح خدمات ملکی محسوس می باشد و نیز هیچ طیفی از رویکردهای حکومت در قبال اصلاحات به چشم نمی خورد. افزون بر این، ساختارها و طرز العمل هایی جهت ایجاد هماهنگی موثر در سطح سیاسی و اداری وجود ندارد؛ در حالی که به جای تاکید بر اصلاح پایه دار خدمات ملکی، بر تصامیم رویداد گرا، راه حل سریع و موقتی، ابتکار و پروژه های خارجی تاکید صورت می گیرد.

• فقدان چارچوب حقوقی و تنظیم کننده مناسب

قانون تشکیلات و قانون کارکنان خدمات ملکی هنوز مناسب نبوده و یا نیازمند تعديل می باشد. این قوانین، وظایف و ساختار وزارت‌خانه های خدمات ملکی و مدیریت منابع بشری را در سکتور خدمات ملکی تشرییف و بیان می دارد.

• رهبری ضعیف و دخالت های متعدد در روند اصلاحات

مسولیت اولی کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی در این راستا، به دلیل مداخلات بازیگران متعدد، نهادها و سازمان های تمویل کننده بین المللی تضعیف گردیده است.

• درک مبهم از اصلاحات در خدمات ملکی

نتایج یا پیامدهای درازمدت یا حداقل میان مدت ابتکارات و برنامه های اصلاحی در سکتور خدمات ملکی روش نیست.

• وظایف و نقش های تکراری و موازی وزارت‌خانه ها و اداره های خدمات ملکی

فقدان چارچوب مشترک برای اداره نهادهای خدمات ملکی به دلیل ناکارایی قانون تشکیلات و تقسیم ناروشن صلاحیت ها بین وزارت‌خانه ها می باشد (ساختارهای موازی، تداخل صلاحیت ها و «نزاع بر مسئولیت ها»). افزون بر این، سازمان های کمک کننده دست به تشکیل ساختارهای اجرایی مستقل در دون و وزارت‌خانه ها می زند که کارمندان آن با شرایط سکتور خدمات ملکی سازگار نیست.

• روندهای پیچیده ارایه خدمات و کسب و کار

روندهای پیچیده و طویل ارایه خدمات و کارکردهای اداری کیفیت و اجرای عملیاتی خدمات ملکی را متأثر ساخته و فساد را بالقوه افزایش داده است.

• پیچیده گی در مدیریت منابع بشری

شیوه های حزب گرایی و تقریر بر اساس ملحوظات قومی عمومیت دارد و نیز فقدان راهکارهای شفاف، سازگار و منجسم استخدام مبتنی بر شایسته گی در خدمات ملکی محسوس است. معاش تمویل شده چندگانه و همزمان توسعه تمویل کننده گان و گسترش سوپر سکیل منجر به بروز سیستم خدمات ملکی موازی (خدمات ملکی دوم) گردیده است. در سیستم فعلی توسعه مسلکی مورد تشویق قرار نگرفته است ظرفیت سازی جامع و پالیسی آموزش وجود ندارد؛ به شرایطی که کارمندان طی آن می توانند کار موثرتری انجام دهند، توجه کمتری صورت گرفته است.

با این وجود، شمار قابل توجهی از تحلیل ها، مطالعات، استراتژی های عالی در این زمینه وجود داشته و برنامه های دقیق آماده تطبیق می باشد. ولی با این حال، پروسه های تطبیق، به دلیل بی توجهی و تکتیک تأخیر اندازی، متفاوت می باشد. همچنان شکاف بزرگی میان روند پلان گذاری و تطبیق اصلاح خدمات ملکی محسوس می باشد.

پیشنهادهای عمدہ:

سکتور خدمات ملکی به عنوان ابزار مرئی و کاری دولت مجبور است، تا در راستای انکشاف و بهبود کیفی و قابل اطمینان خدمات برای مردم کار نماید. خدمات عامه به عنوان اقدام و معیاری در راستای کاهش فقر، مبارزه با فساد، بهبود معیار زندگی و افزایش توسعه سکتور خصوصی، امر مهمی در راستای بهبود و توسعه یک کشور پنداشته می شود. بنابراین دولت باید در مجموع بر اصلاح خدمات ملکی تمرکز نماید.

به منظور تاکید بر اهمیت اصلاح خدمات ملکی و جلوگیری از دخالت ها و تداخل صلاحیت ها، ریسیس جمهور باید کمیته بی هماهنگی متشكل از وزارت خانه ها و اداره های مربوط را تشکیل دهد که توسط خود ریسیس جمهور یا دفتر ریسیس اجراییه حکومت وحدت ملی رهبری گردد. این کمیته، باید طرح و تطبیق اقدامات و معیارهای اصلاح خدمات ملکی را سرعت بخشیده و از آن نظارت و ارزیابی کند.

پیشنهادهای مربوط به تقویت روند اصلاح خدمات ملکی قرار زیر است:

- وجود تمایل، اراده، تعهد و حمایت قابل ملاحظه در سطح بالا برای اصلاح خدمات ملکی؛
- تدوین چشم انداز روش و استراتژی مشخص برای عملکرد کلی دولت در راستای اصلاح خدمات ملکی؛
- ایجاد چارچوب حقوقی مناسب برای اصلاحات در اداره عامه در سکتور خدمات ملکی؛
- تخصیص صریح و روشن صلاحیت ها و مسؤولیت ها در وزارت خانه ها و اداره های خدمات ملکی؛
- مناسب سازی ساختار سازمانی و بهینه سازی پروسه های کار در سکتور خدمات ملکی؛
- با توجه به برابری جنسیتی تدوین و تضمین رویکردهای استخدام مناسب، شفاف و مبتنی بر شایسته گی؛
- سیستم معاش و رتب مناسب و واحد؛
- ظرفیت سازی و آموزش کارکنان خدمات ملکی؛
- ایجاد حس تعهد، انگیزه و مسؤولیت مدنی در میان کارمندان خدمات ملکی؛
- ساده سازی پروسه های کلیدی ارایه خدمات؛
- دسته بندی لایه های سیاسی و تکنیکی سکتور خدمات ملکی؛
- از بین بُردن تداخل وظیفی و اداره های تکراری؛
- پاسخگویی بالا و دخالت جامعه مدنی در این راستا.

این بسیار با اهمیت خواهد بود که بر تطبیق اصلاح خدمات ملکی و اولویت بندی اجندای بخش های یاد شده آن تاکید صورت گیرد؛ چنانکه این بخش ها مزایای فوری و قابل اثبات را به شهروندان به ارمغان خواهد آورد. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی باید به عنوان نهاد پیشناز در راستای اصلاح خدمات ملکی باقی بماند، اما این کمیسیون نیازمند تقویت و حمایت تمام بخش های دولت می باشد.

۱. مقدمه

افغانستان در سال ۲۰۱۵ م. وارد دهه بی شد که دهه تحول نامیده می شود (۲۰۱۵ - ۲۰۲۴). تلاش صورت می گیرد که دهه تحول بر پایه دستاوردها و نتایج به دست آمده در دوره گذار (۲۰۱۱ - ۲۰۱۴) راه اندازی و تحکیم یابد، تا آینده افغانستان به عنوان دولت فعال، پایدار و با ثبات مطمئن گردد^۱.

یکی از اهداف بزرگ در این دهه، ایجاد دولتی در افغانستان است که به حقوق بشر احترام نموده و آن را حفاظت و تضمین نماید و امنیت را تأمین و از سوی مردم به عنوان نماینده مشروع و ارایه کننده خدمات ملکی شناخته شود و بتواند نیازهای اساسی آنان را برآورده سازد.

دولت افغانستان هنوز هم یک دولت شکننده است که اداره های عامه آن ضعیف و ناتوان به نظر می رسد. خدمات ملکی به عنوان ماشین اصلی دولت مورد توجه قرار می گیرد که یا توسط وزارت خانه ها و ادارات خدمات ملکی به گونه مستقیم و یا طبق مقررات و زیر نظارت سکتور خدمات ملکی و یا سایر ادارات دولتی، توسط سکتور خصوصی به مردم ارایه می گردد. انجام اصلاحات در خدمات ملکی، مقتضی درک و بیژه شرایط افغانستان است. این شرایط با ویژه گی هایی همانند جامعه غیرمتاجنس، اختلافات قومی، برتری مذهبی، تاریخ کوتاهی از شمارش نفووس، مردسالاری، رهبری بر اساس قدرت و به گونه ویژه نامنی ها مشخص شده است.

حکومتداری خوب، مقتضی خدمات عامه موثر، سیستم عدلي مورد اعتماد و نهادهایی است که در برابر ملت پاسخگو باشد. بر اساس نظریه بانک جهانی «حکومتداری خوب، مشابه با مدیریت خوب توسعه است»^۲. حکومتداری خوب عبارت از زمینه سازی برای شرایطی است که منجر به رونمایی انکشاف گردد. حکومت ها در فراهم سازی خدمات عامه دارای نقش عمده می باشند. آنها به تدوین قوانینی می پردازند که طی آن بازارها به گونه موثر کار کرده و مانع عدم موفقیت در بازار می گردند. به منظور برآورده شدن این مأمول، حکومت ها به نماینده گانی نیاز دارد که عواید را جمع آوری و امتعة مورد نیاز عامه را تولید کند که این امر، خود نیازمند وجود سیستم های حسابدهی، معلومات باورمند کافی و مؤثربین در مدیریت منابع و ارایه خدمات عامه می باشد.

با توجه به اجماع عامه، حکومتداری خوب ظرفیت دولت در راستای تدوین پالیسی ها، مدیریت امور مالی و اداری دولتی و ارایه خدمات به شهروندان است. رابطه میان سکتور خدمات ملکی و حکومتداری خوب ناگزیر بسیار حیاتی می باشد؛ چنانکه سکتور خدمات ملکی نقش کلیدی را در تدوین پالیسی، مدیریت امور مالی و اداری دولتی و ارایه خدمات به مردم به صورت مستقیم؛ یا غیر مستقیم از طریق سکتور خصوصی بازی می کند.

اجنادی اصلاح حکومتداری حکومت وحدت ملی افغانستان که اصلاح سکتور خدمات ملکی را شامل می شود، باید با مشارکت فعال شهروندان، تطبیق حاکمیت قانون، استخدام مبتنی بر شایسته سالاری و بهبود مداوم در اداره تثبیت شده و مشروعیتش استحکام یابد. حکومت وحدت ملی در این راستا متعهد به «ساده سازی و تسهیل راهکارهای ارایه خدمات در تمام بخش های خدمات ملکی»^۳ می باشد.

دفتر همکاری های انکشافی آلان با راه اندازی برنامه های مختلف از سال ۲۰۰۳ م. از روند حکومتداری در افغانستان حمایت کرده و اکنون امیدوار است که تلاش هایش پیرامون حکومتداری را استوار و مستحکم سازد. در جریان دهه گذار، استراتیژی کشور وزارت همکاری های اقتصادی و انکشافی فدرال آلان زیر عنوان «استراتیژی همکاری با افغانستان در دوره ۲۰۱۴ - ۲۰۱۷ م»، به تصویب رسید. این استراتیژی حکومتداری خوب را به عنوان یکی از نکات پنجمگانه اصلی تعریف می کند. بنابراین، ماموریت کشور آلان بر ارتقای اصول حکومتداری خوب به ویژه بر سه بخش فرعی آن همانند حاکمیت قانون، مشارکت سیاسی و اداره عامه تمرکز می نماید.

از برنامه های مربوط به بخش حکومتداری انتظار می رود که افزون از برنامه های انفرادی، از بحث ها و کارهای مربوط به موضوعات حکومتداری حمایت نماید. درک بهتری از شرایط حکومتداری در افغانستان و کار منظم و گسترش پیرامون مسائل حکومتداری در برنامه های دولتی و سکتوری، منجر به افزایش همکاری های انکشافی افغان - جرمن می گردد.

پروژه دو ساله مجمع حکومتداری افغانستان ازسوی طرف های همکار افغان و آلمانی راه اندازی شده است تا جایگاهی برای گفتگوهای پالیسی محور در مورد موضوع حکومتداری در افغانستان به وجود آید. محققان و سیاستگذاران از هر دو کشور مذکور نظریات و تحقیقات مبتنی بر شواهد را به منظور گسترش گفتگوها به هدف تقویت همکاری های انکشافی در بخش حکومتداری ارائه خواهند داشت. مجمع حکومتداری - به عنوان یک پالاتفورم فراگیر و مرکز تحقیقاتی عمل محور - به حمایت از حوزه حکومتداری در افغانستان در چارچوب استراتژی وزارت همکاری های اقتصادی و انکشافی آلان می پردازد. درک زمینه حکومتداری

^۱ دولت افغانستان، "به سوی خودکفایی: چشم انداز استراتژیک برای دهه تحول" (کابل: وزارت امور خارجه، ۲۰۱۲، م.).

^۲ بانک جهانی، "حکومتداری و توسعه" (واشنگتن، دی. سی: بانک جهانی، ۱۹۹۲).

^۳ دولت افغانستان "توافقنامه حکومت وحدت ملی" (کابل: اداره امور ریاست جمهوری، ۲۰۱۴).

افغانستان بهتر شده و بازیگران عمدۀ در ساحة حکومتداری مایل به طرح عمیق و منظم موضوعات مربوط به حکومتداری اند. با گسترش گفتگو میان جوانب تاثیرگذار افغان و آلمانی، مجمع حکومتداری افغانستان در پی سهم گیری در انکشاف کلی و تطبیق پالیسی ها در هماهنگی و انتساب با زمینه ها و نیازهای افغانستان می باشد.

این پروژه به ویژه تلاش می کند تا: (۱) به افزایش درک پیرامون شرایط حکومتداری در افغانستان و توسعه عمیق و سیستماتیک موضوعات مربوط به حکومتداری کمک نماید؛ (۲) توسعه شبکه بی از کارشناسان و متخصصان مسلکی پیرامون حکومتداری و افغانستان و ارایه حمایت و مشوره به تصمیم گیرنده گان افغان و آلمانی و برنامه های آلمانی؛ (۳) تحلیل و نظارت از روندهای حکومتداری و موضوعات مربوط با مستدسانزی درس های آموخته شده و مشارکت در بحث های علمی؛ (۴) ارایه سفارش ها به حکومت و برنامه های مربوط پیرامون اقداماتی به منظور تقویت تشریک مساعی و همکاری و (۵) حصول اطمینان از تأثیرات محسوس سکتور حکومتداری و پروژه های مشترک بر سایر بخش های مرکزی.

تیم کارشناسان افغان - جرمن (محققان عرصه حکومتداری) این مطالعه را «که روند گفتگوها میان پالیسی سازان آلمانی و افغانی را ارتقا می بخشد» انجام داده اند. هر تحقیق بر موضوعات مربوط به حکومتداری که توسط شرکای افغان و آلمانی اولویت بندی شده، تمرکز دارد.

این تحقیق بر پایه تحقیق منابع کتبی و مصاحبه ها انجام شده است. مصاحبه ها با اشخاص معلومات دهنده کلیدی (آگاهان امور) و فعالان حکومتی، نهادهای سازمان ملل متحد، موسسات غیر دولتی و جامعه جهانی در نوامبر و دسمبر سال ۲۰۱۵ م. در کابل انجام شد، تا دیدگاه ها و نظریات آنان را در این راستا با خود داشته باشیم. مصاحبه کنندگان با توجه به تجارب آنان در راستای موضوعات مربوط به خدمات ملکی در افغانستان با دقت کامل انتخاب گردیدند. همچنان بحث آزاد پیرامون اصلاح خدمات ملکی با گفتگو روی بافته های مقدماتی این مطالعه، در دسامبر ۲۰۱۵ م. در کابل برگزار شد. در این بحث، در کنار شرکت ارگانهای دولتی، نماینده گانی از جامعه مدنی و جامعه جهانی نیز شرکت ورزیده بودند.

هدف اصلی این مطالعه، مرور جامع بر وضعیت موجود سکتور خدمات ملکی در افغانستان با توجه به پیشینه حقوقی و رویکرد عملی آن می باشد. افزون براین، موانع و چالش هایی را نیز برجسته می سازد که در راستای تطبیق طرح های اصلاحی خدمات ملکی وجود دارد. در پایان، در زمینه اینکه چگونه می توان بر روند متزلزل و متعدد اصلاحات غالب شد و تطبیق برنامه های اصلاح خدمات ملکی را که برخی از آنها از مدت درازی به اینسو موجود می باشد، تسريع بخشد.

۲. حکومتداری در افغانستان

۲.۱ پیشینه

در جریان دهه های گذشته دولت افغانستان با وضعیت جنگی و مداخلات خارجی مواجه بوده است. اصلاح خدمات ملکی برای این تحقیق در میان سال های ۱۹۷۸ م. به ویژه آغاز تجاوز شوروی بر افغانستان و سال ۲۰۰۱ م. یعنی سرنگونی حکومت طالبان، دارای اهمیت بالایی می باشد. در اپریل سال ۱۹۷۸ طی کودتای نظامی در افغانستان، حکومت کمونیستی در این کشور به قدرت رسید. اتحاد شوروی سابق از ترس اینکه این حکومت کمونیستی سقوط نکند، در سال ۱۹۷۹ م. بر افغانستان تجاوز کرد. در سال های ۱۹۸۰ با روی کار شدن مجاهدین، درگیری ها در کشور شدت یافت. نیروهای شوروی در فبروری سال ۱۹۸۹ م. از افغانستان خارج شدند و قدرت را در افغانستان به داکتر نجیب الله واگذار کردند. داکتر نجیب الله در سال ۱۹۹۲ م. از قدرت برکtar و بعدا کشته شد که باشد و گسترش درگیری ها در افغانستان رقم می خورد^۴.

هنگامی که مجاهدین به قدرت رسیدند، جنگ های داخلی میان گروه های مختلف آغاز گردید و این درگیری ها تا ظهور طالبان ادامه یافت. با این تغییر، رنج های مردم افغانستان افزایش یافت. نخبه گان تعییم یافته کابل، کارکنان ملکی، متخصصان طبی و استادان کشور را ترک کردند. هزاران تن از افراد ملکی که در ساحه باقی مانده بودند، مجبور به ترک خانه های شان گردیده و به مناطق دیگری بیجا شدند.

بعد از سرنگونی رژیم طالبان در سال ۲۰۰۱ م. اداره موقت تشکیل گردید و مسؤولیت روند تأمین امنیت، دولت سازی، پیشرفت و بازسازی را به دوش گرفت. در ۲۲ دسمبر سال ۲۰۰۱ م. توافقنامه بن به اعضاء رسید و به رهبری حامد کرزی اداره انتقالی به میان آمد. در جون سال ۲۰۰۲ م. توسط لویه جرگه اخضماری تحت ریاست حامد کرزی اداره انتقالی تشکیل گردید. بر اساس موافقنامه بن، بازهم قانون اساسی سال ۱۹۶۴ م. به عنوان قانون اساسی کشور پذیرفته شد و جهت انتخابات ملی سال ۲۰۰۴ م. تعیین گردید. در این مدت تا جنوری سال ۲۰۰۴ م. قانون اساسی جدید مورد بحث قرار گرفت. قانون اساسی جدید راه را برای انتخاب یک رئیس جمهور منتخب و تشکیل شورای ملی که متشکل از دو مجلس، ولسی جرگه (مجلس نماینده گان) و مشرانو جرگه (مجلس سنا) می باشد، هموار ساخت. نماینده گان ولسی جرگه باید از طریق انتخابات عادلانه و آزاد انتخاب گردد و اعضای مشرانو جرگه باید طبق ماده های مربوط قانون اساسی تعیین گردد.

در زمان حکومت داکتر نجیب الله و دوران حاکمیت رژیم های مجاهدین و طالبان کدام اداره بی جهت انجام اصلاحات اداره عامه وجود نداشت. وظیفه مدیریت منابع بشری میان وزارت خانه های مختلف همانند وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت مالیه و ریاست عمومی اداره امور تقسیم گردیده بود. به دلیل فقدان هماهنگی میان اداره های مختلف دولتی، جایگاهی برای اصلاح اداره عامه یا ایجاد خدمات ملکی متحرک وجود نداشت.

قبل از تأسیس اداره جدید در سال ۲۰۰۱ م. انتقاد اساسی متقیدین بر خدمات ملکی این بود که حکومت از موثریت برخوردار نبوده و دارای مدیریت سنتی می باشد که بر اساس رژیم های استبدادی وقت استوار بوده و از سوی نخبه گان حاکم کنترول می شود. برای اینکه خدمات ملکی و اداره عامه در افغانستان با تغییرات و شرایط وقت و با راهکار توسعه و اصلاحات حکومت سازگاری داشته باشد، نیاز بود تا به منظور انجام این اصلاحات، ساختار تشکیلاتی به وجود آید؛ همان بود که کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی به وجود آمد.

۲.۲ سیستم اداره عامه

بعد از امضای توافقنامه بن در دسامبر سال ۲۰۰۱ م. اداره موقت به میان آمد که به تعقیب آن در جون سال ۲۰۰۲ م. بر اساس لویه جرگه اخضماری حکومت انتقالی تشکیل گردید. بر پایه توافقنامه بن، قانون اساسی سال ۱۹۶۴ م. بار دیگر نافذ شد، تا امور دولت افغانستان را تنظیم نماید. در اوایل جنوری سال ۲۰۰۴ م. قانون اساسی جدید تصویب گردید که راه را برای انتخاب رئیس جمهور به عنوان رئیس دولت و تشکیل قوای سه گانه قدرت مانند مقتنه، قضاییه و اجراییه هموار ساخت.

^۴ مارک دیفیلد، "بررسی چارچوب استراتژیک برای افغانستان" (کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۰۱).

قوه مقننه

چنانکه قانون اساسی ه افغانستان بیان می دارد، قوه مقننه مشکل از دو مجلس پارلمان: ولسی جرگه (مجلس نماینده گان) و مشرانو جرگه (مجلس سنا) می باشد. نماینده گان ولسی جرگه از طریق انتخاب آزاد و عادلانه انتخاب می گردند. ولسی جرگه اکنون دارای ۲۴۹ کرسی می باشد؛ قانون اساسی حد اعظمی ۲۵۰ کرسی را بیش بینی کرده است. کرسی های ولسی جرگه بر پایه تعداد نفوس، میان ولایات تقسیم می گردد. مشرانو جرگه دارای ۱۰۲ نماینده می باشد که یک سوم آنها توسط ریس جمهور انتصاب می شوند و متباقی دو سوم آنان از طریق انتخابات غیر مستقیم از میان اعضای انتخاب شده شوراهای ولایتی و ولسوالی ها انتخاب می گردد. بر پایه قانون اساسی، اعضای مشرانو جرگه قرار زیر انتصاب و انتخاب می گردند:

از میان اعضای شورای ولایتی هر ولایت، یکتن به عنوان نماینده برای چهار سال انتخاب می گردد.

از میان اعضای هر شورای ولسوالی، یکتن به عنوان نماینده منتخب شورای ولسوالی برای سه سال.

شوراهای ولایتی به تناسب نفوس هر ولایت، دارای ۹ تا ۲۹ عضو می باشند. این اعضاء در ولایت از یک حوزه انتخاب می شوند. بر پایه قانون اساسی، شوراهای ولسوالی باید دارای ۵ تا ۱۵ عضو باشند که به تناسب نفوس ولسوالی برای سه سال انتخاب می گردد. اما انتخابات برای تعیین اعضای شوراهای ولسوالی ها تا کنون انجام نشده است و چنین به نظر می رسد که در آینده نزدیک برای این کار، کدام اراده بی وجود ندارد.^۶

بر اساس ماده ۹۰ قانون اساسی، شورای ملی دارای صلاحیت های زیرین می باشد:

۱. تصویب ، تعديل یا لغو قوانین و یا فرامین تقنیمی؛
۲. تصویب پروگرام های انکشافی اجتماعی، اقتصادی ، فرهنگی و تکنالوژیکی؛
۳. تصویب بودجه دولتی واجزه اخذ یا اعطای قرضه؛
۴. ایجاد واحدهای اداری، تعديل و یا الغای آن؛
۵. تصدیق معاهدات و میثاق های بین المللی یا فسخ الحق افغانستان به آن؛

قوه قضاییه

قوه قضاییه یکی از قوای سه گانه دولت افغانستان می باشد. بر اساس قانون اساسی سال ۲۰۰۴ م. قوه قضاییه رکن مستقل دولت جمهوری اسلامی افغانستان بوده که مشکل از ستره محکمه، دادگاه عالی، محاکم استیناف و محاکم ابتداییه می باشد.^۷

ستره محکمه:

بر اساس قانون اساسی، ستنه محکمه دارای ۹ عضو است که بعد از انتصاب توسط ریس جمهور، توسط ولسی جرگه باید تایید گردد. ریس جمهور از میان ۹ عضو یکتن را به عنوان قاضی القضاط تعیین می نماید. ستنه محکمه امور کدری، بودجه و تصمیم گیری پالیسی تمام محاکم مرکزی، ولایتی و ولسوالی ها تنظیم و مدیریت می نماید.

محاکم استیناف

محاکم استیناف در تمام ولایات فعال بوده که دارای ریس محاکم، اعضای قضایی و رؤسای دیوان ها می باشد. محاکم استیناف ولایت های پرنفووس، دارای پنج دیوان یا بخش می باشد که به نام جزای عمومی (که در عین حال، تخلفات ترافیکی را نیز بررسی می کند)، امنیت عامه، امور مدنی و خانواده، حقوق عامه و تجارتی یاد می شود. محاکم استیناف ولایات کم نفوس دارای چهار دیوان یا بخش می باشند که عبارت اند از: محکمه ابتدایی شهری، جزای عمومی، مدنی و امنیت عامه. هر چند اکثر ولایات دارای قضاتی می باشد که پیرامون دعاوی اطفال از تجربه و آموزش های لازم برخوردارند، اما تنها محکمه استیناف کابل، دارای محکمه اطفال می باشد که صرف جهت استماع دعوای اطفال تشکیل گردیده است. محاکم استیناف در ولایت مربوط، بر احکام و فیصله های محاکم ابتدایی نظارت می کند و صلاحیت اصلاح، رد، تعديل، تصدیق و الغای آن را دارا می باشند. آنها در عین حال، پیرامون تصمیم گیری در مورد دعوای صلاحیت قضایی نیز مسؤول می باشند.

^۵ دولت افغانستان، "قانون اساسی افغانستان" (کابل: وزارت عدله، ۲۰۰۴) فصل پنجم، ماده ۸۲.

^۶ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "مقام ارشد" (اداره مستقل ارگان های محل).

^۷ ماده ۱۱۶ قانون اساسی افغانستان بیان می دارد که "قوه قضاییه رکن مستقل دولت جمهوری اسلامی افغانستان می باشد که مركب است از یک ستنه محکمه، دادگاه عالی، محاکم استیناف و محاکم ابتداییه که تشکیلات و صلاحیت آنها توسط قانون تنظیم می گردد".

محاكم ابتداییه

در ولسوالی ها ابتداییه شهری که در مرکز ولایات محاکمه ابتداییه است، دارای پنج دیوان (بخش) می باشد که به نام جزای عمومی، مدنی، حقوق عامه، امنیت عامه و جرایم ترافیکی یاد می شود. محاکم ابتداییه بیرون از مرکز ولایات در تمام ولسوالی ها دارای سه دیوان می باشند که به نام جزای عمومی، امنیت عامه، حقوق مدنی و عامه یاد می شود. در اکثر ولسوالی ها، هم اکنون محاکم ابتداییه فعال وجود ندارد که دلیل عدم آن نگرانی های امنیتی می باشد. در اکثر موارد، قضات جلسات محاکم ابتداییه را در مرکز ولایت دایر می کنند.

قضیه های جزایی زمانی مورد بررسی قرار می گیرند که خارنوالی آنرا به محاکم ابتداییه محول سازند؛ قضیه های حقوق مدنی به دفتری در وزارت عدله فرستاده می شود. بعد از آن، یک سلسله جلسات قضایی تدویر می یابد، تا اینکه محاکم ابتداییه فیصله بی را صادر نمایند. معمولاً، اکثر فیصله هایی که توسط محاکم ابتداییه پیرامون قضیه بی صادر گردیده باشد، به محاکم استینیاف راجع ساخته می شود. زمانی که درخواست استینیاف به ستره محاکمه ارایه گردد، قضات در اکثر موارد، قضیه را دوباره به منظور استیماع مجدد یا محاکمه ارسال می کند.

قوه اجراییه

بر اساس قانون اساسی که بیانگر سیستم متمرکز اداره می باشد، تمام صلاحیت های دولت به ریسیس جمهور سپرده شده است. هرچند بعد از بن بست در انتخابات سال ۲۰۱۴م. و به دنبال آن، امضای توافقنامه سیاسی توسط دو نامزد پیشناز در انتخابات، مقام ریاست اجراییه به عنوان ریسیس بخش اجراییه دولت افغانستان به میان آمد. بر پایه این توافقنامه سیاسی که حکومت وحدت ملی فعلی حاصل آن است، ریسیس جمهور دارای وظیفه سیاست گذاری بوده و روابط بین المللی دولت افغانستان را به پیش می برد؛ در حالی که ریسیس اجراییه در راستای خدمات ملکی، وظیفه اجرایی و مدیریتی وزارت خانه ها و ادارات مستقل را انجام می دهد. به هر حال، در حکومت وحدت ملی تا هنوز محدوده صلاحیت و مسؤولیت ریسیس جمهور و ریسیس اجراییه به اندازه کافی روشن و مشخص نیست.^۸

قوه اجراییه افغانستان متشكل از دو بخش است: حکومت مرکزی و حکومت محلی. قوه اجراییه در سطح مرکزی در حکومت وحدت ملی، متشكل از ریسیس جمهور، معاونان ریسیس جمهور، معاونان ریسیس اجراییه، معاونان ریسیس اجراییه، وزارت ۲۶، وزارت ۳۰ اداره مستقل است. اداره های مستقل، ساختارهای دولتی اند که گزارش های شان را به صورت مستقیم به ریسیس جمهور ارایه می کنند و در برابر کدام وزارت دارای مسؤولیت نمی باشند. ریسیس جمهور، ریسیس دولت، ریسیس کابینه و قوماندان اعلای نیروهای مسلح کشور می باشد.

ریسیس جمهور، ریسیس عمومی امنیت ملی، ریسیس د افغانستان بانک، لوی خارنوال، ریسیس جمعیت سره میاشت، اعضای ستره محکمه، اعضای کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی و تمام وزرا را به ولسی جرگه معرفی می کند. نامزدان تابع رای تایید و یا عدم تایید پارلمان می باشند.

ریسیس جمهور به صورت مستقیم برای پنج سال انتخاب می شود و می تواند دو دوره خدمت نماید.

دفتر ریسیس جمهور، دفتری است که به دفتر خود ریسیس جمهور، شورای امنیت، دفتر مطبوعاتی، معاونان ریسیس جمهور و مشاوران حمایت های لجستیکی و مالی ارایه می کند.

بر بنیاد قانون اساسی، معاونان ریسیس جمهور، شاروال کابل، والی ها و روسای کمیسیون های مختلف، تمام مقام های اجرایی توسط ریسیس جمهور تعیین می گردند و به تایید شورای ملی نیاز ندارند. افزون براین، تمام مقام های مدیریتی هم در سطح ملی و هم محلی، بعد از سپری نمودن روند رقابت آزاد بر اساس شایستگی، توسط ریسیس جمهور تعیین می گردند.

۲.۳ سکتور خدمات ملکی: ساختار و وظایف

از نگاه تاریخی، رویدادهای بسیاری، مانع انکشاف سکتور خدمات ملکی فعال گردیده است. جنگ ها و درگیری های گوناگون ثبات و پایه داری سکتور خدمات ملکی را ورشکسته ساخته و این سکتور را به جای مسلکی و تخصصی سازی، ناتوان و سیاسی ساخته است.

بعد از تجاوز شوروی، در میان سال های ۱۹۹۲ تا ۲۰۰۱م. شکافی در سیستم خدمات ملکی فعال وجود داشت. به دلیل این مشکلات، در کل، به روند آموزش و غیرسیاسی سازی کارمندان خدمات ملکی هیچ توجهی صورت نگرفت و در واقع این سکتور فلچ شده بود. با توجه به وضعیت فعلی سکتور خدمات ملکی، و روند ارایه خدمات آن به شهروندان، نیاز است، تا این سکتور بیشتر تقویت گردد، تا در راستای افغانستان خودکفا و انکشاف یافته، دارای نقشی باشد.

^۸ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "مقام ارشد" (دفتر ریسیس اجراییه).

سکتور خدمات ملکی در افغانستان متشکل از ۲۶ وزارتخانه و ۳۰ اداره مستقل است. نقش این سکتور با توجه به کیفیت ارایه خدمات به شهروندان و اعتماد سازی، بسیار عمدۀ و حیاتی می باشد. خدمات اساسی شامل آموزش، برق، آب، صحت، کاهش فقر، مبارزه با فساد، بهبود معیارها و سطح زندگی و تسريع روند انکشاف سکتور خصوصی می باشد؛ این همه خدمات، در راستای انکشاف و رشد کشور از اهمیت بالایی برخوردار می باشد.

وزارتخانه ها

تمام وزارتخانه ها، ادارات مستقل، کمیسیون ها و نهادها در سطح مرکزی و در سطح محلی، دفاتر ولایات و ولسوالی ها شامل سکتور خدمات ملکی می باشد. افزون براین، در قوه قضاییه و مقننه دولت، بخش ها و دفترهای جداگانه و مجزا از خدمات قضایی و تقینی، به ویژه اداره مدیریت عمومی در قوه قضاییه و دارالاشرافهای هر دو مجلس شورای ملی، شامل سکتور خدمات ملکی بوده و تابع قوانین و مقررهای مربوط این سکتور می باشد. چنانکه یکی از کارمندان ارشد بانک جهانی ابراز می دارد: «سکتور خدمات ملکی از سال ۲۰۰۱ م. تغییرات اساسی و عمدۀ را پشت سر گذاشته است. چارچوب حقوقی اصلاحات روش نبود، اما اکنون چارچوب حقوقی مشخص و واضحی در این راستا موجود می باشد. وظایف و نقش های خدمات ملکی به خوبی تعریف شده و سیستمی کاری به وجود آمده است.»^۹

در حال حاضر، در قوه اجرایی دولت افغانستان، ۲۶ وزارتخانه وجود دارد. به استثنای وزارت دفاع ملی، وزارت امور داخله و ریاست عمومی امنیت ملی، متباقی ۲۳ وزارت دیگر، تابع قوانین و مقررات خدمات ملکی می باشند و بخشی از سکتور خدمات ملکی پنداشته می شوند.

ادارات مستقل

در حال حاضر، در سکتور خدمات ملکی در حدود ۳۰ اداره مستقل وجود دارد. این اداره ها، واحدهای بودجوی مستقل حکومت اند که صورت مستقیم گزارش شان را به ریس جمهور ارایه می کنند و در برابر کدام وزارت ویژه پاسخگو نیستند.

تداخل و تکرار در سکتور خدمات ملکی

سکتور خدمات ملکی پیرامون وظایف و ساختار وزارتخانه ها و ادارات با فقدان چارچوب حقوقی ویژه مواجه است. به هر حال، هدف اصلی قانون تشکیلات اساسی این است که نقش ها، وظایف و ساختار اساسی نهادهای دولتی را از هم تفکیک و مشخص نماید. از آنجایی که نقش و وظایف قوای سه گانه دولت در قانون اساسی افغانستان بیان شده، ازینرو، به شمول سکتور امنیتی، به منظور تشخیص و توضیح نقش و وظایف وزارتخانه ها و ادارات دولتی، تصویب، تنفيذ و تطبیق قانون تشکیلات دارای ارزش زیاد می باشد. تداخل کاری و وظیفوی، تا کنون در سکتور خدمات ملکی از بین نرفته به ویژه در بخش اقدامات اصلاحی و مبارزه با فساد.^{۱۰} چنانکه یکی از کارمندان ارشد بانک جهانی ابراز می دارد که ساختار خدمات ملکی پاسخگوی صلاحیت ها و وظایف آن نیست:

ساختار سازمانی در کشور، میراثی از تاریخ پرماجرا و پرمنازعه است. به گونه مثال، در وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی ریاستی جهت ارایه خدمات تلیفونی هنوز هم در ساختار تشکیلاتی این وزارت وجود دارد، اما وزارت مخابرات و تکنالوژی در حال حاضر این وظیفه را انجام نمی دهد؛ بلکه این وزارت در حال حاضر یک اداره تنظیم کننده و نظارت کننده بر خدمات مخابراتی می باشد، اما با این وجود، در ساختار تشکیلاتی این وزارت هیچ گونه تغییری به وجود نیامده است. برخی وزارتخانه ها سمبولیک اند و وظایف آنها مشخص نیست. به گونه مثال، وزارت امور زنان، وزارت اقتصاد، وزارت امور سرحدات و قبایل و وزارت مبارزه با مواد مخدر از جمله وزارت های سمبولیک و نمایشی به شمار می روند. در وزارت های مالیه و اقتصاد، در راستای پالیسی اقتصادی و پلان گذاری، تداخل کاری و وظایف موازی زیادی مشهود است.^{۱۱}

وزارت ها و نهادهای زیادی وجود دارند که وظایف همسانی را انجام می دهند؛ به گونه مثال، اداره عالی نظارت بر تطبیق استراتیژی مبارزه با فساد اداری، اداره عالی کنترل و تفیش، دفتر ریس جمهور، واحدهای تفتیش در داخل وزارتخانه ها و ادارات مستقل، لوی خارنوالی همه در راستای مبارزه با فساد دخیل اند.

^۹ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مشاور، بانک جهانی.

^{۱۰} برای فهرست وزارتخانه های خدمات ملکی و وظایف مربوط شان، به ضمیمه شماره (۱) مراجعه نمایید.

^{۱۱} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، «مقام ارشد» وزارت صحت عامه.

^{۱۲} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مشاور، بانک جهانی.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات از دیرباز موارد تداخل کاری و وظیفوی بسیاری را در وزارتخانه ها و ادارات مستقل شناسایی کرده است. به هر حال، به گفته یک مقام ارشد وزارت صحت عامه، تطبیق اصلاحات در سکتور خدمات ملکی، بدون وجود حمایت سیاسی، بدون انجام کدام قدم، حرفی بیش نخواهد بود.^{۱۳}

مدیریت منابع بشری در سکتور خدمات ملکی

سکتور خدمات ملکی مبتنی بر سیستم موقعیت محور است که بر اساس آن، بسته های خدمات ملکی در ساختار تشکیلاتی، به موقف ویژه بی اختصاص یافته است. بر بنیاد قانون خدمات ملکی، «کارمند خدمات ملکی شخصی است که از سوی دولت استخدام شده باشد، تا وظایف اداری و اجرایی خود را انجام دهد.»^{۱۴} به این اساس تمام کارکنان، مامورین دولت اند و دولت صلاحیت دارد که اندازه معاش، تعداد و تخصیص، استخدام و پایان مدت دوره کاری آنها را تعیین نماید. به هر حال، معیارها و طرز العمل های اساسی، بیشتر اوقات مطابق چارچوب حقوقی خدمات ملکی، توسط دولت تدوین می شود.

موقع ها در ساختار تشکیلاتی خدمت ملکی به هشت بست تقسیم شده است که بست هشتم پایین ترین آنها و بست اول بلندترین آنها می باشد. کارکنان ملکی، در بست های ملکی بر اساس رقابت آزاد تعیین می گردند. از بست هشتم تا سوم، روند استخدام کارکنان ملکی، توسط وزارت یا اداره مربوط، زیر نظر بود تعیینات کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی صورت می گیرد. تعیینات در بست های مدیریتی ارشد (بست اول و دوم که بست های ریاست های عمومی و ریاست های عادی است) در سطح مرکزی توسط وزارت یا اداره مربوط که وزیر یا رئیس آن، رهبری کمیته استخدام آنرا به دوش دارد، با نظر بود تعیینات کمیسیون مستقل اصلاحات و خدمات ملکی انجام می شود. روند جدید استخدام در بست های مدیریتی ارشد بر اساس فرمان تقیینی رئیس جمهور صورت می گیرد. در حالی که از زمان تأسیس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و ایجاد بود تعیینات این کمیسیون و اجرای سیستم استخدام مبتنی بر شایسته سالاری، طی سال های گذشته، روند استخدام در بست های مدیریتی ارشد، توسط بود تعیینات رهبری و مدیریت می شد.

تغییر در روند تعیینات هر چند با مواد قانون خدمات ملکی در تناقض قرار دارد، اما این تغییر به خاطری رویدست گرفته شد که اجرآت بود تعیینات کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات در راستای استخدام افراد در وزارتخانه ها و ادارات خدمات ملکی از شفافیت برخوردار نبود^{۱۵}. اما با وجود این تغییرات، شفافیت در روند گزینش در وزارتخانه ها تقسیم نگردید، زیرا وزرا به عنوان رئیس کمیته استخدام، زیر فشار اعضای پارلمان و سایر گروه های سیاسی قرار دارند، بنابراین، نمی توانند روند استخدام مبتنی بر رقابت آزاد شفافیت و ظرفیت محور را تضمین کنند. افزون براین، روند جدید استخدام، نه تنها دستاوردهای حکومت در راستای استخدام مبتنی بر ظرفیت را به تحلیل برد، بلکه در عوض اینکه در سکتور خدمات ملکی، وظایف تخصصی و سیاسی به گونه و واضح مجزا گردد، آن را مختلط ساخته است. یکتن از کارمندان ارشد اداره مستقل ارگان های محلی یادآور می شود که «در سطح مرکزی و محلی، امور سیاسی و تخصصی در تشکیل و وظایف وزارتخانه ها و اداره های خدمات ملکی تفکیک نشده است»^{۱۶} و این موضوع، سبب کاهش توجه به موضوعات تخصصی و مسلکی در سکتور خدمات ملکی گردیده است. یکتن از ماموران ارشد در کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی این موضوع را چنین تشریح می نماید:

برای هر اقدام اصلاحی، به وجود چارچوب پالیسی و حقوقی نیاز میرم دیده می شود، تا اصلاح ارایه خدمات و مدیریت بهینه منابع بشری را بهبود بخشد. تعداد کارکنان خدمات ملکی در وزارت های خدمات ملکی افغانستان در حال حاضر به (۴۱۷۰۰۰) تن می رسد. از این جمله در حدود (۲۲۰۰۰) تن کارمندانی اند که در راستای ارایه مستقیم خدمات ملکی پاسخگو می باشند. البته پیرامون این مسئله که آیا این رقم جهت ارایه خدمات کافی اند و یا خیر، به ارزیابی دقیقی نیاز است. به هر صورت، روند تقسیم کارکنان خدمات ملکی نشان می دهد که در مقایسه ولايات و ولسوالی ها، تداخل کاری و وظیفوی در بستر خدمات ملکی مرکز بیشتر است. بیلانس موجود در این راستا نشان می دهد که درصدی کارکنان خدمات ملکی در مرکز ۲۰٪ و در ولايات ۱۰٪ می باشد.^{۱۷}

همچنان واحدهای بسیاری تطبیق کننده پروژه ها موجود بوده که در وزارت های خدمات ملکی پروژه های زیادی را راه اندازی کرده و به استخدام کارکنان قراردادی پرداخته است؛ در حالی که تعداد زیادی از ساختارهای موازی همچنان در سکتور خدمات ملکی موجود بوده است. کارکنان آنها در تناسب به کارکنان عادی خدمات ملکی به مراتب معاش بیشتری دریافت می کرده اند. این کارکنان قراردادی، پروژه ها را در سکتور راه اندازی می کردن و سپس وظیفه های شان را ترک می کرند. این امر سبب اختلال در ارتباط می شد؛ زیرا کارمندان خدمات ملکی در عدم آگاهی کامل گذاشته می شدند و آنان نمی دانستند که چگونه به مدیریت پروژه ها ادامه دهند. در طول ۱۵ سال گذشته، در جریان تطبیق پروژه های تمویل شده توسط اهداء کننده گان خارجی، پروژه ها در ساختار و تشکیل ثابت خدمات ملکی مدمغ ساخته

^{۱۳} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، «مقام ارشد» وزارت صحت عامه.

^{۱۴} دولت افغانستان، «قانون خدمات ملکی» (کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۰۳) فصل اول، ماده ۴.

^{۱۵} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مشاور، بانک جهانی.

^{۱۶} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، اداره مستقل ارگان های محلی.

^{۱۷} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، «کارمند ارشد» کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

نشد و آگاهی ها و دانش در این زمینه به مامورین خدمات ملکی انتقال نیافت. نتیجه این امر منجر به تشکیل اداره های موازی در وزارت ها گردید که با ساختار ثابت و دائمی اداره ها دارای هماهنگی مداوم نمی باشد. به این اساس، آموزش کارکنان خدمات ملکی و رشد ظرفیت های آنان، از اهمیت بیشتری برخوردار می باشد، تا آنان بتوانند در راستای تکمیل پروژه ها کار کرده و بخشی از جریان تعییب کننده پروسه ها باشند. یکی از مشاوران وزارت زراعت، مالداری و آبیاری این مشکل را چنین بیان می دارد:

در حال حاضر، مشکل بزرگ وزارت خانه های خدمات ملکی به ویژه وزارت هایی که دارای بیشترین پروژه ها توسط تمویل کننده گان خارجی می باشد، ادغام این پروژه ها در ساختار تشکیلاتی این وزارت ها می باشد. این چالش، به دلیل فقدان چارچوب منظم و حقوقی به میان آمده است.^{۱۸}

بنابراین، جهت هماهنگی و ادغام پروژه ها باید رهنمودهای روشن و واضحی تدوین گردد. برای این کار، به منابع کافی در بودجه عادی وزارت نیاز است. سیستم مدیریت منابع بشری در وزارت های همچنان چالش زاست. در این مورد، چالش اساسی، از رهگذار، مداخله ها در روند استخدام کارکنان خدمات ملکی و همچنان کارمندان قراردادی در پروژه هاست. مسأله شفافیت در روند استخدام، حفظ، آموزش، رشد و اندازه معاش های کارکنان در وزارت ها و نهادهای خدمات ملکی، از چالش های عمده می باشد.^{۱۹}

وجود نابرابری ها در اندازه معاش کارکنان خدمات ملکی و کارمندان پروژه ها نیز از جمله چالش های قابل توجه بوده که نیاز به همگونی و تعادل دارد. وزارت ها به جای تمرکز بر حاصلات و نتایج، باید بر هزینه ها و مخارج از قبیل مالی، انسانی و منابع فزیکی تمرکز نماید. از آنجایی که سیستم خدمات ملکی توسط کارکنان خدمات ملکی مدیریت می شود، قوانین استخدام کارکنان خدمات ملکی، جهت رشد و انکشاف ساختار حکومتی افغانستان دارای اهمیت بیشتر است. در این راستا، قانون کارکنان خدمات ملکی، تمام امور مربوط به روند استخدام، ترقی، تبدیلی، ابقاء و انفکاک کارکنان خدمات ملکی را تنظیم می کند. یکی از کارشناسان بخش سکتور خدمات این وضعیت را چنین ترسیم می کند:

بزرگترین چالش در راستای تطبیق حکومتداری خوب، ارایه خدمات و اصلاحات، فقدان سیستم مناسب جهت مدیریت منابع بشری است. این مشکل به ویژه در زمینه گزینش افراد ناشایسته برای رسیدگی ادارات بسیار نگران کننده است، زیرا به منظور تطبیق، ارزیابی و هماهنگی برنامه های انکشافی و اصلاحی، به مدیران و رهبران شایسته نیاز است.^{۲۰}

ادارات مدیریت منابع بشری در وزارت خانه ها و ادارات خدمات ملکی به خاطری ایجاد گردیده، تا تمام وظایف مربوط به مدیریت کارکنان خدمات ملکی را انجام دهدن. ظرفیت سازی، ارزیابی اجرآت، اقدامات پیرامون ثبت و سوانح، ترفیعات و شکایات در رأس این امور قرار دارد. روند استخدام از شفافیت برخوردار نیست و وزارت های در راستای مدیریت کارکنان ملکی شان پاسخگو نیستند؛ زیرا قانون موجود کارکنان خدمات ملکی محدود به مدیریت کارکنان خدمات ملکی است.^{۲۱} تمام اصول مربوط به منابع بشری کارکنان خدمات ملکی، مطابق مقررات و طرز العمل های مربوط خدمات ملکی تنظیم می شود.

نه تنها مدیریت منابع بشری، بلکه قدرت و صلاحیت انجام وظایف بسیار عمدت به ادارات مرکزی مربوط می شود. روند غیرمتتمرکز سازی صلاحیت ها و انتقال آن به سطوح ادارات محلی و لایتی، به اندازه کافی به چشم نمی خورد.^{۲۲}

هدف از اصلاح خدمات ملکی این است تا اطمینان از روند استخدام و ترفیعات بر اساس شایستگی حاصل گردد. توقع می رود که این روند با ترویج استخدام بر اساس رقابت آزاد مبتنی بر شایستگی تطبیق شود، تا در راستای حل مشکل خویش خوری و حمایت موثر واقع شود. این گفته ها نیز دارای اهمیت است:

... در سکتور خدمات ملکی، لایه های سیاسی باید از لایه های تехنیکی مجزا ساخته شود و احساس امنیت برای کارکنان خدمات ملکی ایجاد شود. خدمات ملکی باید حتماً از اجنادی سیاسی و مداخلات سیاسی دور نگه داشته شود و کارکنان خدمات ملکی به جای مصلحت های سیاسی با توجه به قانون کارکنان خدمات ملکی اداره و مدیریت گردند و به این ترتیب از اداره سیاسی که با اداره تехنیکی در تضاد قرار دارد، خودداری گردد.^{۲۳}

۱۸ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "مشاور ارشد" وزارت زراعت، مالداری و آبیاری.

۱۹ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "کارمند ارشد"، وزارت صحت عامه.

۲۰ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "عضو جامعه مدنی"، انسیتیوت تحقیقاتی.

۲۱ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "کارمند ارشد"، وزارت صحت عامه.

۲۲ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "کارمند ارشد"، وزارت صحت عامه.

۲۳ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، "کارمند ارشد"، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

۳. اصلاح خدمات ملکی در افغانستان

۳.۱ چارچوب حقوقی اصلاح خدمات ملکی

اسسات حقوقی جهت اصلاح اداره از ماده ۵۰ قانون اساسی سرچشمه می‌گیرد. در واقع نیاز اصلاح سیستم اداری بعد از سرنگونی رژیم طالبان در ۲۰۰۱ م. و معرفی نظام ریاستی برای دولت، امر لازمی بود. فرمان ریاست جمهوری به منظور تأسیس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات همچنان اساسات حقوقی را فراهم ساخت که از طریق آن اصلاحات می‌تواند در سیستم حکومتی افغانستان به ویژه با تمرکز ویژه بر مدیریت و اصلاح خدمات ملکی، به منصه اجرا گذاشته شود. یکی از مقام‌های رسمی بانک جهانی پیرامون این چنین ابراز نظر کرد:

اصلاح اداره عامه در افغانستان از صفر آغاز گردید که این روند دارای برخی موفقیت‌ها و کاستی‌ها نیز می‌باشد. در بخش‌های حقوقی، ساختاری و ظرفیتی مشکلاتی بود. خدمات ملکی از سال ۲۰۰۱ م. به اینسو راه درازی را پیموده است. چارچوب حقوقی جهت انجام اصلاحات واضح نبود، اما در حال حاضر چارچوب حقوقی روشنی در این راستا موجود می‌باشد. نقش‌ها و وظایف خدمات ملکی روشن است و یک سیستمی برای کار موجود می‌باشد.^{۲۴}

در حالی که کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی برای انجام و اجرای وظایف گسترشده از جمله مدیریت خدمات ملکی و اصلاح اداره ایجاد شده بود، اما این کمیسیون افزون بر آن، در راستای ایجاد هماهنگی میان وزارتاخانه‌ها ای مختلف نیز نقش ایفاء کرده و تلاش نمود تا از تطبیق عملی قانون تنفيذ شده نیز، کسب اطمینان نماید. با تکامل تدریجی سیستم اداری و تطبیق قانون خدمات ملکی بعد از تنفيذ قانون اساسی سال ۲۰۰۴ م، بحث‌های گسترشده بی‌پیرامون افزایش کیفیت قوانین خدمات ملکی به منظور تقویت و توانمندی بیشتر سیستم اداره عامه و سازگاری آن با معیارها و اصول جهانی اداره عامه، صورت گرفت.

قانون اساسی

سیستم اداری متمرکز در دولت افغانستان از سه ماده زیر قانون اساسی سرچشمه می‌گیرد:

ماده ۱۳۶: اداره جمهوری اسلامی افغانستان بر اساس واحد های اداره مرکزی و ادارات محلی، طبق قانون، تنظیم می‌گردد. اداره مرکزی به یک عده واحد های اداری منقسم می‌گردد که در رأس هر کدام یک نفر وزیر قرار دارد. واحد اداره محلی، ولایت است. تعداد، ساخته، اجزا و تشکیلات ولایات و ادارات مربوط، براساس تعداد نفوس، وضع اجتماعی و اقتصادی و موقعیت جغرافیایی توسط قانون تنظیم می‌گردد.

ماده ۱۳۷: حکومت با حفظ اصل مرکزیت به منظور تسريع و بهبود امور اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و سهمگیری هرچه بیشتر مردم در اکتشاف حیات ملی، صلاحیت‌های لازم را مطابق به احکام قانون، به اداره محلی تفویض می‌نماید.

ماده ۱۵۰: دولت مکلف است به منظور ایجاد اداره سالم و تحقق اصلاحات در سیستم اداری کشور تدبیر لازم را اتخاذ نماید. اداره، اجرای خود را با بیطریفی کامل و مطابق به احکام قانون عملی می‌سازد. اتباع افغانستان حق دسترسی به اطلاعات از ادارات دولتی را در حدود احکام قانون دارا می‌باشند. این حق جز صدمه به حقوق دیگران و امنیت عامه حدودی ندارد. اتباع افغانستان براساس اهلیت و بدون هیچگونه تبعیض و به موجب احکام قانون به خدمت دولت پذیرفته می‌شوند.

قانون تشکیلات

به منظور برقراری ارتباط میان وظایف مختلف دولت، به قانون نیاز احساس می‌شود که در افغانستان هسته و مرکز حکومداری را بسازد و به حکومت راهکاری را ترسیم نماید که تعریفی از نقش و قدرت خویش را ارایه نماید. این امر وظیفه سیاست گذاری دفتر ریاست جمهوری را به شمول دفتر ریاست اجراییه، با اداره‌ها و وزارتاخانه‌های نزدیک تنقیت خواهد کرد. حکومت از چندین سال به اینسو بر تدوین مسوده قانونی کار می‌کند که شکل موجود آن به نام قانون تشکیلات نامیده می‌شود. این قانون تلاش می‌کند، تا ساختارها و اصول تشکیلاتی اساسی اداره‌های مختلف دولتی را روشن سازد.

در سال ۱۹۶۴ م، متن سابقه قانون تشکیلات موجود بود که در حال حاضر مورد تطبیق نمی‌باشد. مسوده فعلی این قانون، وظایف و ساختار اداری دولت را مورد توجه قرار داده و فعالیت خود را در هر سه رکن یا بخش دولت گسترش می‌دهد. در این مسوده، وظایف و مسوولیت‌های ۲۶ وزارتاخانه موجود است. (برای دریافت فهرست وزارتاخانه‌ها و وظایف آنها به ضمیمه شماره (۱) مراجعه نمایید).

۲۴ مصاحبه معلوماتی کلیدی، مامور ارشد، بانک جهانی.

مسوده جدید قانون تشکیلات دارای شش فصل و ۵۹ ماده بوده که وظایف و ساختارهای مختلف حکومتداری بیان می کند. فصل های این مسوده، به عنوان های ماده های عمومی، وظایف و ساختارهای وزارت خانه های مختلف، شورای ملی، قضاء، حکومتداری محلی و ماده های نهایی تقسیم شده است.

منشاء این قانون، قانون اساسی بوده و در هرسه رکن دولت اعم از اجراییه، مقنه و قضاییه به کار گرفته و تطبیق می شود. به هر حال، این قانون در حال حاضر در پارلمان مورد بحث قرار دارد؛ زیرا کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی پیشنهاد می کند که قانون تشکیلات باید تنها در بخش اجراییه دولت مورد تطبیق باشد، ازینرو، در این راستا به تهیه مسوده یعنی پرداخته است.^{۲۵}

به خاطر آنکه این قانون به قانون فعال حکومتداری تبدیل شود، رئیس جمهور به عنوان رئیس هر سه قوه پیشنهاد شده است. از آنجایی که افغانستان دارای دولت متحده بوده که دارای سیستم حکومتی مرکزی باشد، این ویژه گی ها بخشنده هستند. حکومتداری کشور شمرده می شود. سیستم حکومتی افغانستان، با توجه به ساختار متحده و مرکزی کار می کند و از نگاه سیاسی و مالی، یکی از دولت های بیشتر مرکزی در سطح جهان است. بنابراین، قانون تشکیلات به منظور کمک به این روند اداری، تقسیم وزارت خانه های مختلف را که بخشی از حکومت اند، پیشنهاد می نماید.

رونده تنظیم حکومتداری محلی در فصل پنجم قانون تشکیلات بیان شده است. در بخش محلی، والی به عنوان رئیس واحد اداری ولایت شمرده می شود. ماده ۵۲ این قانون، فهرست ۳۴ ولایت افغانستان را ارایه می کند؛ در حالی که این ولایات بنویه خود، به ولسوالی های مختلف که دارای درجه های مختلف می باشند، تقسیم گردیده اند. هر ولایت دارای شورای ولایتی می باشد که اعضای آن از طریق انتخابات آزاد و عادلانه انتخاب می گردند. شوراهای ولسوالی ها به این منظور تشکیل گردیده که مشارکت فعال مردم را در حکومتداری محلی نهادینه سازد. تقسیم قدرت در سطح محلی ضروری است؛ چرا که بر بنیاد سیستم خدمات ملکی موجود، اختصاص وظایف و مسؤولیت ها به سطح مدیریتی پایین وجود ندارد. در موارد بسیار، تأثیر این موضوع، تنها در سطح مدیریتی بالا ملموس می باشد.

به این اساس، قانون تشکیلات نقش حیاتی و اساسی در ساختار سازمانی و اداری دولت افغانستان بازی می کند. به هر حال، این قانون هنوز زیر بحث قرار دارد و چندین جناح وجود دارد که دارای درک و برداشت مختلفی از اهداف این قانون اند. با توجه به شرایط دولت و انتقال آن به سیستم مدیریتی ممکن کدری جدید سکتور خدمات ملکی، این امر، قانونی را مورد توجه قرار می دهد که وظایف تمام وزارت خانه ها و به ویژه جزئیات نقش ها، وظایف و عملکردهای آنها را مورد توجه قرار دهد. چنین قانونی باید کارکردها و وظایف نهادهای مختلف دولتی را همسو ساخته و فعالیت های بخش های مختلف حکومتداری را مرکزی سازد. به این اساس هدف اصلی این قانون این است که ساختارهای حکومت و روابط میان وزارت خانه های مختلف را بیان نماید. این موضوع، در سپیله دم مرحله تحول فعلی و با توجه به تاریخ بی ثباتی افغانستان، معقول به نظر می رسد.

مسوده قانون اجرآت اداری^{۲۶}

نخستین قانون پیرامون حسابدهی، قانونی است که هم اکنون در کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در مرحله تسویه قرار دارد و به نام قانون «اجرآت اداری» یاد می شود. این قانون دارای (۷) فصل بوده که جنبه های گوناگون اداری مرتبط به ساختار خدمات ملکی افغانستان را مورد بحث قرار می دهد. بخش های عده این قانون قرار زیل است:

- اقدامات اداری مربوط به تصامیم و توافقنامه های اداری (دو فصل)؛
- اصول و معیارهای بهتر اداری که با روحیه عدالت طبیعی، انصاف و برابری همراه باشد؛
- میکانیزم شکایت ها که سیستم و منابع کنترول داخلی را ترسیم می کند و به شکایات عامه پیرامون اداره عامه رسیده گی می نماید؛
- تعهد به حفظ پیشینه تمام اقدامات اداری؛
- دسترسی به قانون دسترسی به اطلاعات که حق دریافت به موقع پاسخ را تضمین می کند.

یکی از ماده های مهمی که هنوز در این قانون جای ندارد، تشکیل محاکم اداری می باشد. اکثر کارمندان دولتی به این باور اند که نیاز به تشکیل محکمه اداری توسط ستره محکمه یا اقدام پارلمان دیده می شود. تشکیل چنین محکمه بی، به مشکلاتی رسیده گی خواهد کرد که در داخل ساختار دولت در راستای اصلاحات اداری و مسائل اداری داخلی وجود دارد. این محکمه، پیرامون این مسائل، به عنوان اداره بیطرف قضایی به اجرآت می پردازد.

^{۲۵} مصاحبه معلوماتی کلیدی، مامور ارشد، کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

^{۲۶} دولت افغانستان، (سند مسوده قانون اجرآت اداری)، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۱۵.

قانون خدمات ملکی

قانون خدمات ملکی افغانستان بر اساس ماده ۵۰ قانون اساسی که اساس حقوقی تشکیل کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی را می سازد، تصویب شده است. تصویب فرمان شماره (۲۵) و نیز در چارچوب مقرره فرمان شماره ۲۶ مورخ ۱۰ جون سال ۲۰۰۳ م (۱۳۸۲/۳/۲۰) مسؤولیت های کمیسیون خدمات ملکی تعديل و گسترش ساخت که در نتیجه کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی تأسیس گردید.

قانون خدمات ملکی دارای هشت فصل و ۳۰ ماده می باشد که ماده های سوم، پنجم و ششم آن وظایف و ساختار کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی را بیان می کند و ماده های ۲۲، ۲۳ و ۲۴ آن مربوط به انجام اصلاحات در زمینه مدیریت مامورین خدمات ملکی می باشد. به ویژه ماده ۲۲ آن، به شمول درجه بندی، تصنیف، مسؤولیت ها و صلاحیت های کارکنان خدمات ملکی، با چگونگی رتب آنها سروکار دارد؛ ماده ۲۳ آن صرف نظر از هنر نوع تفاوت و تبعیض، روند استخدام کارمندان خدمات ملکی را بر اساس شایستگی و مهارت های تخصصی بیان می کند و ماده ۲۴ آن، پیرامون مدیریت و مقررات مربوط کارمندان بحث می کند.

قانون کارکنان خدمات ملکی

قانون مصوب سال ۲۰۰۸ م. کارکنان خدمات ملکی دارای شش فصل و ۳۵ ماده می باشد که از ماده ۶ تا ۱۱ و ماده های ۱۶، ۲۳، ۲۸، ۳۲ و ۳۴ آن با موضوعات مربوط به اصلاحات سروکار دارد. از ماده ۶ تا ماده ۱۱ آن، امور مربوط به مقررات استخدام و ترتیبات گزینش؛ ماده ۱۶ آن، روند ارزیابی اجرآت؛ ماده ۲۳ آن، پیرامون ترقیات؛ ماده ۲۸ آن، شرایط پیرامون عراض و شکایات؛ ماده ۳۲ آن، مقررات مشورت و رایزنی با کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و ماده ۳۴ آن بر این تاکید می دارد که کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی برای هر بست باید لایحه وظایفی را تصویب نماید.

هدف هر سند تقنینی خدمات ملکی این است که میان دولت و کارکنان ملکی روابط را تنظیم نماید. زیرا کارکنان خدمات ملکی با ارایه خدمات به مردم، به تأمین ارتباط بین مردم و دولت می پردازد؛ پس خدمات ملکی قوی و استوار نیاز است، تا دولت بتواند ساختار پایه دار حکومتداری را به وجود آورد و زمینه های پیشرفت اجتماعی، سیاسی و اقتصادی برای مردم میسر گردد.

به منظور اصلاح اداره عامه، به قانونی نیاز دیده می شود که خدمات ملکی را به وجه احسن تنظیم نماید. به این اساس، قانون کارکنان خدمات ملکی، دارای اهمیت زیاد می باشد؛ زیرا این قانون، مقرراتی را پیرامون استخدام، ترقیات، تبدیلی، ابقا و انفکاک کارکنان خدمات ملکی ارایه می کند. قانون کارکنان خدمات ملکی در این مورد، سند اساسی شمرده می شود.

مسوده جدید قانون کارکنان خدمات ملکی^{۲۷}

در افغانستان بحث هایی پیرامون اصلاح قانون کارکنان خدمات ملکی از دو سال بدين سو جريان دارد. روند تعديل قانون یاد شده و تغییر سیستم موجود، نخست توسط کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی آغاز شد. کمیسیون قبل از آنکه آنرا در وزارت خانه های مختلف بفرستد، خود به تهیه آن پرداخت. سپس مشوره ها و پیشنهادهای این وزارت خانه ها را نیز جمع آوری و توحید کرده و متن سازگار با شرایط جدید را تهیه کرد. این متن نهایی سپس به وزارت عدليه که مسؤولیت ارایه قوانین توسيع شده را به پارلایان دارد، فرستاده شد.

به این ترتیب، با معرفی و تصویب قانون جدید، نیاز به تغییر دیگر در سیستم احساس می شود. اما بازهم از آنجایی که سیستم موجود با شایستگی ها و ناشایستگی هایی که داشت، مورد تحلیل قرار نگرفته بود، بناء دلیلی برای تغییر سیستم وجود نداشت. با وجود نگرانی ها پیرامون مسوده این قانون، اکثر وزارت خانه های مربوط، توافق شان در مورد حرکت به سوی سیستم مبتنی بر کدر^{۲۸} ابراز داشتند؛ بنابراین، فیصله به عمل آمد که قانون یاد شده به گونه درست اصلاح و تعديل گردد.

یکی از کارمندان ارشد کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی پیرامون مزایای قانون جدید چنین ابراز داشتند: «قانون جدید کارکنان خدمات ملکی، به منظور فراهم سازی ساختارهای تخصصی بیشتر و همچنان ایجاد سیستم مناسب کدری، باید تدوین و تصویب گردد»^{۲۹}. به هر صورت، یکی از سفارش های مفید این بود که به جای تدوین قانون جدید، قانون موجود باید اصلاح و تعديل شود. این احساس در سراسر دولت وجود داشت که سیستم سابقه به خوبی کار می کند و به منظور تغییر در شکل حکومتداری به جای تغییر در کل سیستم، باید به آن انکشاف داده شود.

۲۷ دولت افغانستان، (مسوده جدید قانون کارکنان خدمات ملکی)، «کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۱۵».

۲۸ به منظور وضاحت پیرامون سیستم مبتنی بر کدر، به بخش های فرعی زیر مراجعه نماید.

۲۹ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

در جریان تدوین برنامه های اصلاحی و توسعه سیستم های جدید حکومتداری در افغانستان، به جای اینکه برای سکتور فعال و مناسب خدمات ملکی، راهکارهای پایه دار و موثری تدوین گردد، تمکز بیشتر بر نتایج و اصلاح برنامه ها صورت گرفته بود. به این اساس، میتودهای سریع از قبیل اولویت اصلاح و بازسازی (PRR)، اصلاح اداره عامه PAR و اصلاح معاش و رتب (P&G) جهت اصلاحات کوتاه مدت تطبیق گردید، تا این مشکل حل گردد. به هر حال، اکنون برای حفظ سیستم خدمات ملکی به انکشاپ راه حل های درازمدت نیاز است.

در سیستم فعلی وابستگی به تمولی کننده گان خارجی بیشتر است؛ چنانکه مامورین آنها همواره بر این قادرند، تا شکاف ها را پر سازند. این وضعیت به تغییر نیاز دارد؛ و مسؤولیت مدیریت حکومت را باید افغان های ورزیده و دارای مهارت به دوش بگیرند.

بزرگترین تغییر در این راستا رفتمندی از سیستم موقف محور به سیستم استخدام مبتنی بر کدر می باشد. بنابراین، چارچوب حقوقی جهت تقرر، ارتقا، تبدیلی و انفکاک کارمندان تدوین گردیده است. افزون براین، در میزان معاش ها نیز افزایش به عمل آمده و با قیمت های بازار تناسب آن در نظر گرفته شده است. همچنان به منظور جذب، کارمندان ورزیده و با استعداد نیز برخی امتیازات در این قانون در نظر گرفته شده است. مقررات تقاضا نیز تجدید گردید و سیستم جدیدی جهت اخذ امتحانات برای استخدام معرفی شده است.

در دوره انتقالی حاضر، تا زمانی که کارکنان خدمات ملکی داخل سیستم گردند هر دو قانون در عین زمان وجود خواهد داشت، کارکنان خدمات؛ به تعقیب آن، قانون کارکنان خدمات ملکی مصوبه سال ۲۰۰۸ م. لغو می شود.

سیستم مبتنی بر کدر در برابر موقعیت محور:

سیستم مبتنی بر کدر، از سیستم موقعیت محور دارای توانمندی بیشتر می باشد و نتیجه بحث ها و گفتگوهای دو ساله پیرامون تغییر پیشنهاد شده، که تغییر در سیستم خدمات ملکی افغانستان، دارای فوایدی می باشد. تمام وزرا مربوط خدمات ملکی، در باره خوبی ها و نکات منفی این سیستم صحبت کردند و اکثریت شان، با این تغییر، توافق شان را اعلام داشتند. این موضوع هم پذیرفته شد که سیستم مبتنی بر کدر باید در بعضی بخش های سکتور خدمات ملکی مورد تطبیق قرار گیرد، اما موقوفیت این اقدام، به این مربوط می شود که حکومت آنرا چگونه تطبیق می نماید.

موضوع مهم این است که در سکتور خدمات ملکی باید سرمایه گذاری بیشتری صورت گیرد و سیستم کدری مبتنی بر شایستگی گامی در این راستا به شمار می رود. به هر صورت، حکومتداری در سطح محلی بسیار ناتوان است و حتا با تغییر یاد شده در سیستم حکومتداری، مشکل نفوذ منابع و مسؤولیت ها باز هم بر جای خود باقی خواهد بود؛ چیزی که تا هنوز نیاز دیده می شود که در سطح محلی به آن رسیده گی صورت گیرد.

سیستم کدری در افغانستان بسیار جدید است. قبل از سال ۲۰۰۱ م. خدمات ملکی ثابتی وجود داشت؛ هرچند که مبتنی بر کدام سیستم ویژه نبود. تمام کارکنان ملکی در چارچوب تشکیل و ساختار واحد تنظیم شده بودند. در سیستم کدری تلاش می شود، تا کارکنان ملکی از وزرا مجزا شود. این یگانه راهکاری است که به وسیله آن خدمات ملکی می تواند رشد نماید، حفظ شود و تخصصی گردد. در مسوده قانون، ماده های ویژه، تغییر از سیستم موقعیت محور به سیستم کدری محور را مفید می داند. به منظور تطبیق موقفانه این روند انتقالی، نکته مهم این است که به صورت تدریجی باید عملی گردد، انتقال بر اساس ضرورت صورت گیرد و از تطبیق همزمان آن در تمام بخش های سکتور خدمات ملکی باید خودداری شود. مهتمرين موضوع اين است که به جای کارکنان استخدام شده بی شمار بدون مسؤولیت های ویژه و شخصی، باید هسته اصلی خدمات ملکی رشد نماید. به منظور اینکه، از راه افتادن سروصدہها در کدرهای خدمات ملکی جلوگیری به عمل آید، انتقال سیستم باید حین نیاز و تنهای در صورت وجود نیازهای میرم، صورت گیرد. در کنار این، این روند، سبب رشد تخصص در خدمات شده و باعث ایجاد پست های مهارت محور خواهد گردید. چنین رویکرد تدریجی، برای این امر زمینه سازی می کند که خدمات بدون کدام محدودیت زمانی رشد نماید؛ زیرا کدام فوریتی وجود ندارد که تمام همه تعیینات بر اساس سیستم کدری صورت گیرد. قانون خدمات ملکی سال ۲۰۰۸ م. تا زمانی که تمام کارکنان خدمات ملکی بر اساس قانون جدید جایجا می گردد، باید نافذ باشد. به این ترتیب، حرکت به سوی سیستم خدمات ملکی به این معنا نبوده که تمام سیستم متحول می گردد. بلکه در عوض، هر دو سیستم برای مدت چند سال، تا زمانی که دوره انتقال تکمیل می گردد، همزمان مورد اجراء می باشد. در مرحله موجود انتقالی، هنوز روش نیست که به چه تعداد کدرها نیاز است و آیا موقف ها (بست ها) می توانند با ساختار کدری سازگاری نماید و یا خیر.

در مسوده قانون، تمام ساختارهای عامه، به سکتورهایی همانند صحت، معادن، امور مالی عامه، امور خارجه و غیره دسته بندی شده و هر سکتور دارای سیستم کدری خود می باشد.

یکتن از کارمندان ارشد کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی ابراز می دارد که: «از لحاظ قانونی، سه قانون عمدۀ وجود دارد که راه را جهت انجام اصلاحات آینده در وزارت‌خانه های خدمات ملکی هموار می سازد و به تصویب و تنفيذ این قوانین ضرورت احساس می شود».^{۳۰} نخست قانون تشکیلات که به شمول قوه قضاییه، مقننه و اجراییه، صلاحیت ها و ساختارهای تمام ادارات دولتی را مشخص می سازد. این قانون باید بعد از تنفيذ قانون اساسی جدید، در مدت ۱۸ ماه نافذ می گردید. فقدان این قانون، سبب تداخل کاری و انجام وظایف موازی در نهادها و وزارت‌خانه های خدمات ملکی گردیده است. شماری از وزارت‌خانه ها برخی وظایف مشخصی را که دیگران انجام می دهند، اجراء می کنند؛ به گونه مثال در وظایف و ساختارهای ادارات، دفترها، کمیسیون ها و تصدی های مستقل کدام تفاوتی دیده نمی شود. قانون اجرات اداری شیوه ارایه خدمات را به حکومت ترسیم می کند و معیارهای ارایه خدمات را تدوین می نماید. این قانون که با توجه به موضوع حکومتداری دارای اهمیت ویژه می باشد، در عین حال، برخی قوانین و معیارهای ویژه ارایه خدمات را نیز بیان می کند و بالآخره قانون کارکنان خدمات ملکی در زمینه مدیریت کارکنان سکتور خدمات ملکی توضیحاتی ارایه می کند. سیستم رتب و معاش، در تناسب به اصلاح سیستم کدر محور تخصصی، در وزارت‌خانه ها و نهادهای خدمات ملکی، اکثرا سبب اصلاحات ساده و عمومی شده است.

۳.۲ اسناد تقینی که در سکتور خدمات ملکی قابل اجراست

رونده نشر قوانین و فرمان های مختلف زمانی آغاز می گردد که فرمان های تقینی توسط ریسیس جمهور و کابینه به تصویب برسد. ریسیس جمهور در راستای تصویب فرمان های اداری، دارای صلاحیت ویژه می باشد. مقرره ها توسط کابینه و سایر اسناد تقینی مانند: لوایح، دستورالعمل ها رهنمودها و اساسنامه ها توسط وزرا و ریسان ریاست های مستقل به تصویب می برسد. شورای ملی از صلاحیت تصویب، تعديل و رد قوانین و فرمان های تقینی برخوردار می باشد. بنابراین، قوانینی که توسط شورای ملی به تصویب رسیده باشد، از جمله قوانین با اهمیت بیشتر شمرده می شوند و در سلسله مراتب حقوقی دارای جایگاه نخست می باشند.

قانون اساسی جدید، سیستم ویژه قانون گذاری را پیشنهاد می کند. استراتئی ها و پالیسی ها توسط ریسیس جمهور و همچنان وزرا و روسای عمومی ریاست های مستقل در سکتور خدمات ملکی اعلان می گردد. در مرحله دوم، این پالیسی ها با توجه به بودجه عادی و انکشافی مورد ارزیابی قرار می گیرد. به این ترتیب، حکومت در موقعی قرار می گیرد که قوانین و فرمان های تقینی مختلفی را صادر نماید (به منظور اختصار جدول زیر را بینید).

این اسناد تقینی، قانون، فرمان تقینی، مقرره و رویکرد اجرایی (طرزالعمل) نامیده می شوند. پیش نویس ارایه شده توسط حکومت به نام مسوده یاد می شود. به احکام اداری رسمی، احکام گفته می شود.

اسناد تقینی ویژه همانند (لوایح، طرزالعمل ها و رهنمودها) می تواند به حکم وزرا مربوط تصویب گردد. مسوده ارایه شده قانون و فرمان تقینی امضاء شده باید از زمان ارایه آن به شورای ملی، در مدت یک ماه به تصویب برسد.

جدول شماره ۱: اسناد تقینی مورد اجرا در سکتور خدمات ملکی

نام محلی	نوع سند تقینی	نوع عملکرد
قانون	قانون	سند تقینی است که بعد از پیمودن روند قانون گذاری و تصویب آن در شورای ملی، توسط ریسیس جمهور توشیح می گردد.
فرمان	فرمان	سند تقینی است که توسط ریسیس جمهور صادر می شود.
مسوده	پیش نویس طرح قانونی که توسط حکومت ارایه می گردد.	طرزالعمل
حکم	سفارش اداری	سند تقینی است که توسط وزرا به منظور تنظیم امور وزارت مربوط شان تصویب می شود.
فرمان تقینی	فرمان تقینی	دارای صلاحیت مطلق می باشد، تا فرمان های اداری را صادر نماید. سپس شورای ملی قوانین و فرمان های تقینی را تصویب، تعديل و یا رد می کند.
مقرره	مقرره	مقرره ها توسط کابینه به تصویب می رسد؛ در حالی که سایر اسناد تقینی مانند: لوایح، طرزالعمل و رهنمودها توسط وزرا مربوط مورد تصویب قرار می گیرد.

۳۰ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

روندهای قانون گذاری در سکتور خدمات ملکی

وزارت‌ها و نهادهای سکتور خدمات ملکی در راستای روندهای قانون گذاری، نقش ویژه‌ی را ایفاء می‌کنند. هنگامی که مسوده قانونی توسط کدام وزارت تهیه گردد، این مسوده نخست به منظور جمع آوری نظریات و پیشنهادهای وزارت‌خانه‌های مربوط، به آنها نیز فرستاده می‌شود. بعد از توحید این نظریات، نماینده‌ی از هر وزارت مربوط، جهت شرکت در بحث‌ها و نهایی سازی سند تقیینی، دعوت می‌گردد. تنها در صورتی که نظریات تمام شرکت کننده‌گان جمع آوری و ثبت شود، مسوده قانون به وزارت عدیله فرستاده می‌شود.

وزارت عدیله، به منظور جمع آوری دیدگاه‌ها و پیشنهادهای وزارت‌خانه‌ها و ادارات، روند مشابهی را انجام می‌دهد. ریاست تقین در وزارت عدیله، مسؤولیت تسویید قوانین برای حکومت را به دوش دارد. ریاست تقین مسوده‌های قوانین را تهیه کرده و به منظور ارزیابی به وزارت‌خانه‌ها می‌فرستد؛ دیدگاه‌ها و پیشنهادهای جمع آوری کرده و سپس مسوده‌یاد شده را به شورای وزرا ارایه می‌کند. به هر صورت، ریاست تقین وزارت عدیله مکلف است که در تهیه مسوده قوانین محیط سیاسی جدید را مورد توجه قرار دهد. «در شرایط فعلی، در راستای اصلاح قوانین و مقررات چالش عمده، ریاست تقین وزارت عدیله می‌باشد؛ زیرا این ریاست به طور کلی از ظرفیت پایینی برخودار است.»^{۳۱} بنابراین، نیاز به راه اندازی تغییر عده در راستای ساختار تسویید پالیسی قانون گذاری و روندهای تطبیق آن دیده می‌شود، تا قوانین با توجه به نیازهای حکومت وحدت ملی به سرعت مورد تطبیق قرار گیرند. این تغییرات جهت تقویت بیشتر خدمات ملکی ضروری به نظر می‌رسد.

پالیسی‌ها و قوانین می‌توانند توسط دفتر رییس جمهور، وزرا مربوط یا شورای ملی طرح و تدوین گردد و با تصویب شورای ملی و توشیح رییس جمهور به شکل قانون درمی‌آید. ماده ۹۴ قانون اساسی در این مورد تصریح می‌کند:

- قانون عبارت است از مصوبه هردو مجلس شورای ملی که به توشیح رییس جمهور رسیده باشد، مگراینکه در این قانون اساسی طور دیگر تصریح گردیده باشد.
- درصورتیکه رئیس جمهور با مصوبه شورای ملی موافقه نداشته باشد می‌تواند آنرا در ظرف پانزده روز از تاریخ تقدیم با ذکر دلایل به ولسی جرگه مسترد نماید.
- با سپری شدن این مدت و یا درصورتی که مجلس نمایندگان آنرا مجدداً با دو ثلث ارای کل اعضا تصویب نماید، مصوبه توشیح شده محسوب و نافذ می‌گردد.

۳.۳ سکتور خدمات

اسasات حقوقی اصلاح اداره، از ماده ۵۰ قانون اساسی سرچشمه می‌گیرد. افزون بر این، نیاز انجام اصلاحات در سیستم اداره، بعد از ۲۰۰۱ م. با سقوط رژیم طالبان و معرفی حکومت ریاستی احساس شد. فرمان رییس جمهور که منجر به تشکیل کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی گردید، اساسات حقوقی دیگری را در این راستا نیز به وجود آورد که بر پایه آن می‌توان اصلاحات را در درون سیستم حکومت افغانستان در حالی که بر اصلاح خدمات ملکی تمرکز ویژه صورت گرفته باشد، تطبیق کرد.

اصلاح اداره عامه در حکومت جدید افغانستان از صفر آغاز گردید که هم دارای برخی موقفيت‌ها و هم ناکامی‌هایی بود. موانعی در ساحت حقوقی، ساختاری و ظرفیتی موجود بود. خدمات ملکی از سال ۲۰۰۱ م. راه درازی را پیموده است. در گام نخست، چارچوب حقوقی پیرامون انجام اصلاحات روشن نبود، اما در حال حاضر، چارچوب قانون روشنی در این زمینه قابل دسترسی می‌باشد. وظایف و نقش‌های سکتور خدمات ملکی به صورت واضح بیان شده و سیستم کاری به وجود آمده است.^{۳۲}

در حالی که کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی برای انجام و اجرای وظایف گسترشده از جمله مدیریت خدمات ملکی و اصلاح اداره ایجاد شده بود، اما این کمیسیون افزون بر آن، در راستای ایجاد هماهنگی میان وزارت‌خانه‌های مختلف نیز نقش ایفاء کرده و تلاش نمود تا از تطبیق عملی قانون تنفيذ شده نیز، کسب اطمینان نماید. با تکامل تدریجی سیستم اداری و تطبیق قانون خدمات ملکی بعد از تنفيذ قانون اساسی سال ۲۰۰۴ م، بحث‌های گسترشده بی‌پیرامون افزایش کیفیت قوانین خدمات ملکی به منظور تقویت و توامندی بیشتر سیستم اداره عامه و سازگاری آن با معیارها و اصول جهانی اداره عامه، صورت گرفت.

^{۳۱} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

^{۳۲} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مشاور ارشد، بانک جهانی.

وجود پیچیده‌گی‌ها در پالیسی‌ها و اولویت‌های رهبری سیاسی پیرامون اصلاح اداره عامله چالش عمدی در راستای اصلاح سکتور خدمات ملکی به ویژه برای کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی می‌باشد. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی تا کنون رهنمود روشنی را در زمینه اصلاح خدمات ملکی از رهبری سیاسی دریافت نکرده است. در این زمینه که اولویت‌ها در راستای اصلاح خدمات ملکی باید چه چیزی باشد، تا کنون توسط رهبری سیاسی تصمیمی در این مورد اخذ نشده است. در حال حاضر، اولویت، اراده و حمایت سیاسی پیرامون اصلاح خدمات ملکی وجود ندارد.^{۳۳}

با این حال، در راستای اصلاح خدمات ملکی فقدان رهنمودها و اهداف روشن محسوس است:

قبل از تطبیق اصلاحات و تکامل تدریجی خدمات ملکی جدید، تعداد کارکنان خدمات ملکی به (۳۰۰۰۰) تن می‌رسید، اما اکنون با تطبیق مراحل مختلف اصلاحات، این رقم از (۴۰۰۰۰) تن بیشتر است. این موضوع، تا حد زیاد ناشی از فقدان اهداف روشنی پیرامون نتایج و پیامدهای اصلاح خدمات ملکی می‌باشد. به گونه مثال، ساختار قبلی ۱۲ رتبه بیبی، به ساختار ۸ رتبه بی معاش و رتبه، تغییر یافت؛ بدون اینکه هدف روشنی از این تغییر وجود داشته باشد.^{۳۴}

با این وجود، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، از زمان تاسیس خود در سال ۲۰۰۲ م. تا کنون، برنامه‌های اصلاحی زیادی را در وزارت‌خانه‌ها و نهادهای خدمات ملکی به اجرا گذاشته است. در آن زمان:

... حتا وزارت‌خانه‌ها و ادارات دارای ساختمان‌های مناسب نبودند. اساسات حقوقی برای خدمات ملکی وجود نداشت، نه مدیریت منابع بشری کلاسیکی و سنتی موجود بود و فقدان مقره‌ها و چارچوب‌های مناسب برای تنظیم وظایف اداره عامله محسوس بود. در طول ۱۴ سال گذشته روند اصلاح خدمات ملکی، دارای دستاوردهای زیادی است، اما این دستاوردها کافی نیست.^{۳۵}

برنامه اصلاح و بازسازی ابتدایی

برنامه نخست بازسازی ساختاری در سکتور خدمات ملکی، برنامه اصلاح و بازسازی (PRR) بود. بر پایه این برنامه اصلاحی، بهبودهای مقدماتی در ساختارهای تشکیلاتی وزارت‌خانه‌های خدمات ملکی به وجود آمد. این اصلاحات، بازنگری مقام‌های اختصاص داده شده برای هر وزارت، سازگاری آن با سلسله مراتب اداری و تقسیم وظایف میان خدمات تخصصی و حمایتی را شامل می‌شود.

برنامه اصلاح و بازسازی ابتدایی، از جمله پاره‌یی از اقدامات نخست در راستای اصلاح اداره عامله شناخته شد، تا راه برای تطبیق اصلاحات در وزارت‌خانه‌هایی هموار سازد که در انکشاف اقتصادی و اجتماعی دارای نقش عمدی اند. این وزارت‌خانه‌ها شامل: وزارت زراعت، مالداری و آبیاری، وزارت صحت عامله، وزارت معارف، وزارت مالیه، وزارت عدليه و برخی وزارت‌های دیگر می‌شود. به تعمیق آن، برنامه اصلاح و بازسازی ابتدایی در تمام وزارت‌خانه‌های خدمات ملکی در دو مرحله زیر به منصه اجرا گذاشته شد:

- در مرحله نخست: هدف (اموریت و چشم انداز) وزارت / اداره مورد تحلیل قرار گرفت و جهت دستیابی این هدف، از طریق تنظیم ساختار تشکیلاتی وزارت / اداره، به وزارت / اداره کمک صورت گرفت.
- در مرحله دوم: طرح‌های شناسایی شده در مرحله نخست، انکشاف یافت، تا موقف‌های هر بخش را شامل گردد و برای هر موقف و بست، لایحه وظایف و مشخصات بست ترتیب گردد.

اصلاح و بازسازی ابتدایی، گام نخست و مهمی در راستای اصلاح خدمات ملکی می‌باشد. اهداف این برنامه قرار زیر بود: اداره عامله مبتنی بر خدمات و موثر؛ خدمات معیاری، خدمات ملکی تخصصی (نقش‌های ویژه سیاسی و مدنی)؛ کاهش هزینه، و یکپارچه سازی اداره‌های مرکزی و ولایتی حکومت.

^{۳۳} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

^{۳۴} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

^{۳۵} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

برنامه اصلاح و بازسازی ابتدایی دارای اساسات هفت گانه زیر می باشد^{۳۶}:

۱. چارچوب حقوقی برای خدمات ملکی؛
۲. مدیریت بهبود یافته پرسونل؛
۳. مسیر سازی نهادها و وظایف دولتی؛
۴. مدیریت مالی، روندهای پاسخگویی و رویکردهای بهبود یافته؛
۵. مدیریت پالیسی و میکانیزم های بهتر دولت مرکزی؛
۶. کارایی اداری؛ و
۷. زیربنای فزیکی بهتر.

برنامه اصلاح و بازسازی ابتدایی، بخش کلیدی استراتژی اصلاح اداره عامه بود. این برنامه در سال ۲۰۰۳ م. توسط حکومت بر پایه فرمان رئیس جمهور اجرایی و از طریق کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی تطبیق گردید. برنامه اصلاح و بازسازی ابتدایی که هدف عمده آن شناسایی «اولویت های عمله» در وظایف دولت بود، سپس در تمام اداره های دولتی گسترش یافت که باید روندهای درخواست و سپس تطبیق آن تعییب می گردید.

برنامه اصلاح اداره عامه

برنامه اصلاح و بازسازی ابتدایی همانند اصلاح در اداره عامه دوباره طرح شد، تا تمرکز از یک ابتکار به اصلاحات جامع در تمام وزارت خانه ها و اداره ها و در عین زمان، اصلاحات از مرکز به ولایت ها و ولسوالی ها گسترش یابد. برنامه نسل دوم برنامه اصلاح اداره عامه (PAR) ^{۳۷} دارای پنج "اساس" زیر بود:

۱. اصلاح اداره؛
۲. معاشات و امتیازات؛
۳. مدیریت خدمات ملکی؛
۴. حصول اطمینان و گسترش استخدام مبتنی بر شایستگی؛ و
۵. افزایش ظرفیت ها.

برنامه دوم اصلاحی، اصلاح اداره عامه توسط کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در تمام وزارت خانه های خدمات ملکی مورد تطبیق قرار گرفت. هدف این برنامه این بود، تا بهبودی و اصلاحات گستردگی را در سکتور خدمات ملکی تطبیق نماید. افزون بر تغییرات مشخص تر اصلاح ساختاری که در آن، لایحه وظایف، شرح وظایف بست های ویژه و سازگاری نخست تشکیلات با اهداف استراتژیک وزارت خانه ها نیز شامل بود، در عین زمان مدیریت منابع بشری، روندهای کسب و کار و تنظیم چارچوب های پالیسی و حقوقی را نیز در بر می گرفت.

برنامه اصلاح اداره عامه، تلاش می کرد، تا تغییرات بیشتری همانند معاش های بلند و کاهش تعداد کارمندان خدمات ملکی را راه اندازی کند. سیستم معاش و رتب به منظور دستیابی دو هدف فوق، با توجه به حصول مقاصد زیر در نظر گرفته شد ه بود:

- بهبود پرداخت میزان معاش در سکتور خدمات ملکی؛
- لغو طرح های موجود از بالا به پایین معاش؛
- ساده سازی سیستم فعلی مدد معاش؛
- میکانیزم های شفاف مبتنی بر شایستگی جهت ترقیات و ارتقای مسلک؛
- میکانیزم های شفاف برای ارزیابی اجرآت؛
- بهبودی پاسخگویی کارکنان خدمات؛
- بهبودی در ارایه خدمات.

^{۳۶} دولت افغانستان، "پلان کاری استراتژیک اولویت اصلاح و بازسازی" (کابل: دولت افغانستان، ۲۰۰۳).

^{۳۷} دولت افغانستان، "استراتژی اصلاح اداره عامه" (کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۰۳).

سیستم معاش و رتب

برنامه اصلاحی معاش و رتب، در سکتور خدمات ملکی جهت اصلاح اداره اقدام سوم پنداشته می شد. در سیستم موقعیت محور، جایی که محیط و قلمروی برای اصلاحات وجود نداشت، نیاز دیده می شود. در ورای برنامه اصلاحی معاش و رتب، این فلسفه عمده نهفته بود که در خدمات ملکی ثابت و دارای کارکرد انحصاری که بر اساس سیستم کدر محور تنظیم نشده بود، ضرورت اصلاح به خاطری ملموس بود، تا معاش کارکنان بر اساس رتبه و اندازه کار آنان پرداخت شود، نه اینکه موقف آنان مورد توجه قرار گیرد. سیستم معاش و رتب، از طریق تقسیم وظایف و تصنیف معاشات مربوط به موقف ها، پرداخت معاش بر اساس مقام را معلق ساخت. چارچوب موجود معاش و رتب، بر اساس مسوده قانون خدمات ملکی، با سیستم کدری جدید سازگار خواهد شد. در مسوده قانون در این راستا، تفصیلات ویژه بی وجود ندارد؛ زیرا در این زمینه طی سند تقنینی تصمیم گرفته خواهد شد.

در آخرین برنامه اصلاحی و جامع، به خصوص در راستای ساختار تشکیلاتی وزارت خانه ها و ادارات دولتی، سیستم جدید معاش و رتب که در ازای ساختار دوازده رتبه بی گذشته، دارای هشت رتبه می باشد، به وجود آمد. سیستم جدید، در میان مسؤولیت های عمده هر رتبه، تفاوت های آشکاری را واضح ساخت و آنرا در تمام وزارت خانه ها و ادارات خدمات ملکی به منصة اجرا گذاشت؛ به این اساس، برای هر رتبه، ساختار واحد معاش که در آن قدم های پنجگانه بی برای معاش وجود دارد و در مورد تمام کارکنان خدمات ملکی قابل تطبیق است، راه اندازی شد.

چارچوب حقوقی برای معاش و رتب در قانون خدمات ملکی وجود دارد. این قانون جهت انجام اصلاحات در وزارت خانه ها و ادارات خدمات ملکی، اقدامات زیر را مورد اهمیت می داند:

- ساختار تشکیلاتی، هشت رتبه بی برای تمام وزارت خانه ها و نهادهای خدمات ملکی؛
- پنج قدم برای رتبه؛
- میزان پرداخت معاش برای هر رتبه و هر قدم؛
- معیارهای مشخص استخدام در هر رتبه؛
- مدیریت و ارزیابی اجرآت.

هدف عمده از تطبیق سیستم معاش و رتب این بود، تا با وزارت خانه ها و ادارات خدمات عامه کمک صورت گیرد که دارای ساختارهای تشکیلاتی بهتر باشند، از تداخل کاری و وظایف موازی جلوگیری صورت گیرد و در اجرآت وزارت خانه ها موثریت و کارایی به وجود آید.

در این برنامه اصلاحی، وظایف هر بست به خوبی تعریف و تنظیم شده و در ساختار تشکیلاتی به نحو احسن جابجا گردیده است. برای تمام وظایف، واحدها و ریاست های وزارت خانه ها و ادارات مربوط، جزئیات و تشریفات وظیفوی توپیون گردیده است. به هر حال، در اسناد قانونی که نقش ها و وظایف وزارت ها و ادارات مربوط را بیان می کند، تناقضات آشکار دیده می شود.^{۳۸}

در مجموع، چالش ها و مشکلات در راستای تطبیق سیستم معاش و رتب، فقدان چارچوب حقوقی برای ساختار سازی و تنظیم وزارت خانه ها و ادارات مستقل خدمات ملکی می باشد. این موضوع، عوامل فقدان وضاحت را در وظایف و نقش های خدمات ملکی، به وجود می آورد که سبب تداخل کاری و ابهام در اهداف استراتیژیک بسیاری وزارت خانه ها و ادارات می گردد، زیرا اکثربت اهداف خود را، خود تعیین می کند. تا هنوز در سطح ملی در وظایف وزرا و در سطح محلی در وظایف والی ها تداخل کاری وجود دارد.^{۳۹}.

نسل بعدی اصلاح اداره عامه

حکومت وحدت ملی در سال ۲۰۱۴ م. برنامه اصلاحی و عصری سازی خود را که هدف آن «رسیدن به خودکفایی» بود، اعلام کرد. طوری که کفرانس لندن و پلان استراتیژیک ملی به صورت چشمگیر آن را واضح ساخته، اصلاحات در قالب عصری سازی، یک نیاز عمده می باشد.

دولت این موضوع را درک کرده که سکتور خدمات ملکی در راستای تطبیق پالیسی های دولت و حفظ نظم و قانون که موجب رشد و سودمندی می گردد، دارای نقش عمده می باشد. بر اساس استراتیژی «رسیدن به خودکفایی»، نسل بعدی اصلاح اداره عامه ((NGPAR))، از طریق راهکار افزایش عواید، تولید و توسعه، تعهدات پیرامون خودکفایی را منعکس می سازد؛ و با حکومتداری خوب، فرصت ها و احترام به حقوق شهروندان، جهت آسایش و بهبود زندگی مردم کار می کند؛ و با بهبودی در اجرآت و ترتیبات ساختاری بهتر از استقرار حکومتداری خوب تضمین می نماید.

^{۳۸} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، کارمند ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

^{۳۹} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مقام ارشد، اداره مستقل ارگان های محل.

نسل بعدی اصلاح اداره عامه از زمان تأسیس حکومت موقت در سال ۲۰۰۱ م. از مرحله چهارم اصلاح اداره عامه نماینده گی می کند. این برنامه، ادامه سه مرحله اصلاحی: اصلاح و بازسازی ابتدایی PRR، اصلاح اداره عامه PAR و معاش و رتب P&G می باشد. نسل بعدی اصلاح اداره عامه، سه هدف عمده که عبارت اند از اصلاح ظرفیت دولت، عواید ملی و ارایه خدمات می باشد، دنبال می کند.

اولویت عمده سرمایه گذاری این استراتیژی، شامل ظرفیت برای ثبات خودی، ثبات مالی، حکومتداری اقتصادی بپهود یافته، مبارزة سخت در برابر فساد و تمرکز بیشتر بر غیرتمترکز سازی می باشد.

استراتیژی نسل بعدی اصلاح اداره عامه نیز دارای دو بعد اصلی^{۴۰} با اولویت بندی بخش هایی از این ابعاد، قرار زیر می باشد:

- **موثریت دولت (تدوین پالیسی و ارایه خدمات موثر):** تقویت چارچوب های حقوقی و تنظیم کننده، بپهود هماهنگی دولتی؛ بازسازی و سازماندهی پیشرفته؛ تفکیک پروسه های کاری؛ تطبیق سیستم مدیریت کدری؛ پالیسی آموزش پرسونل؛ نامتمرکز سازی و ادغام سازی جنسیت.
- **ثبات مالی (ارزش برای پول دولت و ثبات درازمدت مالی):** متناسب سازی، اصلاح معاش و پالیسی همکار تحقیکی ملی (NTA)؛ مشارکت سکتور خصوصی عامه؛ حمایت از ترویج و معرفی مالیات بر ارزش افزوده یا مالیات غیرمستقیم (VAT)؛ ساده سازی روند کسب و کار و حکومتداری الکترونیک.

این استراتیژی شاید دوره زمانی از ۲۰۱۶ م. تا ۲۰۲۰ م. را در برگیرد.

برنامه نسل آینده اصلاح اداره عامه، به منظور انجام چنین اقدامات اصلاحی، تشکیل اداره بی را نیز پیشنهاد می کند و جهت رهبری و تطبیق اصلاحات در سکتور خدمات ملکی رهنمودهای واضحی را ارایه می دارد. طوری که یکتن از کارمندان ارشد کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی پیشنهاد می کند: «در این دوره حیاتی دهه تحول، حکومت وحدت ملی باید در این زمینه دارای چشم انداز روشی باشد و استراتیژی اصلاحات را باید داخل اولویت های خود سازد، از اداره های رهبری کننده اصلاحات باید حمایت نماید و از تداخل کاری و وظیفوی در کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، وزارت مالیه و دفتر مشاور ویژه رئیس جمهور در راستای حکومتداری خوب و اصلاحات باید جلوگیری نماید»^{۴۱}.

ظرفیت سازی برای تسهیل نتایج

اصلاحات خدمات ملکی در بخش های مختلف مورد تطبیق قرار گرفته است. اصلاح و بازسازی ابتدایی، اصلاح اداره عامه و اصلاح معاش و رتب. این اصلاح سه مرحله بی، باعث برخی اصلاحات عمومی در سکتور خدمات ملکی گردیده است. در حال حاضر، اندازه و وظایف خدمات ملکی کنترول شده است. برنامه ظرفیت سازی جانبی در سکتور خدمات ملکی، متابع بشری جدید را در وزارت خانه های خدمات ملکی شامل ساخت. هرچند در حال حاضر، در وزارت خانه های خدمات ملکی روند ظرفیت سازی برای نتایج موجود است.

ظرفیت سازی برای نتایج CBR، برنامه ظرفیت سازی است که در داخل بودجه ملی افغانستان توسط صندوق وجهی برای بازسازی افغانستان تمویل می گردد. این برنامه، توسط کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و وزارت مالیه مدیریت می شود. نظارت برنامه یادشده، توسط کمیته بی متشکل از وزیر مالیه و رئیس کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی صورت می گیرد. هدف از برنامه ظرفیت سازی برای نتایج این است که در راستای بپهود ظرفیت و اجراءات وزارت خانه های بهتر، به دولت کمک صورت گیرد، این وزارت ها، در راستای تطبیق استراتیژی ها و ارایه خدمات به مردم افغانستان موفق باشند. برای اینکه بر کارمندان تمویل شده توسط خارجی میزان اتكاء کاهش یابد، برنامه ظرفیت سازی برای نتایج، از کدرها و کارمندان ماهر ملکی حمایت می کند، تا مدیریت امور اصلاحی دقیق حکومت را به دوش گرفته و این موضوع را مطمین سازند که خدمات مورد نیاز ارایه شده است. برنامه های ویژه ظرفیت سازی، با نظارت منظم از نتایج و ارایه گزارش همزمان تطبیق خواهد شد. وزارت خانه ها و اداره های خدمات ملکی، می توانند در برنامه ظرفیت سازی برای نتایج که در آن میزان حمایت مبتنی بر نتایج است، شرکت ورزند.

^{۴۰} دولت افغانستان، «مرحله جدید در سند مسوده اصلاحات اداره عامه» (کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی) ۲۰۱۵ م.

^{۴۱} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مقام ارشد، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی

کمیسیون مستقل اصلاحات و خدمات ملکی بر اساس ماده ۵۰ قانون اساسی و با توجه به توافقنامه بن و مطابق فرمان تقنینی شماره ۲۵۷ مورخ ۲۳ می، ۲۰۰۲ م. (۲ جوزای ۱۳۸۱) رئیس جمهور تأسیس گردید.

قبل از تشکیل کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، در افغانستان هیچ اداره، نهاد یا وزارتخانه بی برای اصلاح اداره عامه وجود نداشت. وظیفه مدیریت کارکنان ملکی و منابع بشری، میان وزارتخانه های مختلف، از جمله وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت مالیه و همچنان ریاست عمومی اداره امور ریاست جمهوری تقسیم گردیده بود. در آغاز، به دلیل فقدان هماهنگی میان نهادهای مختلف دولتی، زمینه بی برای اصلاح اداره عامه و یا برای تدوین پالیسی جدید خدمات ملکی موجود نبود.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات، توسط یک رئیس اداره می شود که به صورت مستقیم به رئیس جمهور پاسخگو است. وظیفه اصلی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات این است که نهادهای مختلف خدمات ملکی معیاری شده و در معیار ارایه خدمات بهبود به عمل آید. این کمیسیون، در ظرفیت های حقوقی، فرهنگی، مدیریتی، بشري و تکنیکي افغانستان، باعث تغییرات زیادی گردیده است. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، پیرامون ثبات قانون خدمات ملکی دارای چشم انداز روشی است. این کمیسیون می خواهد، سکتور خدمات ملکی به خود متکی شده و خدمات عامه را از طریق انتقال خدمات ارایه نماید. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در میان اهداف مهم، در پی ارتقای ظرفیت، مهارت ها و استخدام کارمندان بر اساس رقابت آزاد و شایستگی می باشد.

کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی در سیستم خدمات ملکی باعث تغییرات عمدۀ گردیده است. برخی از این تغییرات عبارت اند از تطبیق برنامه های اساسی مدیریت خدمات ملکی، سیستم معاش و رتب، ترویج تکنالوژی جدید در بخش های اداری، استخدام بر اساس شایستگی و تدوین برنامه های ارتقای ظرفیت برای کارمندان. به هر حال، یکتن از کارمندان پیشین وزارت صحت عامه بر وجود نارسایی ها و کاستی در جریان اصلاحات چنین ابراز نظر می کند:

تطبیق اصلاحات تنها مسؤولیت وزارتخانه های ویژه نیست. کمیسیون خدمات ملکی باید به اندازه کافی تقویت گردد و در راستای تطبیق اصلاحات مورد حمایت سیاسی قرار گیرد. در راستای تطبیق اصلاحات به حمایت سیاسی نیاز است. به گونه مثال، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی خود، در راستای مدیریت منابع بشری با فقدان سیستم معلوماتی یا دیتاپیس کارکنان خدمات ملکی مواجه است. در سکتور خدمات ملکی، در راستای مدیریت و اداره کارکنان خدمات ملکی، به تغییرات عمدۀ نیاز است.^{۴۲}

مسولیت نخستین کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در قدم اول به چهار بخش تقسیم شده است: استخدام، شکایت ها، مدیریت خدمات ملکی و آموزش کارمندان خدمات ملکی. در بخش استخدام، وظیفه اساسی، استخدام کارمندان خدمات ملکی است؛ در حالی که بورد رسیده گی به شکایات با بررسی تخطی های کارکنان خدمات ملکی سروکار دارد. برای تحقق این امر، دو بورد مستقل توظیف شده اند: بورد استخدام و بورد بررسی شکایت ها.

وظیفه ریاست مدیریت خدمات ملکی، شامل توسعه قوانین جدید خدمات ملکی و تعديل اسناد تقنینی موجود پیرامون خدمات ملکی می باشد. تیم مدیریت نیز موظف اند که ساختارهای داخلی را مورد بازنگری قرار داده و با ایجاد هماهنگی میان وزارتخانه های مختلف، در این زمینه اطمینان به وجود آورده که قوانین در عمل تطبیق می شوند. برای این کار «باید کمیسیون توانند و قوی خدمات ملکی موجود باشد که در وزارتخانه ها و ادارات خدمات ملکی، در راستای اصلاح، تطبیق و نظارت پالیسی ها دارای نقش عمدۀ باشد».^{۴۳}

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، در عین حال، جهت مدیریت نسل بعدی اصلاحات اداره عامه، مرجع اصلی شناخته می شود بخشی از برنامۀ اولویت ملی حکومداری موثر و کارآمد را می سازد.

^{۴۲} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مقام ارشد پیشین، وزارت صحت عامه.

^{۴۳} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مقام ارشد پیشین، وزارت صحت عامه.

کاستی ها و ناتوانی ها در ساختار و کارکرد کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات

وظیفه اصلی بورد تعیینات، بر پایه قانون سال ۲۰۰۸ م. کارکنان خدمات ملکی، استخدام کارکنان است. از آغاز مشهود است که در جمله سایر بخش های کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، بورد تعیینات این کمیسیون در برابر تأثیرات و حمایت سیاسی، بیش از همه مصلحت ها را مورد توجه قرار می دهد. بورد تعیینات با ساختار فعلی اشن تلاش می کند، تا در قلمرو سیستم وظایف اش را انجام دهد. اما به هر صورت، زمانی که هدایات مستقیمی را از دفتر رییس جمهور دریافت می کند، در این صورت، بدون حمایت و خویشخوری گرایی چاره دیگری ندارد. بورد تعیینات بدون برخورداری از صلاحیت کافی، در راستای اجرای وظایف محوله اش، از استقلالیت واقعی برخوردار نیست. در نتیجه گفته می توانیم که سیستم استخدام مبتنی بر شایستگی به گونه واقعی بر اساس شایسته گی استوار نیست و میتود به کار گرفته شده برای استخدام، جهت شناسایی استعداد خوب، از طرفیت کافی برخوردار نمی باشد، به ویژه اینکه استخدام مقام های بلندپایه به وزارت های مربوط محول شده است.

زمانی که قانون خدمات ملکی مورد تطبیق قرار گرفت، چنین برداشت هایی وجود داشت که ریاست مدیریت خدمات ملکی و بورد تعیینات از همدیگر جدا ساخته خواهد شد. اما چنین جدایی ساختاری، هنوز در عمل پیاده نشده است و نتیجه آن این است که پیرامون استقلالیت بورد تعیینات مصلحت مورد نظر گرفته شود. مسودة قانون بر تقسیم کار و جدایی ساختار، تمرکز دارد که ممکن بر اساس آن، مشکل عمدۀ در راستای اجرای وظیفه از بین برود. یکتن از اعضای پارلمان پیرامون چالش ها و مشکلات پیش روی کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی چنین ابراز نظر می کند:

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی به عنوان نهاد رهبری کننده اصلاحات، به ویژه در راستای استخدام کارکنان خدمات ملکی، دارای طرفیت کافی جهت تطبیق اصلاحات نیست؛ زیرا که به جای کفایت و شایستگی، بیشتر حمایت سیاسی و تحقیکی را مورد توجه قرار می دهد. بنابراین، روند ارایه خدمات و کیفیت خدمات، به دلیل وجود چنین کارکنان ناکارا و اداره کننده گان ناکارآمد با کاهش مواجه است. همچنان میزان حمایت سیاسی از کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات در سطح بسیار پایینی قرار دارد و به این امر توجهی صورت نگرفته است.^{۴۴}

^{۴۴} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، عضو پارلمان.

۴. چالش ها

این آشکار است که افغانستان از دید اصلاحات دارای دستاوردهای زیادی است. در جریان ۱۵ سال گذشته، در راستای دولت سازی به ویژه خدمات ملکی اصلاحات زیادی انجام شده است.

زیرا برای حکومت، وضعیت پسا طالبان به میراث مانده بود که طی آن تمام ادارات از بین رفته و یا دارای شکل بسیار ابتدایی بود؛ بنابراین، ساختار اداره ها و حکومتداری از صفر آغاز گردید. کاستی ها و کندی ها در بخش های حقوقی، ساختاری و ظرفیتی به دلیل مشکلات امنیتی شدت پیدا کرد. تصامیم پیرامون اولویت ها و اصلاح خدمات ملکی اکثراً زیر فشار سخت و غالباً بر پایه معلومات ناکافی اخذ می گردید. حضور شمار بیشتر بازیگران محلی و بین المللی، ایجاد هماهنگی موثر را با مشکلاتی مواجه ساخت تا هدف به دست آید و فقدان دوامدار منابع مالی و ساختاری داخلی، منجر به وابسته گی بیشتر به پلان گذاری، تمویل و ترتیبات اجرایی خارجی شد.

با وجود این، اصلاح خدمات ملکی، در مراحل مختلف از طریق برنامه های اصلاح و بازسازی ابتدایی (PRR)، اصلاح اداره عامه (PAR)، و معاش و رتب به اجرا گذاشته شد که این امر در راستای شکل گیری سیستم ها و ساختارهای توسعه سازمانی جدید ممد واقع شد. در مجموع، نهادهای دولتی و روند ارایه خدمات در حال حاضر منطبق با اهداف و برنامه هاست.

علیرغم پیشرفت های محسوسی در بسیاری بخش های حکومتداری ملی به ویژه اصلاح خدمات ملکی، جریان و پیشرفت اصلاحات خدمات ملکی هنوز هم نسبتاً کند بوده و چالش های قابل توجهی بر جای خود باقی است.

۴.۱ پالیسی خدمات ملکی

نهادینه سازی خدمات ملکی در درون نهادهای مورد باور، چالش کلیدی در راستای مشروعیت بخشی دولت در کشوری است که دارای پیشینه کمتری از حکومت و حکومتداری خوب می باشد. پالیسی سازان مربوط به توسعه خدمات ملکی در افغانستان با دو چالش عمده رو به رو اند: تعهد به دوام پیگیری مستمر اصلاحات پایه دار و نیاز به تعیین اولویت های واقعی.

در ظاهر برای انجام اصلاحات اراده سیاسی وجود دارد، اما بعضی اوقات به نظر می رسد که این امر لفاظی بیش نیست. در عین حال، حکومت وحدت ملی با برخی مسایل فشارآور همانند وضعیت نابسامان امنیتی و مشکلات در راستای منابع و تمویل بودجه و بسیاری چالش ها و موانع دیگری رو به رو می باشد که آنرا از دنبال و تعقیب اصلاحات بازمی دارد. با وجود تحلیل اساسی وضعیت موجود، چنین به نظر می رسد که حکومت وحدت ملی دارای چشم انداز کلی و تصویر روشنی پیرامون اصلاحات در بخش خدمات ملکی نمی باشد.

عدم وجود شفافیت در ساختار و وظایف حکومت به ویژه در سکتور خدمات ملکی، موجب پاره بی از مسایل و چالش ها در راستای پلان گذاری استراتئیک، ارایه خدمات، سیستم ها و مکانیزم های گزارشده مناسب و هماهنگ میان ادارات ارایه کننده خدمات ملکی در سطح ملی و محلی گردیده است.

عامل دیگر فقدان استراتئیک روش در راستای اصلاح خدمات ملکی در کشور، حضور گسترش بازیگران همانند تمویل کننده گان، پالیسی سازان افغان وغیره در این راستا می باشد. در اینجا هر کس نقش مهمی را ایفاء می کند؛ هرچند حکومت به دلیل جنگ و کمبود منابع بشری، دارای ظرفیتی نیست که اجداش را توسعه بخشد. به گفته یکتن از معلومات دهنده گان کلیدی، «ما به سخنان هر یک گوش داده و سپس پالیسی هر کدام را پیاده می سازیم». ^{۴۵}

همچنان برای وزارت خانه ها و اداره هایی که مسؤول ارایه خدمات ملکی اند، منابع اندکی جهت توسعه برنامه ها و خدمات ملکی وجود دارد که این امر دقیقاً از سیاسی شدن منابع و تخصیص بودجه و وجود عدم هماهنگی با همکاران تمویل کننده، ناشی می شود.

وجود کاستی ها در تعهد سیاستمداران و رهبری پیرامون اصلاحات، منجر به استخدام و گزینش مدیران و مقام های نهادهای حکومتی با چشم اندازهای کوتاه فکرانه گردیده است؛ آنان به جای اینکه متعهد به توسعه اهداف سازمانی شان باشند، بیشتر به دنبال تأمین منافع شخصی و سیاسی خود می باشند.

وزارت خانه ها و نهادهای دولتی از دید آماده گی برای انجام اصلاحات در مراحل و سطوح مختلفی قرار دارند. برخی وزارت خانه ها با داشتن پلان‌فروم شایستگی ها و صلاحیت ها، با معاش و رتب و کارمندان آموزش دیده، وظایف محولة شان را با توجه به لایحه وظایف و دستور نهاد مربوط انجام می دهند. اما شمار دیگر حتاً فاقد شایستگی های ابتدایی در این راستاست.

۴۵ مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، عضو پارلان.

رفتار متکبرانه مدیران در نهادهای دولتی و غیر دولتی به ویژه اداره‌های انکشافی تمویل کننده گان به اجرا گذاشته می‌شود، موجب شده که سطح احساس مالکیت در بین سایر کارمندان و شهروندان کاهش یابد. به خاطر درک و شناسایی نیازهای شهروندان باید ارزیابی صورت گیرد.

افزون براین، جوانب ذیدخواستی دیگری مانند نماینده خاص رئیس جمهور در امور حکومتداری خوب و اصلاحات، معاونان رئیس جمهور و وزارت مالیه نیز در این راستا وجود دارند. وظایف و مسؤولیت‌های این همه بازیگران به وضاحت تعریف نشده است. در این راستا، باید روابط غیر رسمی و فیودالی را که در آن به جای حاکمیت قانون، اصول حمایت و جانبداری حکم‌فرماس است، از یاد نبریم.

پارلمان در امر نظارت از وزارت‌خانه‌ها و ادارات خدمات ملکی بسیار ضعیف و ناتوان به نظر می‌رسد. در واقع، به جای ظرفیت، حمایت از ارزشمندی بیشتری برخوردار است. قانون اساسی افغانستان به منظور گزینش و انتصاب اعضای پارلمان دارای معیارهای لازم نیست، تا از عملکرددها و مقرره‌های حکومت به خوبی نظارت کرده و قوانین مربوط به حکومت را به وجه احسن تدوین و تصویب نماید.

طرز العمل‌هایی که میان وزارت‌خانه‌ها هماهنگی را به وجود می‌آورد، بسیار نارساست. دفتر رئیس جمهور (اداره امور) به منظور پلان گذاری

استراتژیک، ارایه راهنمایی‌های روشی به تمام نهادهای حکومتی و ایجاد هماهنگی میان وزارت‌خانه او ادارات از ظرفیت مدیریت موثر برخوردار نیست. به تدوین ساختارها و طرز العمل‌هایی ضرورت احساس می‌شود که بتواند در سطح سیاسی - میان اعضا حکومت - و در سطح اداری، میان وزارت‌خانه او ادارات - و نیز میان هر دو بخش (سیاسی و اداری) هماهنگی موثری را ایجاد نماید. حکومت باید دارای ظرفیت تدوین اجدای خود و ظرفیت تطبیق آن باشد.

مشکل عمدی بی که ما در افغانستان با آن مواجه هستیم، عدم وجود اسناد کتسی است. مشکل دیگر این است که مسؤولیت‌ها به دوش دیگران اند اخته می‌شود. وزارت مالیه می‌گوید که این مسؤولیت کمیسیون خدمات ملکی است، کمیسیون می‌گوید که این مشکل وزارت اقتصاد است.^{۳۶}

در حکومت به ویژه در سکتور خدمات ملکی، پیرامون ویژگی‌های وظایف، نقش‌ها و ساختارها رویکرد واحدی وجود ندارد. حکومت به منظور اصلاح خدمات ملکی دارای پالیسی روشی و وسیعی و نیز راهکار اولویت بندی تطبیق نیست که بازتاب دهنده ماهیت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی افغانستان باشد. با تأسیف باید گفت که عامل با ارزشی دیگر این است که مباحثه مهم پیرامون پالیسی برای اصلاحات، بیشتر مرتبط به مشکلات امنیتی دانسته می‌شود.

۴.۲ چارچوب حقوقی

چارچوب حقوقی و پالیسی جهت حمایت اصلاح خدمات ملکی و اداره عامه همچنان ناکافی بوده و نیازمند انکشاف و توسعه بیشتر می‌باشد. چندین عنوان قوانین کلیدی هنوز به تصویب نرسیده اند. تحلیل و تجزیه پالیسی‌ها بر پایه قوانین و مقررات مناسب اکثراً به دلیل مداخله‌ها به نفع برنامه‌های سریع و فوری که فاقد انسجام و ارتباط با راهکار اصلاحات درازمدت می‌باشد، از نظر انداخته شده است.

حکومت به منظور اصلاح خدمات ملکی و بهبود در روند ارایه خدمات باید گام‌های بیشتری بردارد. قانون تشکیلات باید جایگاه خود را دریابد، تا برای وزارت‌خانه او اداره‌های خدمات ملکی، وظایف و مسؤولیت‌های شفاف و روشی را ترسیم نماید. نبود این قانون، نه تنها سبب تکرار اجرایات، تعدد وظایف، تعویق در کارها و وجود وظایف و مسؤولیت‌های مبهم در وزارت‌خانه‌ها گردیده است، بلکه در عین حال، در سکتور خدمات ملکی و به ویژه میان وزارت‌خانه‌ها و اداره‌ها در مرکز و ولایت هر دو، سبب ارایه تعریف ناکافی در راستای پالیسی سازی و ارایه خدمات نیز گردیده است.

قانون تشکیلات به حکومت کمک می‌کند، تا ظرفیت مالی خود را معین ساخته و تعداد وزارت‌خانه‌ها و اداره‌های خدمات ملکی را مشخص سازد که مجبور اند، وظایف و تعهدات شان را انجام دهند. این قانون برای تصویب به پارلمان ارسال شده بود، اما بنابر عوامل مختلف از جمله ناتوانی حکومت، اولویت‌های دیگر، موجودیت قوانین بسیار در انتظار تصویب، فرمان تقینینی رئیس جمهوری، زیاد بودن کارها و عدم علاقه مندی عامه تعديل و تصویب این قانون به تعویق افتاده است.

نمونه دیگر، قانون کارکنان خدمات ملکی است که کار تعديل و بازنگری آن در سال ۲۰۱۰ م. به هدف گذار از سیستم موقف محور باز به سیستم کادر محور آغاز شد. این قانون با معرفی میکانیزم حمایت از کارمند خدمات ملکی، جلوگیری از تضاد منافع، تدوین مکلفیت‌های پس از استخدام، توجیه معاش و رتب، رشد استعدادها و ظرفیت‌ها و غیر سیاسی سازی کارمندان رده های بالا و پایین، به دنبال ترویج و گسترش تخصص و ثبات در خدمات ملکی است. این قانون همچنان سیستم سکتور مبتنی بر تمایز

را معرفی خواهد کرد که طی آن می‌توان با درنظرداشت جنبه‌های منحصر به فرد هر سکتور، اقدام مستقلانه را پیرامون آن انجام داد و مدیریت منابع بشری را بهبود بخشدند. در حالی که این قانون، سیستم مشارکت عامه را در امتحان ورودی معرفی می‌کند، مدیریت کادر و معاش آنها را نیز بهبود خواهد بخشید. هرچند کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، وزارت عدیله و وزارت مالیه روی این قانون کار کرده اند، اما همچنان در مرحله توسعه قرار دارد.

موانع عمدۀ بر سر راه تصویب و نهایی کردن این قوانین دقیقاً فقدان اراده سیاسی و تاکید وزرا بر وظایف و نقش‌های ایشان در این قانون است. افزون براین، قوه قضائیه از تصویب قانون طرز العمل اداری جلوگیری می‌کند. چالش عمدۀ در راستای مسئله حقوقی در راستای اصلاحات، ریاست تقینی وزارت عدیله می‌باشد که از ظرفیت پایین برخوردار است. بسیاری از قوانینی که در آستانه تصویب قرار دارد، هنوز توسط این اداره بررسی نشده است. همچنان مقرره‌های زیادی در این وزارت در انتظار تصویب به سر می‌برند.

۴.۳ موضوعات ساختاری و مدیریتی

در جریان دهه گذشته، شمار زیادی از اهداء کننده‌گان دو جانبه و چندجانبه واحدهای اجرایی مستقلی را ایجاد کردند، برنامه‌ها و پژوهش‌های پالیسی‌های اجتماعی را تطبیق نمایند. در حالی که این ابتکارات به ویژه در مناطق دورافتاده کشور روند ارایه سریع خدمات را به وجود آورد، اما در عین وقت، منجر به ایجاد اداره‌ها و بخش‌های اجرایی موازی نیز گردید که کارمندان آنها با معیارهای خدمات ملکی سازگاری نداشتند و در برابر وزارت‌ها و اداره‌های دولتی پاسخگو نبودند.

سیستم خدمات ملکی موجود در حکومت وحدت ملی به خوبی کار نمی‌کند. روندهای کسب و کار شفاف وجود ندارد. مشکل عمدۀ در راستای اصلاح و بهبود سازمانی، انتخاب کاندیدان برای رهبری نهادهای حکومتی بر اساس روابط شخصی و حزبی می‌باشد، نه بر پایه ظرفیت و لیاقت. این افراد انتخاب شده برای اداره‌ها، غالباً فاقد انگیزه بوده و بیشتر به نفع گروه‌ها، احزاب مربوط و افرادی که به آنان وابستگی دارند، کار می‌کنند.

وزارت‌خانه‌های خدمات ملکی تلاش می‌کنند، به جای اصول و ساختارهای کوتاه مدت و پایه دار برنامه‌های انکشافی حکومت، پیرامون اهداف و صلاحیت‌های شان تمرکز و فکر کنند که در راستای تحقق اهداف و برنامه‌های خودشان مفید واقع می‌شود. در وزارت‌خانه‌های حکومت هماهنگی وجود ندارد، از این رو، به جای همکاری در میان شان اختلافات به وجود می‌آید. حمایت‌های شخصی در اداره‌ها بسیار مروج بوده و بسیاری وزارت‌خانه‌ها از مامورین خیالی و ناسازگار با شرایط، پر است.

وزارت‌خانه‌ها و اداره‌های حکومتی، فاقد مدیریت عملیاتی و سطح بالا و همچنان ظرفیت‌های مسلکی و کاربردی بوده که این امر همراه با فقدان مدیریت عصری و روش‌های پالیسی عامه، به روند کند ارایه خدمات، سطح پایین مصرف بودجه و سلسله‌بی کفایتی‌ها کمک می‌کند.

اکثر نهادهای کمک کننده دو جانبه و چند جانبه به منظور اجرا و تطبیق پژوهش‌ها و برنامه‌ها، دست به تأسیس واحدهای اجرایی مستقلی زده اند که منجر به ایجاد اداره‌های موازی گردیده که کارمندان شان با معیارهای خدمات ملکی کشور سازگاری نداشته و در برابر وزارت‌خانه‌ها و اداره‌های حکومتی پاسخگو نمی‌باشند. افزون براین، شریکای بین المللی برای اجرات حکومت معیارهای ویژه را تدوین و تنظیم نکرده است.

به شرایط و واقعیت‌های عینی افغانستان کمتر توجه صورت گرفته است. در واقع بانک جهانی، برنامه‌های اصلاح و بازسازی ابتدایی (PRR)، اصلاح اداره عامه (PAR) و معاش و رتب (P&G) را به جای توجه به واقعیت‌های موجود افغانستان، بر اساس تجربه‌های جهانی تدوین کرده است.

ساختارهای تشکیلاتی وزارت‌خانه‌ها و نهادهای خدمات ملکی با وجود ساختارهای تکراری و موازی، متورم شده است. بخش مدیریت خدمات ملکی ۲۱ مورد از ساختارهای تکراری و موازی را در اداره‌های خدمات ملکی شناسایی کرده است. به گونه‌مثال در بخش تقویت مالی پنج اداره مختلف رسمی و با صلاحیت وجود دارد: اداره عالی تفتیش، وزارت مالیه، واحدهای تقویتی در وزارت‌خانه‌ها و اداره‌های مختلف، اداره عالی نظارت از تطبیق استراتئی مبارزه با فساد اداری و کمیته مستقل مشترک نظارت و ارزیابی مبارزه با فساد اداری. وضاحت پیرامون این ساختار پیچیده نه تنها یک مسئله منابع مالی بوده، بلکه موضوع کنترول و شفافیت موثر نیز در این راستا مطرح است.

در وزارت‌خانه‌های خدمات ملکی طرز العمل ها و رویکردهای مناسب و شایسته بی‌جهت تأسیس واحدهای و بخش‌ها وجود ندارد. به گونه‌مثال، واحد جنسیت در ساختار تشکیلاتی اداره‌ها، زیربخش مالی و اداری قرار گرفته، در حالی که موضوع جنسیت مرتبط به پالیسی است. فقدان چارچوب تنظیم کننده و ساختارهای مشخص شده، این واقعیت را آشکار می‌سازد که پژوهه ویژه بی در یک وزارت، در ساختار تشکیلاتی مشخص جایگاه خود را نمی‌یابد. افزون براین، پالیسی «یک سطح برای همه» در ساختار سازمانی خدمات ملکی به ویژه نهادهای محلی خدمات ملکی همچنان ادامه داشته؛ در حالی که این موضوع باید در زمینه رویکرد محور صورت گیرد.

۴.۴ روندهای کسب و کار

روندهای کسب و کار در خدمات ملکی پیچیده بوده و تا کنون ساده و اصلاح نشده است. تنظیم و معیاری سازی روندهای کلیدی اداری از قبیل روند بودجه سازی، مدیریت منابع، پلان گذاری، تصمیم‌گیری و تطبیق برنامه‌ها، همکاری و هماهنگی عمودی و افقی به ویژه رویکردهای حاکم بر تعامل میان نهادهای حکومتی، سکتور خصوصی و شهروندان نارسا و بی اعتبار باقی مانده است. این پیچیده‌گی‌ها در روندهای کسب و کار، در نتیجه بر روند ارایه خدمات تأثیر گذار می‌باشد.

پرسه‌های بی شمار، طولانی و پیچیده کسب و کار، مراحل و رویکردهای اداری، روند اجرآت را ضعیف ساخته و به گونه بالقوه شیوه‌های فساد آمیز را در درون حکومت و برای مردم گسترشده می‌سازد. یکتن از آگاهان (معلومات دهنده گان کلیدی) جهت ارایه تصویری از این روندهای طولانی، اظهار داشت: «توسط افرادی در وزارت مالیه به من گفته شد، هنگامی که یک معلم در یک ولسوالی مقرر می‌شود، نیازمند اخذ ۵۴ امضاء بوده و این پرسه ۶ ماه را دربرمی‌گیرد.»^{۲۷}

چارچوب حقوقی که در این راستا سنج بنا پنداشته شده و ساختار اداره عامله را تنظیم می‌کند شامل قانون تشکیلات، قانون خدمات ملکی و قانون کارکنان خدمات ملکی بوده که همه نیازمند تعدیل و بازنگری می‌باشند. عناصر حیاتی این چارچوب همانند قوانینی که اصول سازمان‌های اجرایی، مراحل و رویکردهای مورد نیاز اداری را تنظیم نماید، تا هنوز وجود ندارد. به این ترتیب، تنظیم و معیاری سازی روندهای عمدۀ اداری به ویژه در بخش‌های بودجه سازی، مدیریت منابع، پلان گذاری، تصمیم‌گیری و تطبیق برنامه‌ها، نارسا باقی مانده است.

ظرفیت پایین و نبود تخصص کارمندان خدمات ملکی از چالش‌های دیگری در راستای ارایه خدمات می‌باشد. کمتر از یک سوم کارمندان دولتی، جهت اجرای وظایف محله شان از ظرفیت و مهارت لازم برخوردار می‌باشند. البته کمبود در نیروی کار محسوس نیست، بلکه شمار زیادی از کارمندان بی کفايت و ناشایسته به اداره‌های دولتی به ویژه موقعیت‌های مدیریتی و تخفیکی راه یافته‌اند. تنها ۱۵٪ درصد از کارمندان نهادهای دولتی افراد شایسته و مناسب‌اند، در حالی که ۸۵٪ دیگر، دارای تولید بسیار کمتر می‌باشند. از این‌رو، در اداره‌های دولتی موثریت کار وجود ندارد.

تا کنون، از کاربرد حکومتداری الکترونیکی و ابزار اینترنتی که موجب بهبود روندهای کلیدی اداری گردد، در سکتور عامه و همچنان در راستای تبادله تجارب و مشوره‌های مقامات اداری با شهروندان و سکتور خصوصی، تحلیل‌های سیستماتیکی وجود ندارد.

۴.۵ کارکنان خدمات ملکی

با وجود شمار گسترشده بی از کارمندان خدمات ملکی در افغانستان، هنوز معلوم نیست که آنان در سرتاسر ساختار خدمات ملکی به خوبی جایجا و تقسیم شده‌اند و یا خیر.

شمار فعلی کارمندان خدمات در وزارت‌خانه‌های خدمات ملکی افغانستان به ۴۱۷۰۰۰ تن می‌رسد. تقریبا در حدود ۲۲۰۰۰۰ تن از کارمندان خدمات ملکی مسؤول ارایه خدمات مستقیم می‌باشند. هرچند، نیاز است تا ارزیابی دقیقی در این زمینه صورت گیرد تا این را تایید نماید که رقم یادشده کافی است.

در گذشته‌ها، خدمات ملکی دارای سیستم بسته بود و پذیرش کارمندان جدید از رده‌های پایین صورت می‌گرفت. اما با اجرای سیستم رتب و معاش، سیستم رقابت آزاد با رویکرد پایین به بالا جهت گریش کارمندان خدمات ملکی معرفی شد. به این ترتیب، کارمندان جدید با تجارت‌جديد در تمام سطوح وارد وزارت‌خانه‌های خدمات ملکی شدند.

این سیستم رقابت آزاد راه را برای ظرفیت سازی در سکتور خدمات ملکی هموار می‌سازد، اما به دلیل فساد گسترشده، بسیاری از پست‌های مدیریتی بر مبنای روابط و ملاحظات سیاسی پر شده است. این امر، منجر به شیوع بیشتر فساد و ارایه ضعیف خدمات در وزارت‌خانه‌های خدمات ملکی می‌شود؛ زیرا شفاقت روندهای استخدام با توجه به ملحوظات و منافع سیاسی، روابط شخصی، خویش خوری و فساد در این راستا متأثر گردیده است. در امر گزینش کارمندان خدمات ملکی معرفی شد. به این ترتیب، ملحوظات سیاسی و مسایل قومی، از استعداد و شایستگی فردی بسیار سنگین تر است. همچنان وجود شبکه‌های حمایتی گسترشده در تمام نهادهای دولتی، به این معناست که گریش بر پایه لیاقت و شایستگی فردی (استخدام رقابتی و ارزیابی عملکرد) دیگر معیار نیست؛ چیزی که در ظرفیت پایین بسیاری از بخش‌های اصلی پالیسی سازی و ارایه خدمات دولتی مشهود است.

یکی از ابتکارات بلندپروازانه در راستای اصلاح خدمات ملکی، اصلاح معاش و رتب در سال ۲۰۰۸ م. بود که بر اساس آن تلاش شده بود، از طریق ایجاد هشت رتبه که هر رتبه دارای پنج قدم بود، تمام سکتور خدمات ملکی را زیر پوشش قرار دهد. دستاوردهای عمدۀ این اصلاح، تشریح جامع لایحه وظایف و استخدام بر اساس شایستگی بود. اما علی رغم آن، مشکلاتی در راستای طرح و تطبیق آن موجود بود. مشکلات در زمینه طرح آن، شامل عدم توجه به نیازهای وظیفوی متغیر اداره‌ها و بیش از

حد فراگیر، سخت و دارای سیستم رتبه بندی فشرده بود که در سراسر سکتورهای متفاوت خدمات عامه به تفاوت های بیش از حد اندکی قایل بود. سیستم پیشین معاش و رتب، سیستم مبتنی بر مسلک نبود، در آن تخصص جای نداشت و سیستم های تنوع و تفاوت در بخش های سکتوری مختلف خدمات ملکی مورد چشم پوشی قرار گرفته بود.

بر اساس معلومات کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی، در حدود (۳۶۵۰۰) بست بر اساس سیستم معاش و رتبه اصلاح شده و (۳۵۰۰۰) بست دیگر، با استفاده از سیستم جدید معاش و رتب اصلاح گردیده است. تطبیق غیرمنصفانه و پاره پاره سیستم معاش و رتب، نیز ناشی از مقاومت بعضی از بخش ها در نهادهای مرکزی می باشد.

افزایش سطح معاشات که توسط تمویل کننده گان بین المللی تمویل می گردید منتج به عدم هماهنگی در سیستم های مختلف معاش، منتج به کاستی های جدی از دید استخدام و ترفع بر اساس شایسته سalarی، پلان گذاری میان مدت و درازمدت نیازمندی های کارمندان و تقاضاهای آموزش آنان در سکتور عامه شده است.

در بسیاری موارد دیده شده که کارمندان واجد شرایط و متخصص در سکتور خدمات عامه وظایف شان ترک کرده و به خاطر معاش و شرایط کاری بهتر به سازمان ها و موسسات بین المللی رو آورده اند. سازمان های انکشافی و شریکان افغان آنها تلاش کردنده مشکل از دست دادن ظرفیت ها و عملکرد ضعیف خدمات ملکی را با تقرر کارمندان قراردادی در وزارت خانه ها رفع نمایند، تا برنامه های مورد نیاز فوری را اجرا کنند، البته این موضوع منتج به ایجاد چیزی گردید که آن را «خدمات ملکی دوم» می نامند که این خود بنوبه از چالش های دیگر تشکیل در خدمات ملکی می باشد.

به عنوان پیامد سفت بودن و در نتیجه واکنش به جامعه اهدا کننده گان، سیستم معاش های سوپرسکیل به گونه تدریجی رویکار شد. طرح های مختلف اجازه می دهد که معاش ها تکمیل گردد. ظرفیت سازی برای نتایج در این راستا از جدیدترین طرح هایی می باشد. در واقع این امر، خدمات مو azi را به وجود می آورد که در عین اداره در کنار وجود داشته می باشد. ایجاد چنین «خدمات ملکی دوم» بر ظرفیت های اداری درازمدت دارای تأثیرات پایه داری خواهد بود؛ چنانکه اکثر کارمندان متخصص افغانی، توسط نهادها و موسسات خارجی جذب گردیده اند.

در افغانستان سه نوع کارمندان خدمات ملکی وجود دارند. به گونه مثال، ۱۸۳۹۶ کارمند وزارت صحت عامه، از جمله کارمندان عادی خدمات ملکی بوده، ۲۳۰۰۰ تن آنها قراردادی اند و در حدود ۴۰۰ تن دیگر مشاورینی اند که دارای قرارداد کوتاه مدت می باشند. معاش های نابرابر نیز تعهد کارمندان عادی تشکیل را متأثر می سازد و آنان را دلسرب می کند. معاش ماهانه کارمندان عادی تشکیل در حدود ۸۰۰۰ افغانی (معادل ۱۲۰ دالر) می باشد، در حالی که به کارمندان قراردادی از ۸۰۰ تا ۴۰۰۰ دالر پرداخت می شود.

وجود معاش های متنوع و مختلف در سکتور عامه، کمبود منابع بشری شایسته و رقابت میان اداره های تمویل کننده و همچنان سازمان های تمویل کننده و حکومت، جایی که کارمندان در مقابل اجرای وظایف مشابه، معاش ها و امتیازات گوناگونی را به دست می آورند، بر اجراءات حکومت و دیدگاه و احساس دارای تأثیرات منفی می باشد. تقاضای معاش های بلند و توقعات در این زمینه به سرحدی رسیده که دولت توانایی برآورده ساختن آن را ندارد. این روند، بر پایه رفاقت ها، خویش خوری و قومیت بیشتر معمول می باشد. تقرر بر اساس شایستگی هنوز در بسیاری وزارت خانه ها و اداره نهادینه نشده است. این به این معناست که «با استعدادترین افراد» به نفع «معرفت قبلی» مورد توجه قرار نگرفته اند و به این ترتیب، حالت ارایه استغفاء غالب شده و به منظور اکشاف تشویق برای کار از بین رفته است.

سیستم فعلی پست محور معاش و رتب پاسخگوی سیستم مدیریت مسلکی در سکتور خدمات ملکی نبوده، بنابراین به جای آن باید سیستم کدر محور ایجاد شود. مدیریت منابع بشری، مدیریت مالی عامه و دیگر سیستم های مدیریت کدر مسلکی در سکتور خدمات ملکی باید جایجا شود.

سیستم مدیریت منابع بشری در سکتور خدمات ملکی در وزارت خانه ها نیز چالش زا می باشد. دخالت های بسیاری به ویژه در روند استخدام کارمندان خدمات ملکی، پروژه و کارمندان قراردادی در وزارت خانه ها مشهود است. حتا بورد تعیینات کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در روند استخدام کارمندان خدمات ملکی در وزارت خانه ها و اداره ها به گونه شفاف عمل نمی کند. بنابراین، به منظور کاهش فساد، نیاز فوری به شفافیت در روند استخدام، ابقاء، آموزش و رشد ظرفیت ها و معیار معاش کارمندان دیده می شود.

ادغام کارمندان پروژه بی با کارمندان خدمات ملکی، یکی از مشکلات بزرگ و عده در وزارت خانه ها می باشد. مشاوران بین المللی در این راستا استخدام شده و ارزیابی هایی از سیستم موجود انجام شده و کار ادغام سازی در حال حاضر آغاز گردیده است. هماهنگی و همگونی معاش مشکلی در راستای ادغام سازی کارمندان پروژه ها با کارمندان موجود در تشکیل کارمندان می باشد. برنامه های ادغام سازی در وزارت خانه ها نیازمند راه اندازی برنامه های ظرفیت سازی همانند برنامه ظرفیت سازی برای نتایج می باشد؛ هرچند این برنامه دارای منابع محدود در این راستاست. در این مورد که چگونه می توان شرایط کافی را به وجود آورد که بر پایه آن کارمندان به طور مؤثر کار کنند، توجه مستمر و کمتری صورت گرفته است.

هدف از سیستم اطلاعات مدیریت منابع بشری، مدیریت اطلاعات در سراسر سکتور دولتی است، تا تصویر دقیقی از روند خدمات ملکی از قبیل معلومات پیرامون شمار کارمندان، موقعیت‌ها و مدت خدمت آنان، ارایه گردد. همچنان ارایه به موقع معلومات دقیق و کامل، در راستای کمک به روند تصمیم‌گیری، تحلیل پالیسی، پلان گذاری و سایر امور مربوط به مدیریت عصری خدمات ملکی، از اهمیت حیاتی برخوردار می‌باشد.

یکی از موضوعات بسیار مهم و حیاتی در راستای خدمات ملکی، فقدان پالیسی‌ها و رویکردهای مناسب جهت مدیریت کدر مسلکی منابع بشری می‌باشد. افزون براین، تطبیق و رعایت قانون خدمات ملکی همچنان از دید پروسه استخدام و گزینش، طراحی شغل (تنظیم شرایط و مکلفت‌های شغل (وظیفه)، ارتقا و اباقی کارمندان دشوار است.

رشد و انکشاف مسلکی در سیستم موجود مدیریت خدمات ملکی مورد توجه و تشویق قرار نمی‌گیرد. عوامل مربوط دیگر همانند ارزیابی عملکرد و آموزش غالباً به خوبی هماهنگ نمی‌گردد؛ چنانکه این امور بر پایه واقعیت‌های موجود انجام نمی‌شود. شیوه‌های مدیریت منابع بشری با هم غیر مرتبط بوده که در نتیجه، ثبات مداوم و درازمدت خدمات ملکی را متأثر و تضعیف می‌سازد.

اطلاعات اساسی پیرامون خدمات ملکی ناقص بوده و همیشه دقیق نمی‌باشد و مدیریت تصمیم‌گیری از حمایت کافی سیستم‌های حمایتی برخوردار نیست. سیستم اطلاعات مدیریت منابع بشری انکشاف داده شده، تا اطلاعات اساسی را پیرامون خدمات ملکی ارایه کند، اما این سیستم نمی‌تواند، به نیازهای اطلاعاتی مدیریت منابع بشری رسیده گی نماید.

آموزش و مدیریت توسعه بسیار پرهزینه است و غالباً برای کسانی که به آن نیاز دارند، قابل دسترسی نمی‌باشد. آموزش‌های تکراری که از طریق ترکیبی از روش‌ها و پروژه‌های تمویل شده اهداء کننده گان ارایه می‌گردد، با رشد و انکشاف درازمدت مسلکی و ارزیابی اجرآت کدام پیوندی ندارد. فقدان ظرفیت سازی جامع، پالیسی و استراتئیک آموزش در سرتاسر کشور، شریکان بین المللی و ملی را وادر ساخته، تا درگیر تطبیق روند آموزشی پرهزینه و متناقض گردد.

پیشرفت‌های قابل ملاحظه‌ی در راستای تنظیم سهولت‌ها و ایجاد فرصت‌های آموزشی در انتیوت خدمات ملکی افغانستان و انکشاف و ارایه روند گسترده‌ی از آموزش‌ها به کارکنان خدمات ملکی دیده می‌شود که توسط حکومت انجام شده است. به هر حال، تقاضاهای برای آموزش در سطح مرکزی و محلی، از ظرفیتی که چنین آموزش‌ها را انجام دهد، بسیار بالاست. در ارایه برنامه‌های آموزشی تاکید کافی بر کیفیت و پایه داری صورت نگرفته؛ در حالی که توجه کمتری روی پلان گذاری میان مدت و درازمدت نیازهای اداره‌عامه و آموزش علمی اداره چیان آینده صورت گرفته است. موانع فرهنگی، چالش‌های امنیتی، محدودیت‌های آموزشی و محدودیت سرمایه‌گذاری روی رشد و انکشاف ظرفیت‌ها و حمایت‌های ناکافی سیاسی از جمله چالش‌های بزرگی در قبال برابری جنسیتی در سکتور خدمات ملکی می‌باشد.

۶. ۴. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی

هرچند در این راستا بازیگران مهم دیگری با بودجه بسیار همانند سازمان‌های کمک کننده بین المللی و با تشکیلات گسترده از قبیل ریاست مستقل ارگان‌های محل، وزارت مالیه و سایر وزارتاخانه‌ها وجود دارد، انکشاف پالیسی‌ها به هدف ادامه روند توسعه خدمات ملکی و اداره عامه به طور رسمی از مسوولیت‌های نخستین کمیسیون مستقل اصلاحات داری و خدمات ملکی است. بنابراین، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی به دلیل وجود گسترده‌این بازیگران و سازمان‌های دخیل در طرح، تمویل و تطبیق ابتکارات در ساحة کاری‌شان، از دید صلاحیت‌ها نارسا به نظر می‌رسد.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی به عنوان سازمان رهبری کننده اصلاحات، از ظرفیت کافی در زمینه تطبیق اصلاحات برخوردار نیست. ازینرو، ارایه خدمات و کیفیت خدمات با چنین کارمندان و مدیران خدمات ملکی، به طور محسوسی کاهش یافته است. روند کار بورد تعیینات کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی در راستای استخدام و گزینش کارمندان خدمات ملکی در وزارتاخانه‌ها و اداره، از شفافیت برخوردار نیست.^{۴۸}

افرون براین، این کمیسیون از حمایت‌های کمتری برخوردار است. مدیران کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، تا اندازه زیاد خود را در موقعیت انفعالی می‌بینند تا فعل که بتوانند فقدان ادغام رویکرده و واقعی ابتکارات را در سطوح و سکتورهای مختلف حکومتی تشخیص دهند. تمامی موقف‌های کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی در اداره عامه کشور تا حد زیادی به چالش کشیده شده است.

وجود ابهام در مورد سیاست‌ها و اولویت‌های رهبران سیاسی، از بزرگترین چالش‌های در راستای اصلاح سکتور خدمات ملکی به ویژه کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی شمرده می‌شود. در واقع کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی تا هنوز دارای ایده روشی در مورد اینکه، رهبری سیاسی خواستار چه چیزی از این کمیسیون می‌باشد، نیست. همچنان هیچ تصمیمی توسط ساختار رهبری در این راستا که اولویت‌های اصلاح خدمات ملکی باید چه باشد، اخذ نشده است. به گونه مثال، برنامه

^{۴۸} مصاحبه با فرد مطلع کلیدی، مشاور ارشد، بانک جهانی.

ظرفیت سازی برای نتیجه (CSR)، توسط کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و وزارت مالیه هماهنگ ساخته شد، در حالی که موارد زیاد و برجسته دیگری برای اصلاحات در کمیسیون اصلاحات اداری، وزارت مالیه و دفتر نماینده ویژه رئیس جمهور در امور حکومتداری خوب و اصلاحات وجود دارد.

با توجه به عدم حمایت رهبری سیاسی و به دلیل موانع و محدودیت های داخلی و خارجی، کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی در انجام وظایف و ماموریت اش بسیار به عقب افتاده است؛ چیزی که منجر به پیشرفت کند، نارسا و کمتر هماهنگ شده در اصلاح خدمات ملکی گردیده است.

۵. نتیجه و پیشنهادها

وضعیت شکننده مستمر در افغانستان سبب جلوگیری از انجام اصلاحات و تغییر در این کشور گردیده است؛ چنانکه وضعیت امنیتی موجود، اولویت اصلاحات را ضعیف ساخته است، اما با این وجود، با گذشت بیشتر از یک دهه از اجرای برنامه های اصلاحی اداری پیهم و شمار زیادی از ابتکارات و پروژه های منحصر به فرد - غالباً ناهمانگ شده و کوتاه مدت - در این راستا، حکومت وحدت ملی دارای شанс بیشتری است، تا اکشاف خدمات ملکی افغانستان را ارتقا بخشد.

سکتور خدمات ملکی به عنوان ابزار مرئی و کاری دولت مجبور است، تا در راستای اکشاف و بهبود کیفی و قابل اطمینان خدمات برای مردم کار نماید. خدمات عامه به عنوان اقدام و معیاری در راستای کاهش فقر، مبارزه با فساد، بهبود معیار زندگی و افزایش توسعه سکتور خصوصی، امر مهمی در راستای بهبود و توسعه یک کشور پنداشته می شود. بنابراین دولت باید در مجموع بر اصلاح خدمات ملکی تمرکز نماید.

در این راستا به چارچوب پالیسی و برنامه پایه دار و سیستماتیک کلی دولت نیاز احساس می شود. در کل به نقشه راه روشی نیاز است؛ طوری که به عنوان استراتیزی مشخصی موضوعاتی را اولویت بندی نماید که به آنها رسیده گی صورت گیرد و راه حل هایی که به طور مداوم مورد اجراء قرار گیرد، ترسیم نماید.

شرط اساسی که در این راستا باید برآورده شود، درک جامع و همه جانبه از اصلاح خدمات ملکی است. موضوع بسیار مهم در این راستا، انگیزه بالا، اراده راستین و غیر قابل انکار و تعهد دولت از ریسیس جمهور گرفته تا مدیران و کارمندان خدمات ملکی می باشد. این امر، نیازمند انتخاب و جابجایی افراد شایسته و واجد شرایط در هر سطح و هر محل می باشد.

هرچند نقشه های راه و برنامه های اصلاحی قابل توجهی مانند برنامه اولویت ملی ۳، اقدامات آینده برای اصلاح اداره عامه (NGPAR) و ظرفیت سازی برای نتایج (CBR) اکشاف داده شده، اما توجه کمتری به سیستم های تطبیق پایه دار صورت گرفته است. به تدوین چارچوب نظارتی جامع نیاز دیده می شود، تا از تطبیق مداوم و پایه دار برنامه های اصلاحی اطمینان حاصل گردد.

از جمله چالش های بی شماری در این راستا، تعدادی از موضوعات کلیدی است که باید در زمینه اصلاح خدمات ملکی به سرعت فراهم و مورد تطبیق قرار گیرند.

۱. ۵ چارچوب حقوقی

به چارچوب حقوقی روشی نیاز است، تا اصول اساسی سازمانی را برای بخش اجرایی دولت که شامل وزارت خانه ها و اداره های مرکزی (و شاخه های فرعی و ولایتی آنها) می شود، ترسیم نماید. این اصول سازمانی باید این ساختارها و رویکردهای اجرایی مرکزی را شامل شود. این چارچوب باید به حدی انعطاف پذیر باشد که زمینه را برای تقسیم بندی مجدد وظایف فراهم سازد. در حالی که اصول روند تاسیس و ادغام وزارت خانه ها و اداره های مرکزی را مدیریت کرده و وظایف بین وزارت ها و اداره ها باید به گونه شفاف و روشی تقسیم گردد.

به منظور انجام اصلاحات آینده در وزارت خانه های خدمات ملکی باید سه قانون عمدۀ تصویب و نافذ گردد.

نخست، **قانون تشکیلات** که تلاش می کند، تا به شمول تصدی های دولتی، اصول و وظایف ساختارهای افقی و عمودی را تشریح نماید. به کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی و وزارت عدیله وظیفه سپرده شده، تا مسوده واحدی از این قانون را تهیه کرده و آن را به کابینه و پارلمان ارایه نمایند. این مسوده تا کنون در وزارت عدیله به سر می برد.

دوم، **قانون طرز العمل اداری**، این قانون به حکومت راهکارهای ارایه خدمات را تشریح می کند و به تعیین معیارهایی در این زمینه می پردازد. این قانون جهت ارایه خدمات، دارای قواعد و معیارهای ویژه بوده و پیرامون مشارکت شهروندان در رویکرد اداری قواعدی را ارایه می کند. چنین به نظر می رسد که قوه قضائیه در برابر تصویب این قانون مقاومت می کند.

و در نهایت **قانون کارکنان خدمات ملکی** که معیارها و قواعد استخدام کارکنان خدمات ملکی را تشریح می کند. روند بازنگری و تعديل این قانون در سال ۲۰۱۰ م. آغاز گردید. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و وزارت عدیله روی متن این قانون کار می کند، اما هنوز در جایگاه یک مسوده بوده و زیر بازنگری نهایی وزارت عدیله قرار دارد.

تصامیم عاجلی پیرامون قوانینی که از مدت ها در انتظار تعديل و بازنگری به سر می بند، صورت گیرد. این قوانین امور سکتور عامه را تنظیم و چارچوب حقوقی آنرا تکمیل می کند. در همین حال، به تدوین مقررات الزام آور مشترک نیاز مرم احساس می شود، تا پروسه های کلیدی اداری به ویژه روند پلان گذاری، بودجه سازی و مدیریت منابع را مدیریت و تنظیم کند.

موانع عمدۀ در راستای نهایی سازی و تصویب این قوانین، عمدتاً فقدان اراده سیاسی، پایین بودن ظرفیت‌ها و توانایی‌ها، اولویت‌های بیشتر، قوانین متعدد در انتظار تصویب، انباشتگی کارها و به ویژه نبود علاقه مندی در این زمینه می‌باشد. از سوی دیگر، اکثر اوقات، قوانین و مقررات بدون تصویب در ریاست تقین وزارت عدلیه باقی می‌ماند.

تطبیق اصلاحات باید تنها مسؤولیت چند وزارت‌خانه مشخص نباشد. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی باید تقویت گردد و دارای صلاحیت کافی باشد، تا با توانمندی و فشار روند اصلاحات را دنبال و تطبیق کند. افزون براین، پارلمان یکی از وظایف اصلی اش را در این راستا که نظارت بر اجراءات وزارت‌خانه‌ها و اداره‌هast، انجام دهد.

۵.۲ موضوعات ساختاری و مدیریتی

بررسی وظیفوی و اصلاحات رادیکالی که بر اصلاح ساختار و متناسب سازی ساختار سازمانی سکتور خدمات ملکی تمرکز می‌نماید، باید انجام شود. ساختار سکتور خدمات ملکی در قبال صلاحیت‌ها و وظایف آن، باید پاسخگو ساخته شود. همچنان به تحلیل صلاحیت‌ها و مسؤولیت‌های اختصاص یافته به وزارت‌خانه‌ها و انجام بازنگری یک بعدی نیاز احساس می‌شود، تا دسته بندي روشنی از وظایف انجام شده و تداخل‌های کاری و ساختارهای ناکارآمد موازی از بین برود.

ساختارهای سازمانی وزارت‌خانه‌ها و اداره‌ها اصلاح شود و هرگونه تداخل، ساختارهای موازی و تکراری باید حذف گردد. به گونه‌مثال، تداخل آشکار و ساختارهای تکراری در بخش پالیسی اقتصادی و پلان گذاری در وزارت‌های مالیه و اقتصاد وجود دارد.

جهت ایجاد هماهنگی موثر هم در سطح سیاسی - میان اعضای دولت - و هم سطح اداری - در تمام وزارت‌خانه‌ها و اداره‌ها - و همچنان بین هر دو بخش، به انکشاف ساختارها و رویکردها، نیاز ببرم احساس می‌شود. هدف اصلی باید ارایه پیشنهادهای جهت سازماندهی مجدد ساختارها هم در سطح مرکزی و هم محلی به هدف شناسایی اقدامات برای متناسب سازی (کاهش و افزایش) وظایف ویژه حکومت باشد، تا به این صورت، کارایی و کارآمدی اداره افزایش یابد. این بررسی همچنین می‌تواند میکانیزم‌های ارایه موازی (که با کمک‌های خارجی تمویل می‌شود) شناسایی کرده و آنها را (تا جایی که معقول است) مدغم سازد، تا صرفه جویی لازم صورت گرفته و به ارایه خدمات مجدد اختصاص یابد.

روندهای کاری دولت نیازمند سازماندهی مجدد و اصلاح می‌باشد، تا با ساده سازی و تسریع روندها، اجراءات اداره دولتی بهبود یابد. اصلاح روندهای کاری دولت جهت بهینه سازی اجراءات اداری باید اولویت سطح بالا برای دولت باشد. تمرکز بیشتری باید پیرامون شفافیت، پاسخگویی، کارایی و کارآمدی، وحدت بخشی، موثوسازی، ساده سازی و معیاری سازی رویکردهایی که توسط مدیریت استناد با هم مرتبط و سیستم آرشیف اطلاعات تکمیل گردد، صورت گیرد.

این روند، باید در قدم نخست به منظور ارزیابی موضوعات رویکردی ضروری و غیر ضروری پیرامون تمام قوانین، مقررات و لایحه‌های مربوط به خدمات ملکی و ارایه خدمات عامه اعمال گردد. این ارزیابی باید در نتیجه به پیشنهادهای مشخصی فهرست جامعی برای اصلاح و حذف باشد. به این منظور، حکومت می‌تواند کمیسیون ویژه بی را که متشکل از اعضای پارلمان، نماینده بلند پایه از دفتر ریاست جمهوری، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، اعضای قوه قضاییه و نماینده گان جامعه مدنی باشد، ایجاد نماید. کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی می‌تواند با توجه به اجرای آنها، پیشنهادهای این کمیسیون ویژه را پیگیری و دنبال نماید.

گذشته از آن، حکومت باید به منظور انکشاف دستورالعمل‌ها جهت یکپارچه سازی، پایدار سازی، کارایی و ساده سازی رویکردها، فهرستی از بهترین و بدترین کارکردها را در سکتور خدمات ملکی تدوین نماید.

بهبود دولت دیجیتالی می‌تواند در راستای افزایش کارایی و کارآمدی همچنان تسریع رشد اقتصادی، ارتقای انکشاف و توانمندی پایه دار و کاهش فقر کمک نماید. این روند، این امکانات را به شهروندان نیز فراهم می‌سازد، تا به خدمات الکترونیکی دولتی دسترسی داشته باشد. با توجه به پتانسیل بسیار گسترده حکومتداری برقی، حکومت باید در راستای انکشاف و تطبیق آن در سراسر کشور تلاش نماید. روندها و رویکردهایی که می‌توانند به گونه برقی درآورده شود، باید مشخص و شناسایی گردد. به منظور توسعه برنامه، پیاده سازی و حفظ سیستم حکومتداری الکترونیک جامع ملی، یک مرکز اطلاعات خدمات ملکی ملی می‌تواند تأسیس گردد. این امر، در کنار مزایای دیگر همانند معیاری سازی، ساده سازی و تسریع رویکردها، در راستای باور حقوقی و کاهش هزینه و مصرف در سیستم‌های جداگانه نیز کمک می‌کند. تمام اشخاص دخیل در مسائل خدمات ملکی باید به صورت پی‌هم مجهز با هاردویری باشند که نرم افزار همسان را مورد استفاده قرار می‌دهند. کارمندان باید به صورت درست آموزش دیده و شهروندان به استفاده از این ابزار رهنمایی درست دریافت نمایند.

همچنین به منظور مدیریت منابع بشری نیاز به انکشاف و تدوین سیستم عصری و جامع دیده می‌شود. هدف این است که خدمات ملکی از سیستم موجودی که بر اساس حمایت و وفاداری ساخته شده به سیستم شایسته سالار و قانون محور حرکت نموده و تغییر یابد. مدیریت منابع بشری در تمام نهادهای حکومتی باید تصویر دقیقی از خدمات ملکی همانند تعداد کارمندان، موقعیت‌های آنان و مدت استخدام آنان را ارایه کند و نیز به انکشاف مسلکی درازمدت و اجراءات کارکنان خدمات ملکی رسیده گی نماید.

مدیریت منابع بشری باید مبتنی بر توسعه مسلکی و اجرآت فردی و ترکیبی از عوامل سنتی و فرهنگی منحصر به فرد باشد. این روند شامل پالیسی آموزشی ملی در راستای خدمات ملکی که مرتبط به انکشاف مسلکی و اجرآت؛ و همچنان پالیسی ارزیابی اجرآت خدمات ملکی می‌شود. این رویکرد باید در سراسر نهادهای حکومتی مورد اجرا قرار گیرد. پیرامون ارزیابی کارکردها یک سیستم مکافات و مجازات نیز راه اندازی گردد. پالیسی مدیریت منابع بشری زمانی که مورد تطبیق قرار گیرد، دارای نتایج زیر می‌باشد:

۱. با افزایش سطح مصوّبیت وظیفوی، ارایه خدمات ملکی کارآمدتر و موثرتر؛
۲. فراهم سازی فرصت‌های مسلکی برای جوانان و کارمندان مسلکی افغان؛
۳. افزایش استخدام در سکتور عامه و
۴. جلوگیری از فرار مغزاها.

پالیسی مدیریت منابع بشری همچنان باید نمایانگر پلان گذاری دقیق از نگاه نیازمندی‌های خدمات ملکی و برنامه‌های استخدام برای تمام سطوح در مرکز و ولایات باشد. نتایج می‌تواند با نظارت عادی از پالیسی‌ها، قوانین، مقررات و سیستم‌های مربوط به تطبیق مدیریت منابع بشری مورد ارزیابی قرار گیرد.

به خاطر اینکه از معلومات دقیق، به موقع و کامل پیرامون خدمات ملکی به منظور کمک بهتر به روند تصمیم‌گیری، پلان گذاری و انکشاف پالیسی، اطمینان حاصل گردد، سیستم اطلاعات مدیریت منابع بشری انکشاف یافته، تا معلومات اساسی پیرامون خدمات ملکی ارایه گردد، اما این سیستم به نیازهای منابع بشری به صورت گسترش‌رسیده گی نمی‌کند. سیستم اطلاعات منابع بشری به مدرنیزه شدن نیازمند بوده تا بازتاب دهنده بهتر و بیشتر استراتئیژی مدیریت منابع بشری جامع باشد. این امر می‌تواند در راستای وظایف مدیریت منابع بشری در وزارت‌خانه‌ها و اداره‌ها هم در مرکز و هم ولایات، بهتر ممد واقع شده و به انکشاف استراتئیژیک برنامه‌ها و روند تصمیم‌گیری کمک نماید و روند گذار از سیستم جمع‌آوری معلومات را به سیستم اجرایی فراهم نماید.

در سیستم‌های اصلاح و بازسازی ابتدایی و معاش و رتب هر دو، به تقویت مدیریت کدروی توجه لازمی صورت نگرفته است. به این ترتیب، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی دارای این صلاحیت است که سیستمی انکشاف خدمات ملکی مسلک محور را طرح کند، تا ظرفیت و استعدادها در سراسر وظایف حکومتی جذب گردد.

به منظور رشد کدرهای عادی (منابع بشری، مدیریت مالی، تدارکات وغیره) و کدرهای تخنیکی (امور خارجه، صحت عامه وغیره) باید امتحانات اداره عامله ملی راه راه اندازی گردد، تا استعداد و ظرفیت هر کدر به گونه‌ واضح معلوم شود. سیستم مدیریت کدرها، در تمام بخش‌های خدمات ملکی اعم از عادی و تخنیکی، به جایگایی کدرها بپردازد. هدف اصلی در این راستا، مسلکی سازی خدمات ملکی می‌باشد، تا بین ظرفیت و شغل مربوط ارتباط تأمین گردد. به این ترتیب، بین روند استخدام و سوابق آموزشی و ظرفیت نامزدان بالقوه نیز نوعی ارتباط به وجود می‌آید.

۳۰۵ ظرفیت سازی و آموزش

تنها بخشی از کارمندان خدمات ملکی در راستای انجام وظایف محله شان از مهارت‌ها و ظرفیت‌های لازم برخوردراند. بنابراین، این امر از اهمیت بسیار بالایی برخودار می‌باشد، تا مهارت‌ها، ظرفیت‌ها و کارکردهای عملیاتی کارمندان خدمات از طریق توسعه و راه اندازی پالیسی آموزش ملی، استراتئیژی آموزشی و برنامه آموزشی در تمام سطوح تقویت گردد. این امر، دارای اثر جانی نیز می‌باشد و آن اینکه می‌توان کارشناسان افغان را به صورت تدریجی جایگزین کارشناسان پرهزینه خارجی ساخت. ظرفیت پالیسی آموزشی موجود همچنان انسنتیوت خدمات ملکی در راستای ارایه آموزش‌ها، با توجه به ارزیابی نیازهای آموزشی باید مورد بازنگری قرار گیرد، تا اقدامات لازم تقویت ظرفیت‌ها، شناسایی گردد. در مجموع، باید برنامه‌های جامع آموزشی برای افراد داخل خدمت و افراد جدید التقرر راه اندازی گردد. در این نوع آموزش‌ها، از دانش‌های عمومی و ابتدایی گرفته تا مهارت‌های ویژه و تحصیلات عالی، باید امکانات و نمونه‌های مختلفی وجود داشته باشد. در چنین برنامه‌های آموزشی، باید مدیران سطح بالا و متوسط، کارکنان عالی رتبه خدمات ملکی و کارمندان جدید التقرر خدمات ملکی شرکت نمایند. در زمینه آموزش، این موضوع نیز دارای اهمیت ویژه می‌باشد که فرصت تحصیلات عالی نیز باید فراهم گردد که طی آن مدیران سطح بالا و متوسط خدمات ملکی بتوانند در سطح لیسانس و ماستری در پوهنتون ها آموزش بیینند. آموزش نخبه گان خدمات ملکی به گونه مثال در کالج اداری ملی فرانسه (EN) یا در پوهنتون علوم اداری آلان یک موضوع بالارزش بوده که باید مورد توجه قرار گیرد.

همه برنامه‌های آموزشی باید مختص به آموزش‌های مسلکی یا تخصصی نباشد، باید پیرامون موضوعات سرمایه احتماعی نیز آموزش‌هایی ارایه گردد، تا آنان (مامورین خدمات ملکی) افراد و شهروندان مورد اعتماد، متهد و مسؤولیت پذیر به باز آیند. افزون برآن، پالیسی‌های آموزشی باید با هم مرتبط بوده و با سیستم معاش و رتب سازگاری داشته باشد.

۴.۵ سیستم معاش و رتب

سیستم فعلی موقوف محور معاش و رتب، پاسخگوی سیستم مدیریت مسلکی نیست. بنابراین، نیاز فوری دیده می شود که به آن رسیدگی شده و مورد بازنگری قرار گیرد، تا با همسویی و هماهنگی میزان معاش‌ها، سیستم مناسب، پایه دار و عادلانه استفاده به وجود آید و به منظور تغییک بهتر، امکانات بیشتر در سرتاسر خدمات عامه، به ویژه بخش‌هایی که به جای مهارت عمومی نیازمند ظرفیت‌های تخصصی و تخصصی می باشد، مهیا گردد. سیستم سوپر سیکل باید به صورت تدریجی به طرح مناسب و عادلانه بی‌تعویض گردد که منجر به حفظ و جذب افراد در خدمات ملکی شود. این امر، باعث جلوگیری افراد، از جستجوی کار اضافی در کنار کار رسمی در خدمات ملکی نیز خواهد شد.

اصلاح در سیستم معاش باید بر اساس اصول گسترده زیر باشد:

- حصول اطمینان از اینکه معاش‌های خدمات عامه مورد توجه بوده، اما در عین حال مقرون به صرفه جویی برای دولت است؛
- تعویض تدریجی «سوپر سیکل» و معاشات تمویل شده خارجی با سیستم معاش و رتب ملی و واحد؛
- دستیابی به رقابت‌ها با پرداخت خارج از خدمات عامه در چارچوب امکانات؛
- ارتقای شفافیت بیشتر در معاش‌های خدمات عامه و
- حصول اطمینان از اینکه معاش مساوی برای کار مساوی پرداخت می شود.

فرمان شمار (۶۳۵) ریس جمهور به این منظور صادر شد، تا **میزان معاش‌های مشاوران تخصصی ملی (NTAs)** ۴۹ را که در چارچوب تشکیل و یا خارج از آن، شامل کارمندانی که معاش‌های شان توسط کمک‌های خارجی و تمویل کننده گان بین المللی تمویل می گردید، همسان و هماهنگ سازد. میزان معاش مشاوران تخصصی ملی چارچوب پرداخت عادی ارایه می کند که توسط تمویل کننده گان پذیرفته شده و مطابق معیار تادیه‌های موجود معاشات می باشد. یکی از چالش‌های عمدۀ در راستای تطبیق معیار معاش مشاوران تخصصی ملی این است که این طرح بر پایه ظرفیت مالی مشترک دولت و جامعه جهانی طراحی شده بود. با کاهش میزان کمک‌های خارجی، میزان فعلی معاش مشاوران تخصصی به طور قابل ملاحظه بیشتر از آنچه است که به کارمندان خدمات ملکی پرداخت می شود و به این اساس غیر قابل تحمل است.

با توجه به اهمیت میزان معاش مشاوران تخصصی ملی جهت حفظ کارمندان ارشد مسلکی افغان، این مهم است که ارزیابی پیرامون میزان معاش آنها صورت گیرد و ساختار معاش و رتبی مشخص گردد که مناسب با چارچوب میان مدت مالی و مصارف باشد. این امر، حتا می تواند با کاهش معاش مشاوران تخصصی به سطحی همراه باشد که منجر به تضعیف توانایی دولت در راستای حفظ ظرفیت‌های مسلکی از طریق سیستم مدیریت کدری نگردد.

۵.۵ پروسه‌های استخدام

حکومت به سیگنالی نیاز دارد که به طور واضح بتواند حزب گرایی، مداخلات سیاسی و روش‌های حمایت گرایانه را در روند تقرر، عزل و ارتقای کارمندان خدمات ملکی کنار گذاشته و شیوه‌های شفاف شایسته سالاری جایگزین آن گردد. این امر می تواند، در راستای دستیابی به کارمندان با کیفیت و با انگیزه بهتر و حصول اطمینان از آنان، نتیجه بخش باشد. افزون این موضوع به ایجاد فضای باور و اعتماد در دولت نیز می گردد.

بنابراین، لازم است که پالیسی پایه دار، شفاف و مبتنی بر شایسته گی استخدام که توسط بورد تعیینات کمیسیون مستقل اصلاحات اداری، وزارت‌خانه‌ها و اداره‌های خدمات ملکی و سایر ساختارهای دولتی هم در سطح ملی و هم محلی به کار گرفته شود، به صورت فوری توسعه داده شده و مورد تطبیق قرار گیرد. به تعقیب آن، به منظور حصول اطمینان و نظارت از تقرر شفاف، مناسب و مبتنی بر شایسته سالاری، کمیته‌های تعیینات در وزارت‌خانه‌ها و ولایات تشکیل گردد.

با توجه به روند رشد بلند نفووس در کشور، این هم از نیازهای فوری است که ارزیابی جامع و مداومی از دورنمای نیازهای نیروی بشری سکتور عامه به منظور شناسایی و ضروریات ویژه سکتورهای مختلف و به ویژه تنظیم و تضمین این امر که چه گونه می توان نامزدان واجد شرایط را از طریق سیستم آموزش فراهم ساخت، صورت گیرد.

پیرامون مشارکت زنان در خدمات ملکی و برابری جنسیتی، شکاف بزرگی دیده می شود که باید به آن رسیده گی شود. هرچند درصد بزرگی از لایه‌های مختلف اداره و مدیریت خدمات ملکی باید متشکل از زنان باشد، ولی با این وجود، حتا محیط کاری سکتور خصوصی برای کار زنان، بیشتر مساعد نیست. با وجود آنکه ریاست جنسیت در کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات وجود

۴۹ دولت افغانستان، «پالیسی معاش مشاوران تخصصی ملی» (کابل: وزارت مالیه، ۲۰۱۴).

دارد، اما این اداره همچنان ناتوان است، تا با نابرابری جنسیتی مقابله کرده و پالیسی دولت را پیرامون برابری جنسیتی و ارتقای زنان تقویت نماید. ریاست جنسیت هرچند به عنوان نهاد رهبری کننده توسعه برابری جنسیتی و پالیسی ضد آزار بر جای خود بماند، اما مکلفیت هر نهاد دولتی جهت تطبیق و علني سازی آن، باید با صدور فرمانی توسط رئیس جمهور به منصه اجراء گذاشته شود.

۶.۵ حسابدهی

حسابدهی در خدمات ملکی به منظور جلب اعتماد مردم به دولت و کارکردهای آن بسیار مهم و حیاتی می باشد. حاکمیت قانون نیازمند حقوق مدنی تضمین شده حقوقی برای مردم می باشد، تا آنان از رفتارهای غیرقانونی و استبدادی شخصیت های حکومتی مصوّن باشند. مردم بر بنیاد قانون باید دارای این حق باشند که از حقوق خود دفاع نموده و در صورت نیاز خواستار اقدام قانونی در این راستا گردند.

افغانستان دارای بیشترین تعداد نهادهای فعال جامعه مدنی و انجمن های اجتماعی است، اما در عین زمان، به این امر نیاز احساس می شود که حسابدهی از درون حکومت آغاز شود. در واقع، به شمار زیادی از قوانین پیرامون حسابدهی در کشور نیاز دیده می شود.

به هر حال، در این زمینه تنها یک عنوان قانون زیر نام «قانون اجرآت اداری» در کشور وجود دارد که روند حسابدهی وزارت خانه های خدمات ملکی را به مردم توضیح می کند، اما این قانون نیز در مرحله تسویه قرار داشته و مانند بسیاری قوانین دیگر، هنوز به تصویب نرسیده است. ولی این کار باید هر چه زودتر انجام شود.

یکی از ماده های مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد و تا هنوز شامل مواد قانونی نیست، تأسیس محاکم اداری است که می تواند توسط ستره محکمه یا پارلمان در قانون افزوده شود. این محاکم باید به مشکلاتی که در ساختار حکومت وجود دارد و مربوط به اصلاحات اداری و مسائل داری داخلی می باشد، رسیدگی نماید. محاکم یاد شده در عین زمان، باید به عنوان نهادهای مستقل وظایف اش را انجام دهد، تا پیرامون مشکلات مربوط قضاوی کرده بتواند و منجر به افزایش اعتماد مردم بر حکومت تشکیل شده بر پایه قانون اساسی گردد.

جامعه مدنی هم می تواند، به عنوان شریک حکومت و هم ناظر بر اجرآت آن، در روند حسابدهی حکومتی نقش عمده بی را ایفاء کند. به دلیل میکانیزم ناقص سیاسی، جامعه مدنی می تواند به شهروندان و مردم این زمینه را فراهم سازد که در تصمیم گیری های سیاسی و اقتصادی مشارکت نمایند. جامعه مدنی می تواند، از کارکردهای دولت آشکارا نظارت نماید و به این ترتیب، فرهنگ حمایت و نظارت را ترویج کند. جامعه مدنی، با نماینده گی معمول و طبیعی، دارای فرصت بزرگی اعمال نفوذ شفافیت و حسابدهی می باشد.

جنبه دیگر، تعامل و دخالت جامعه مدنی در روند اصلاحات این است که نقش ارتباطی آنها در راستای تأمین حقوق مردم و تقاضای آن از حکومت، برجسته شود. در حال حاضر، تعداد اندکی از کارمندان خدمات ملکی بر مسؤولیت های اساسی حکومت که عبارت از مسئونیت حقوق شهروندان و برآورده ساختن خواسته های آنان است، آگاه اند. ازینرو، حکومت باید جامعه مدنی را همکار مهم در نظر بگیرد تا به چشم رقیب و همچنین مردم افغانستان را تشویق کند تا به طور فعالانه سهم بگیرند. به عنوان نتیجه، این امر، در راستای باور و اعتماد متقابل، گام مهمی شمرده می شود.

از حکومت و جامعه جهانی هر دو تقاضا می شود، تا از جامعه مدنی در افغانستان حمایت نمایند. در راستای تقویت جامعه مدنی باید بر مدیریت و ظرفیت سازی های تехنیکی آنها تمرکز صورت گیرد. این هدف، با راه اندازی تلاش هایی در راستای آموزش و ظرفیت سازی که با حمایت های مالی توأم باشد، تحقق می پذیرد. به گونه مثال، وزارت مالیه می تواند، سیمیناری را برای نماینده گان جامعه مدنی راه اندازی کند و با شرکت کننده گان کمک نماید، تا بر روند بودجه سازی مدیریت مالی آگاه گردد.

۶.۷ کمیسیون مستقل اصلاحات و خدمات ملکی

با توجه به کارکردهای تکیبی و مشابه در سکتور خدمات ملکی و «متصدیان» متعدد و حتا در راستای اصلاحات، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات باید نهاد رهبری کننده برای اصلاح خدمات ملکی باشد. این موضوع باید واضح مرتبط ساخته شده و به آن احترام گذاشته شود. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی باید از دخالت های سیاسی مصوّن گردد. موضوع با اهمیت دیگر در این راستا این است که کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات باید توسط همه نهادهای دولتی، پارلمان و رئیس جمهور مورد تایید و حمایت محسوس و آشکار قرار گیرد.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی باید به عنوان نهاد رهبری کننده برای ارایه هدایات استراتیژیک و مدیریت خدمات ملکی و حمایت از توسعه سیستم قوی، موثر و کارآمد در اداره عامله باقی بماند. کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات که دارای وظایف گسترده می باشد، به حمایت گسترده جهت تقویت رهبری اش در راستای انجام برنامه های اصلاحی نیاز دارد.

وجود یک کمیسیون اصلاحات اداری توانا، مورد اعتماد و موثر، در راستای تطبیق اصلاحات خدمات ملکی و رویکار شدن سیستم عصری در اداره عامه، از اهمیت و ارزش بالایی برخوردار است. در حالی که از زمان تأسیس کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی تا کنون، در ساختار و توسعه این نهاد، پیشرفت های قابل ملاحظه بی حاصل گردیده، اما در بخش طرفیت هنوز هم کاستی ها و مشکلاتی موجود می باشد که اگر به آن رسیده گی نشود، ممکن این اداره را در تطبیق موثر اقداماتش ناتوان سازد.

پیش شرط هایی جهت اجرای موقفانه وظایف و نقش های کلیدی کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی، در استقلال، حمایت بدون قید و شرط ریسی جمهور، زمامت متعهد و توانا و امیدبخش، پرسوئل با کفایت که دارای معاش مناسب باشد، تمویل کافی و ارج گزاری سایر شریکان به رهبری این کمیسیون، خلاصه می گردد.

۵.۸ سکتور خصوصی

هرچند در هر وزارت سکتور خدمات ملکی واحدهای توسعه سکتور خصوصی وجود دارد، اما در قانون تدارکات تنها یک ماده پیرامون مشارکت سکتور خصوصی موجود می باشد. با این حال، راهکار و پالیسی روشن و کلی در ساختار دولتی وجود ندارد که منجر به توسعه مشارکت سکتور خصوصی عامه گردد. وزارت تجارت و اداره حمایت از سرمایه گذاری افغانستان در حال حاضر، مشارکت سکتور خصوصی عامه را در سکتور خدمات ملکی به پیش می بزند، اما در این مورد، چارچوب واضح و استراتژی مشخصی وجود ندارد.

در این مورد که کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی برنامه های طرفیت سازی خود را به سکتور خصوصی، پوهنتون ها و سایر موسسات واگذار، بحث ها جریان دارد. در واقع سکتور خصوصی، در راستای ارایه خدمات عامه و سرمایه گذاری در بخش زیرین از شریکان مهم پنداشته می شود، اما این روند بازهم نیازمند وجود پالیسی و رهنمودهای روشن، نظارت و ارزیابی دولت می باشد.

افزون براین، به خدمات ملکی فعالی نیاز است، تا این وظایف نظارتی را انجام دهد. تا زمانی که افغانستان تلاش می کند در گیر مسایل مختلف دولتی بوده و جهت ایجاد خدمات ملکی فعال و عملگرا در بخش های بسیاری مصروف مبارزه باشد، این بهتر است که بر این چالش تمرکز صورت گیرد. به هر حال، همکاری با سکتور خصوصی در درازمدت می تواند گزینه جالبی باشد.

با توجه به این موضوع، می توان اقدامات قبلی را جهت ایجاد سیستم های قوی برای تدارکات و تدوین چارچوب برای مشارکت سکتور خصوصی و عامه را توسعه داد.

طبق اصول، اقدامات مشابه و همسان جهت غیرمت مرکز سازی نیز قابل کارگیری است. با توجه به ناتوانی کشور در اداره مت مرکز و با درنظرداشت تجربه دو جانبه اصلاحات غیرمت مرکز سازی در سایر کشورهای ورشکسته و رو به انکشاف آسیا، تأخیر در طراحی چنین پالیسی ممکن سودمند ثابت شود.

۵.۹ پیشنهادهای عمومی

تمام بخش های دولت باید بر اصلاح خدمات ملکی تمرکز نماید. تدارک مفاهیم، پروژه ها و طرح های دقیق تفصیلی پیرامون اصلاح خدمات ملکی در افغانستان، موثر جلوه می کند. تحلیل ها، پژوهش ها، راهکارهای خوب و برنامه های تفصیلی بی شماری به منظور تطبیق در این راستا لحظه شماری می کند. در حالی که صورت روندهای تطبیق آنها از تنبیلی تا مسامحه کاری یکجا با تاکتیک به تمویق اندازی، مختلف است.

اسنادی که به بسیار دقت آمده گردیده اند، در برخی وزارت خانه ها در تاق نسیان گذاشته شده است. زمانی که پیرامون تطبیق و اجراء فکر می کنیم، فقدان انگیزه های واقعی، یک امر فوق العاده است. در این راستا شکاف بزرگی میان روند پلان گذاری و تطبیق آن دیده می شود. پیرامون روند تطبیق راهکارها، به انکشاف چارچوب نظارت جامع نیاز احساس می شود، تا از تطبیق متوازن و پایه دار برنامه های اصلاحی اطمینان حاصل گردد.

آشکار است که برداشتن گام های بزرگ در راستای اصلاحات، همانند قانون گذاری و تجدید ساختار بسیار پیچیده و زمان بر است. اما با این وجود، مردم عام و متشیبان به ارایه خدمات بهبود یافته بی نیاز دارند که روندهای اداری را موثر و رویکردها را ساده می سازد.

این موضوع بسیار حیاتی است که اولویت ها به سرعت معین گردیده و بخش هایی از اجenda که برای طیف گسترده بی از شهر وندان، منفعت فوری و آشکار را به بار می آورد، عملی و تطبیق گردد. اگر چنین اقداماتی صورت نگیرد، حمایت عامه از پالیسی اداری همچنان ضعیف خواهد بود. انتخاب دقیق پروژه هایی از اهمیت بالا برخوردار است که دارای تأثیرات قاطع بر چشم انداز اداره عامه از دید شهر وندان باشد. شاید برنامه مکافات در راستای اصلاح خدمات ملکی، سبب ارایه پیشنهادهای گسترده در راستای اصلاحات گردد. چنین برنامه تشویقی برای کارمندان، زمینه ساز فراهم سازی رضایت بیشتر و عوامل تعهد نیز می گردد. به منظور افزایش میزان باورمندی مردم بر حکومت نیز باید ابتکاراتی تشخیص و روی دست گرفته شود که دارای تأثیرات جانبی کمتر باشد. با راه اندازی چنین راهکارها، به نظر می رسد که حکومت متوجه بوده و می خواهد مطابق اصلاحات خدمات ملکی، اقداماتی را انجام دهد.

پالیسی های افزایش عواید عامه در صورتی مورد پذیرش است که با انجام اصلاحات ملموس در راستای اجرآت سکتور عامه همراه باشد. اجرا کننده گان اصلاحات خدمات ملکی نیاز دارند که آماده گی های شان را پیرامون همکاری و رایزنی بیشتر با هموطنان و همچنان تعهدات قوی شان را در راستای سکتور عامه موثر، کارآمد و عادلانه ابراز نمایند.

هرچند پالیسی اداری به زعمت توانمند نیاز دارد، اما قابل یادآوری است که حکومت مردم سالار نمی تواند بر پایه اصل «از بالا به پایین» تشکیل گردد. ایجاد اصلاحات در سرتاسر امور کشوری و تغییر سیستم ها از وظایف عمله می باشد. به این اساس این امر معقول به نظر می رسد که پیرامون پروژه های امتحانی تأمل صورت گیرد. ممکن چند ولایت و وزارتخانه به عنوان نمونه انتخاب گردد و مناسب بودن آنها برای اقدامات اصلاحی مورد آزمایش قرار گیرد. این امر می تواند راه را برای انکشاف برنامه در آینده هموار سازد.

کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی به عنوان نهاد رهبری کننده اصلاح خدمات ملکی باید بدون شک به کارش ادامه دهد، اما امکانات گسترده تداخل وظیفوی، مداخلات سیاسی و یا مخالفت ها همچنان پابرجا می ماند. به منظور حمایت از کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی و حفظ این کمیسیون و تاکید بر اهمیت اصلاح خدمات ملکی، رئیس جمهور باید کمیته هماهنگی را تشکیل دهد که در آن به شمول کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، وزارتخانه ها و اداره های مربوط عضویت داشته باشد و توسط رئیس جمهور یا رئیس اجراییه رهبری شود. کمیته هماهنگی می تواند اقدامات در راستای اصلاح خدمات ملکی را تسريع بخشیده و از آن نظارت و ارزیابی نماید.

ضمیمه:

نقش و وظایف وزارتخانه های خدمات ملکی

شماره	وزارت	نقش و وظایف
۱	وزارت زراعت، مالداری و آبیاری	<p>معرفی و مدیریت پالیسی زراعتی و آبیاری کشور و نظارت از روند تطبیق آن</p> <p>انجام اقدامات لازم جهت بازسازی و توسعه جنگل ها، چراگاه ها و حفظ حیوانات وحشی</p> <p>طرح برنامه های مورد نیاز جهت حفاظت از حیوانات و پرندگان</p> <p>به منظور افزایش حاصلات زراعتی و نظارت از کیفیت آنها، استفاده از اصول و معیارهای جدید علمی و اصلاح تحقیقات در این راستا</p> <p>تشویق سکتور خصوصی در راستای سرمایه گذاری در بخش زراعتی</p> <p>مبارزه با امراض حیوانی و نباتی؛ کنترول و مدیریت آفات زراعتی</p> <p>جلوگیری از کشت کوکار، چرس و کاکانو و محظ مزارع آن و اتخاذ اقدامات لازم جهت تدارک معیشت بدیل</p> <p>بازسازی، توسعه و حفظ شبکه های آبرسانی برای امور زراعتی</p> <p>کنترول و نظارت از امنیت مواد خوراکی</p> <p>انجام اقدامات لازم جهت بازسازی و توسعه باغداری در کشور</p> <p>به کمک نهادهای مریبوط، انجام اقدامات لازم در راستای بهبود وضعیت اقتصادی و زندگی دهاقین و مالداران</p>
۲	وزارت انرژی و آب	<p>تدوین پالیسی ها جهت استفاده بهینه از منابع آبی و معرفی آنها</p> <p>تهیه برنامه های موثر جهت استفاده و تقسیم منابع آبی و انرژی در کشور و ترویج آن</p> <p>ایجاد شکوه های جدید برق و اعمار سیستم های برق رسانی به اداره ها، ساختارهای صنعتی، شهرها، ولسوالی ها و روستاهای</p> <p>بر پایه اصول و معیارهای جدید علمی و تخصصی، معرفی پلان های درازمدت به منظور استفاده از منابع آبی</p> <p>بازسازی، اعمار و حفظ بندها، کانال ها و تاسیسات آبی</p>
۳	وزارت صحت عامه	<p>تدوین و تطبیق پالیسی متوازن بهداشت و نظارت از روند تطبیق آن</p> <p>جلوگیری از امراض، ارایه وسائل صحی و با اعمار شفاخانه ها و مراکز صحی فراهم سازی خدمات صحی</p> <p>به تمام شهروندان</p> <p>ارایه خدمات صحی و تشویق و حمایت از ایجاد و توسعه مراکز صحی خصوصی</p> <p>فراهمن سازی خدمات صحی به افراد بی بضاعت و معيوب و اعضا خانواده مفقود شده گان و شهیدان</p> <p>انجام اقدامات لازم در راستای محظ و نابودی تمام امراض و جلوگیری از امراض ساری</p> <p>نظارت و کنترول از روند تولید، تورید، کیفیت و توزیع ادویه و مواد خوراکی در کشور</p>
۴	وزارت معارف	<p>تدوین و معرفی پالیسی آموزش و پرورش و گسترش و توسعه آموزش و پرورش در سراسر کشور</p> <p>ارایه آموزش های جبری ثانوی</p> <p>تنظيم ساختارها جهت آموزش های ثانوی</p> <p>ارایه اساسات آموزش های اسلامی، مسلکی و تخصصی</p> <p>در مناطقی که باشده گان آن، به زبان محلی همانجا صحبت می کنند، ارایه اساسات تدریس زبان یاد شده</p> <p>بر پایه اصول دین مقدس اسلام، فرهنگ ملی و معیارهای علمی، تسویه، تأییف و تطبیق نصاب تعلیمی واحد</p> <p>معرفی و تطبیق برنامه های موثر جهت محظ و نابودی بیسواندی در کشور</p> <p>فراهمن سازی زمینه های آموزشی برای کوچی ها، زنان و تمام اقوام جامعه</p> <p>آموزش و تربیة معلمان و اصلاح روند تعلیمی و تأمین ظرفیت سازی کادرها</p> <p>صدور جواز نامه برای ایجاد مکاتب خصوصی توسط شهروندان داخلی و خارجی</p> <p>از طریق رسانه های همگانی تحلیل، تشریح و تفسیر برنامه های آموزشی و تعلیمی</p> <p>چاپ و تکثیر کتب و سایر مواد درسی</p>

۵	وزارت تحصیلات عالی	تدوین و معرفی پلان ها و برنامه های آموزشی برای موسسات تحصیلات عالی و مسلکی در کشور ایجاد و مدیریت موسسات تحصیلات عالی و مسلکی در کشور با توجه به نیازهای کشور، اصلاح سیستم تحصیلات عالی و مسلکی صدر جوازنامه تأسیس و ایجاد موسسات تحصیلات عالی و مسلکی به شهروندان داخلی و خارجی
۶	وزارت فواید عامه	اعمار شاهراه ها و سرک ها و مراقبت از آنها اعمار پل ها و فرودگاه ها معرفی و تدوین برنامه های مقدماتی و سالانه جهت تنظیم امور مربوط به حلقه اتصال زمینی و داخلی ناظر از کیفیت ساختمان ها، شاهراه ها، سرک ها، پل ها و فرودگاه ها
۷	وزارت عدیله	تسویید و تدقیق قوانین، فرمان های تقنی، موافقنامه های بین المللی، مقررات و سایر اسناد تقنی ارایه مشوره های قانونی به مقام های بلندپایه دولتی، وزارت ها و سایر ادارات دفاع از منافع اساسی دولت در محاکم اعطای حقوق طبق ماده قانون تنظیم امور محاسب و توقيف خانه ها تنظیم امور مراکز اصلاح و تربیه اطفال صدر جوازنامه فعالیت و ثبت و راجستر احزاب سیاسی و موسسات اجتماعی چاپ اسناد تقنی و عالیم تجاری در جریده رسمی
۸	وزارت مالیه	طرح و تدوین بودجه دولتی و تطبیق بودجه تصویب شده و ناظر از تطبیق آن تنظيم وضعیت مالی حکومت حفاظت از ملکیت ها، اسناد و دارایی های دولت معرفی پالیسی های مالی دولت تنظيم امور تادیات و مصارف دولت جمع اوری و تنظیم عواید دولتی ناظر از حسابات تصدی های دولتی
۹	وزارت مخابرات و تکنالوژی معلوماتی	معرفی و تطبیق پالیسی مخابرات و تکنالوژی معلوماتی برنامه ریزی و تهیه پالیسی اندکشاف زیربنایی مخابراتی و تسهیل و ناظر از روندهای تطبیق آن فرآهم سازی و ارایه خدمات پستی در داخل و خارج کشور و حصول اطمینان از کنترول آن تنظيم و ایجاد شبکه های مخابراتی و تنظیم فریکونسی های رادیویی و صدور جواز به آنها و ناظر از آنها تنظيم و مدیریت امور مخابراتی داخلی و تأمین ارتباطات مخابراتی با دیگر کشورها چاپ و نشر تک های پستی
۱۰	وزارت معادن و پترولیم	مطالعه و تفحص منابع منزرا و انجام پژوهش های علمی پیرامون زمین تهیه نقشه های جیولوژیکی و توپوگرافیکی زمین تدوین و معرفی پالیسی های مربوط به منزال ها، تیل و گاز و تطبیق آن سرveys منزال ها، تیل و گاز و حصول اطمینان از ناظر از آنها پروسس منزال ها، تیل و گاز و بهره برداری اقتصادی از منابع تنظیم و صدور جوازنامه ها جهت استخراج و تفحص منزال ها، تیل و گاز (هایdro کاربون ها)
۱۱	وزارت مهاجرین و عودت کننده گان	تأمین حقوق عودت کننده گان ناظر از امور مربوط به مهاجرین در خارج از کشور تدوین اساسات جهت بازگشت آبرومندانه مهاجرین انتقال عودت کننده گان از طریق راه زمینی و هوایی به اقامتگاه های اصلی شان فرآهم سازی محل اقامت برای عودت کننده گان در کمپ ها و مهمانخانه ها، تا زمانی که آنان در اقامتگاه های شان جایجا شوند.

۱۲	وزارت مبارزه علیه مواد مخدر	رهبری کمپاین مبارزه بر ضد مواد مخدر در کشور. همانگ ساختن تلاش ها و برنامه های وزارت ها، موسسات ملی و خارجی در راستای کمپاین مبارزه با مواد مخدر در کشور تطبیق استراتئی ملی در راستای کنترول مواد مخدر و همچنان ارزیابی و نظارت از فعالیت ها و برنامه های ادارات دولتی و غیر دولتی در این راستا تهیه گزارش پیرامون نتایج نظارت و ارزیابی ادارات مریبوط و ارایه آن به دفتر ریسی جمهور و شورای ملی هماهنگی، تقویت و تنظیم بخش خارجی مبارزه با موامدیر با کشورهای همسایه، منطقه و سازمان های بین المللی
۱۳	وزارت ترانسپورت	توسعه پالیسی های ترانسپورتی نظارت از پالیسی ها و استراتئی های ترانسپورتی ایجاد زیربنای ترانسپورتی در تمام کشور ارایه اساسات جهت بهبود و انکشاف سیستم های ترانسپورتی در کشور تشویق سرمایه گذاری در راستای فراهم سازی تسهیلات ترانسپورتی در کشور
۱۴	وزارت تجارت و صنایع	با توجه به منافع ملی و نیازهای اقتصادی کشور، تدوین و معرفی پالیسی های تجارت داخلی و خارجی تنظیم امور واردات و صادرات بر اساس منافع اقتصاد ملی افزایش و بهبود تولیدات و صنایع و بازاریابی برای اجتناس تولید شده افغانی در خارج از کشور بر اساس سیستم بازار، تشویق و حمایت از سرمایه گذاری خارجی و داخلی در کشور تعقیب و تطبیق مقررات نورم و استندرد در تولید و توزیع اجتناس با پلان گذاری و تطبیق پالیسی ها، تدوین اساسات برای بهبود سکتور خصوصی
۱۵	وزارت امور زنان	تسویید، تدوین و تطبیق پلان های فرهنگی، علمی، تکنیکی، مسلکی و تخصصی، جهت دسترسی زنان به فرصت ها و ظرفیت سازی برای آنان، همچنان راه اندازی ورکشاپ ها، تدویر سیمینارها، کنفرانس ها و نشست های اجتماعی در بخش های مختلف گسترش برابری جنسیتی در جامعه تدوین و تطبیق پلان های انکشافی در چارچوب استراتئی انکشاف ملی، به منظور متناسب ساختن فعالیت های اقتصادی و تجارتی زنان انجام اقدامات لازم تأمین حقوق معنوی، مدنی و قانونی زنان نظارت از تطبیق برنامه های کاری، فعالیت ها، استراتئی ها، تعهدات و سایر امور به مریبوط به زنان
۱۶	وزارت امور خارجه	تأمین روابط دیپلماتیک دولت جمهوری اسلامی افغانستان با دولت های خارجی و موسسات بین المللی تدوین اساسات جهت رعایت منشور سازمان ملل، اعلامیه جهانی حقوق بشر، توافقنامه ها و قردادهای صورت گرفته با دولت های خارجی تدوین سیاست خارجی کشور مطابق قانون اساسی افغانستان کمک در راستای برقراری روابط مقام های رسمی، نهادها و ادارات غیر دولتی جمهوری اسلامی افغانستان با مقام های رسمی و نهادهای کشورهای خارجی و سازمان های بین المللی
۱۷	وزارت احیاء و انکشاف دهات	با توجه به نیازهای مردم، تدوین برنامه ها و پلان های موثر جهت انکشاف روستاها تأمین رشد صنایع دستی در روستاها تصمیم پیرامون گسترش انکشاف اقتصادی و تکنالوژیک مناسب به روستاها از طریق کمک های ادارات و نهادهای مریبوط، ایجاد سیستم های کوچک برق و آبیاری در روستاها. فراهم سازی خدمات اساسی به اهالی روستاها
۱۸	وزارت شهرسازی و مسکن	معرفی و تدوین پالیسی و استراتئی توسعه شهری تهییه و معرفی ماستر پلان شهرها طرح و تدوین برنامه ها و پروژه های شهری برنامه ریزی و طرح ساختمان های دولتی و رهنمایی اعمار شهرک های صنعتی دولتی و غیر دولتی ترویج برنامه ریزی خدمات شهری جهت آبرسانی، کاتالیزاسیون، محیط زیست و ترانسپورت شهری نظارت از تطبیق پلان ها و پروژه های شهری

۱۹	<p>مسؤولیت رعایت و نشر ارزش‌های اسلامی</p> <p>تأمین آزادی جهت اجرای مراسم مذهبی مسلمانان و پیروان سایر ادیان</p> <p>توسعه و راه اندازی موظه‌های حسنه و جلوگیری از تبلیغات بر علیه اسلام</p> <p>شناسایی موارد بداخل‌الاقوام و فساد و به کمک اداره‌های مریوط جلوگیری از آن</p> <p>ارزیابی منازعات بر اساس قوانین اسلامی و صدور احکام اسلامی در این راستا</p> <p>تنظیم امور مریوط به حج و فراهم سازی زمینه‌های زیارت از اماکن مقدس در داخل کشور و خارج از کشور</p> <p>نظارت از اعمار و بازسازی اماکن متبرکه و مساجد</p>	<p>وزارت حج، ارشاد و اوقاف</p>
۲۰	<p>تأمین وحدت و روحیه برادری در میان تمام اقوام ساکن در جمهوری اسلامی افغانستان</p> <p>متحد ساختن تمام گروه‌های قومی و قبیله‌ی بی جهت دفاع از استقلال، تمامیت ارضی و منافع ملی</p> <p>حمایت از اهداف صلح آمیز تمام اقوام و قبایل و جلب حمایت‌های آنان در راستای دفاع از کشور، امنیت و بازسازی</p> <p>توجه به امور قبایل و اقوام ساکن در امتداد سرحدات کشور</p>	<p>وزارت امور سرحدات و قبایل</p>
۲۱	<p>تدوین پالیسی‌ها و استراتژی برای رشد اقتصادی دولت بر مبنای اقتصاد بازار، و کنترول و نظارت فعالیت‌های اقتصادی در کشور</p> <p>تنظیم فعالیت‌های انکشافی اقتصادی، اجتماعی و بازسازی و ایجاد هماهنگی میان آنها</p> <p>شناسایی اولویت‌ها و بر اساس تدقیک سکتورها تهیه و پلان گذاری پروژه‌های انکشافی</p> <p>نظارت، بررسی و تنظیم امور موسسات غیر دولتی داخلی و خارجی و صدور جوازنامه کار به آنها</p> <p>تأمین رشد و انکشاف متوافق اقتصاد ملی برای شهرها، ولایات و ولسوالی‌ها</p>	<p>وزارت اقتصاد</p>
۲۲	<p>عملی سازی و توسعه آزادی بیان</p> <p>اقدامات در راستای حفظ میراث‌های فرهنگی ملی کشور و حفظ فرهنگ، هنر و تهذیب</p> <p>حفظ منازه‌های تاریخی، فرهنگی و باستانی</p> <p>انکشاف و توسعه فرهنگ و ارزش‌های سنتی کشور با تأسیس اداره‌های گردشگری</p> <p>تدوین پالیسی ملی برای جوانان مطابق با ارزش‌های دین مقدس اسلام، ملی و بین المللی و نظارت از تطبیق آنها</p> <p>ارایه اسناد تقاضی مشارکت کامل و حضور فعال جوانان در عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی کشور</p>	<p>وزارت اطلاعات و فرهنگ</p>
۲۳	<p>به کمک ادارات دولتی فراهم سازی زمینه‌ها و فرصت‌های کاری برای شهروندان مستعد کشور</p> <p>فراهم سازی نیروی کار مسلکی و دارای آموزش‌های عالی برای وزارتاخانه‌ها و ایجاد هماهنگی در راستای آموزش‌های تخصصی و مسلکی</p> <p>تسویید اسناد تقاضی مربوط به کار و ارایه مشوره‌های تخصصی در راستای مسایل امور اجتماعی</p> <p>نظارت از رعایت و تطبیق قوانین کار و سایر اسناد تقاضی مربوط و در این راستا ارایه رهنمودهای مبتدل‌نویسی</p> <p>گسترش انواع اجرای مبتدلها و معаш‌های منطقی، اصلاح مصنوعیت کار، فراهم سازی امنیت تخصصی محیط کاری، و تقویت معيارها و قواعد مربوط به کار، در ساحت مختلف اقتصادی</p> <p>تطبیق پلان‌ها جهت ایجاد فضای مساعد کاری، جلوگیری از بی کفایتی‌ها در کار، و حمایت از انضباط در روند کار</p> <p>تنظیم امور استخدام شهروندان خارجی</p> <p>تنظیم امور مراکز آموزشی مسلکی و تخصصی و فراهم سازی خدمات جستجوی شغل</p> <p>تنظیم امور کودکستان‌ها و جهت مراقبت از ایتمان ایجاد دارالایتمان‌ها، حمایت از اطفال و نظارت از آنها</p> <p>تنظیم امور گماشتن معيوبین در بخش‌های دولتی، مختلط، یا اداره‌های خصوصی و تولیدی در حالی که درجه تحصیلی، مسلکی و استعداد کاری افراد مورد توجه قرار گیرد</p> <p>تنظیم امور حمایت اجتماعی پیرامون کار</p> <p>تدوین اسناد تقاضی پیرامون حقوق و امتیازات معيوبین و خانواده‌های شهیدان و نظارت از روند تطبیق آن سازماندهی خدمات اساسی به معيوبین و خانواده‌های شهیدان</p> <p>تهیه احصایی کامل افراد معيوب، معلول و شهیدان به کمک اداره مرکزی احصاییه تعیین حقوق و امتیازات برای معيوبین، خانواده‌های اسیران، مفقودین و شهیدان و اجرای آن</p>	<p>وزارت کار، امور اجتماعی، شهیدان و معلولین</p>

دفاع از حاکمیت کشور و انجام اقدامات لازم در این زمینه دفاع و حفاظت از استقلال، حاکمیت ملی و تمامیت ارضی کشور تدوین استراتیزی نظامی و تطبیق آن گسترش طرفیت دفاعی و ساختاری منطبق به نیازهای جغرافیایی و امنیتی کشور فراهم سازی کمک ها در شرایط اضطراری به افراد ملکی	وزارت دفاع	۲۴
تدوین استراتیزی امنیت داخلی و تطبیق آن تأمین امنیت و حفاظت از سرحدات کشور تأمین و حفظ نظم و امنیت در کشور مبارزه با جرائم کشف جرائم و توقيف افراد متهم بلند بردن طرفیت های امنیتی کشور تنظیم امور ترافیکی در سرک ها و انجام اقدامات لازم در این راستا اطفاییه و انجام اقدامات مورد نیاز در این راستا اجرا و تطبیق احکام نهایی محاکم تنظیم امور مریبوط به ثبت احوال نفوس و توزیع پاسپورت ها	وزارت امور داخله	۲۵
مدیریت و هماهنگی امور پارلمانی دولت و ایجاد هماهنگی مناسب و موثر و معیارهای لازم در این راستا تفویت روند تفکیک قوای سه گانه دولت	وزارت امور پارلمانی	۲۶

منابع

- دفیلد، مارک. "مروری بر چارچوب استراتیژیک برای افغانستان" کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۰۱م.
- دولت افغانستان. "توافقنامه حکومت وحدت ملی" کابل: اداره امور ریاست جمهوری، ۲۰۱۴م.
- دولت افغانستان. "به سوی خودکفایی: چشم انداز استراتیژیک برای دهه تحول." کابل: وزارت امور خارجه، ۲۰۱۲م.
- بانک جهانی. "حکومتداری و انکشاف." واشنگتن، دی. سی: بانک جهانی، ۱۹۹۲م.
- دولت افغانستان. "پالیسی معاش مشاوران تخفیکی ملی." کابل: وزارت مالیه، ۲۰۱۴م.
- دولت افغانستان. "سنده مسوده نسل جدید اصلاح اداره عامه"، کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۱۵م.
- دولت افغانستان. "برنامه کاری استراتیژیک اصلاح و بازسازی ابتدایی"، کابل: دولت افغانستان، ۲۰۰۳م.
- دولت افغانستان. "استراتیژی اصلاح اداره عامه." کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۰۳م.
- دولت افغانستان. "سنده مسوده قانون کارکنان خدمات ملکی." کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۱۵م.
- دولت افغانستان. "قانون خدمات ملکی." کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۰۳م.
- دولت افغانستان. "قانون اساسی افغانستان." کابل: وزارت عدله، ۲۰۰۴م.

منابع تكميلی برای مطالعه بيشر

- "سروى ترکيبي چندشاخصه افغانستان." کابل: اداره مرکزى احصايه و یونيسف، ۲۰۱۲م.
- واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان. "رهنمای افغانستان، چاپ هشتم." کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۱۰م.
- ارمسترانگ، مايكل. "رهنمود روش های مدیریت منابع بشری" چاپ يازدهم. لندن و فيلادلفيا: واشنگتن، ۲۰۰۹م.
- کوكمن، کوليں و کارولین وادهمز. "حکومتداری در افغانستان: به گذشته ببين، چه چیزی از خود به جا مانده ايم"، واشنگتن، دی. سی: مرکز ترقی امریکایی، ۲۰۱۰م.
- ایوانس، انا، نیک مائینگ و این تولی با یاسین عثمانی و اندریو وايلدر. "اداره محلی در افغانستان: ارزیابی و پیشنهادها برای عمل"، کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۰۴م.
- دولت افغانستان. "پالیسی اداری افغانستان: انتخاب به سوی استحکام." کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۱۴م.
- دولت افغانستان. "قانون کارکنان خدمات ملکی افغانستان (جريدة رسمی)"، کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۰۷م.
- دولت افغانستان. "استراتیژی انکشاف ملی افغانستان." کابل: وزارت امور خارجه، ۲۰۰۸م.
- دولت افغانستان. "سيستم معاش و رتب در وزارت ها و ادارات خدمات ملکی (جريدة رسمی)." کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی.
- دولت افغانستان. "قانون تشکیلات، قانون ساختار اساسی دولت (جريدة رسمی).» کابل: وزارت عدله، ۲۰۰۵م.
- دولت افغانستان. "خودکفایی از طریق چارچوب پاسخگویی متقابل" کابل: دولت افغانستان، ۲۰۱۵م.
- دولت افغانستان. "پالیسی حکومتداری محلی." کابل: اداره مستقل ارگان های محل، ۲۰۱۰م.
- کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی. "پلان کاری ۱۰۰ روزه (جوza - اسد ۱۳۹۴ ش)." کابل: کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی، ۲۰۱۵م.

- جونز، بروس و راهول چندران. "چالش و مفاهیم دولت سازی در دولت های ورشکسته: از ورشکستگی تا به خودکفایی." نیویارک: سازمان همکاری اقتصادی و توسعه، ۲۰۰۸ م.
- کیولیرس، پاتریک. "مدیریت کارکنان خدمات ملکی." بنکاک: برنامه انکشاپی ملل متحده، ۲۰۰۴ م.
- کرمر، مونیک، پیتروان لیش اوٹ و رابت وینت. "بهتر سازی یا بهترین سازی: تدوین پالیسی ها در جهان جهانی شده." امستردام: مطبوعه پوهنتون امستردام، ۲۰۰۹ م.
- لیستر، سارا. "پیشرفت؟ ارزیابی اصلاح اداره عامه در افغانستان." کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۰۶ م.
- ماتیس، رابت ال و جان اچ جکسون، "مدیریت منابع بشری." ماسون او اچ: تامسن / سوت - ویسترن، ۲۰۰۳ م.
- وزارت زراعت، مالداری و آبیاری. «نقشه راه تغییر و برنامه ارتباطی.» کابل: وزارت زراعت، آبیاری و مالداری، ۲۰۰۹ م.
- وزارت اقتصاد و وزارت مالیه. "ظرفیت سازی برای برنامه نتایج." کابل: ریاست مدیریت خدمات ملکی / واحد حمایوی پروژه سی. بی. آر، ۲۰۱۴ م.
- نجات، آریه و رووان یوبیسکارا. "حکومتداری در افغانستان: یک مقدمه" کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۰۴ م.
- نو، ریموند ای. «اساسات مدیریت منابع بشری»، نیویارک، میکگرا - هیل اروین، ۲۰۰۳ م.
- سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه. "نگاهی به حکومت"، پاریس، سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه، ۲۰۱۱ م.
- سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه. "با هم برای خدمات عامه بهتر: همکاری با شهروندان و جامعه مدنی"، پاریس، سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه. ۲۰۱۱ م.
- ریکاردو، رونالد جی. «طراحی سازمان: میتودولوزی و وسائل عملی» امهرست، ام. ای: مطبوعه HRD، ۲۰۰۸ م.
- "تأمل مجدد پیرامون اداره عامه: نگاهی کوتاه" نیویارک: بخش امور اقتصادی و اجتماعی ملل متحده، ۱۹۹۵ م.
- راینر، ستيفن پ. "رفتار سازمانی: مفاهیم، منازعات و برنامه های کاربردی" انگلیوک کلیفس. نیوجرسی، پرنیس هال، ۱۹۹۳ م.
- سالتمارش، دوگلاس و مدهی، بھیلاش. "حکومتداری محلی در افغانستان: دیدگاهی از محل." کابل: واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۲۰۱۱ م.
- بانک جهانی. «دولت سازی موثر: اولویت ها برای اصلاح اداره عامه.» واشنگتن، دی. سی: بانک جهانی، ۲۰۰۸ م.
- بانک جهانی. «انجام کسب و کار: اصلاح در حالات دشوار.» واشنگتن، دی. سی: بانک جهانی، ۲۰۱۰ م.

پیشنهادات شما

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان می خواهد تا از پیشنهادات شما بعنوان استفاده کنندگان منابع تحقیقاتی این اداره مستفید شود. شما چه خواننده همیشگی انتشارات ما باشید، چه در یکی از سخنرانی ها و ورکشاپ های این واحد شرکت کرده باشید، چه از کتابخانه استفاده کرده باشید و چه به تازگی با این سازمان آشنا شده باشید، نظرات و پیشنهادات شما برای ما باارزش است. نظر های شما به ما کمک میکند تا هدف خود را به بهترین شکل تعقیب نموده و یافته های کاری خود را به شکل بهتر با خواننده گان نشریات ما به اشتراک بگذاریم. آسانترین راه برای ارائه پیشنهادات استفاده از این ایمیل آدرس میباشد. areu@areu.org.af

همچنان شما می توانید به این شماره تماس بگیرید ۷۹۹ ۶۰۸ ۵۴۸ (۰+۹۳) و هر نظری دارید، با ما در میان بگذارید. اما برخی اطلاعاتی که به ویژه برای ما سودمند هستند عبارتند از:

- چطور از نشریات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان استفاده می کنید (مطالعه انتشارات، شرکت در جلسات،...)?
- به چه منظور از پژوهش های واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان استفاده می کنید؟
- به چه شکل انتشارات واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان را دریافت می کنید؟
- از نسخه الکترونیکی استفاده می کنید یا از مجلدات؟
- چگونه این انتشارات می توانند اطلاعات را به نحو بهتری ارائه دهند؟
- نظر شما درباره روند پژوهشی و نتایج ما چیست؟
- انتشارات یا رویداد های مورد علاقه شما در واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان کدام است؟
- به نظر شما ما چه کارهایی را می توانیم بهتر انجام دهیم؟
- علاقه، ساحه و موقعیت کاری یا مطالعه شما کدام است؟

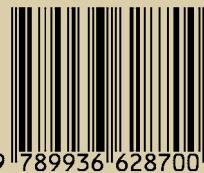
نشریات اخیر واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان

تمام نشریات در وبسایت www.areu.org.af قابل دستیابی اند و اکثر آنها بصورت نسخه چاپی رایگان در دفتر کابل واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان موجود می باشد.

تاریخ	عنوان نشریه	نام نویسنده	دری	پشتو	موضوع تحقیق	نوع نشریه
سپتامبر ۱۳۹۵	بودجه سازی جنسیت محور در افغانستان: کاری در حال پیشرفت	نیکولا بیرتج و احمد سلیمان هدایت	✓	✓	حکومداری و جندر	نشریه تحلیلی
سپتامبر ۱۳۹۵	اصلاحات خدمات ملکی در افغانستان: نقش ها و کارکاردهای بخش خدمات ملکی	سید حشمت الله هاشمی و گرهارد لوث	✓	✓	اصلاحات خدمات خدمات ملکی و حکومداری	نشریه تحلیلی
اسد ۱۳۹۵	نقش جامعه مدنی در ترویج حکومداری خوب در افغانستان	اورحلا اشرف نعمت و کرین ویرز	✓	✓	جامعه مدنی و حکومداری	نشریه تحلیلی
اسد ۱۳۹۵	نژدیک ساختن دولت با مردم: غیر منمرک ساختن پلانگذاری و بودجه سازی در افغانستان	نعمت الله بیزن، فرحت امیل و هارون نایخیل	✓	✓	بودجه سازی ولایتی و حکومداری	نشریه تحلیلی
اسد ۱۳۹۵	حکومداری محلی در افغانستان	آریا نجات؛ کریستوف گوستونی، بصیر فدا و یان کهفلر	✓	✓	حکومداری	نشریه تحلیلی
جوزا ۱۳۹۵	عملکرد متوازن در اداره بخش معادن	جاوید نورانی و لین دبروکر	✓	✓	بخش استخراجی و حکومداری	نشریه تحلیلی
سرطان ۱۳۹۵	نگاه نزدیکتر به مردان و «انواع مردانگی»: مشارکت فعال مردان در برایری جنسیتی	لی ویلفریدا، ری پیلوونگو، چونا آر. ایکافیز، پرویز طفیل، سید مهدی موسوی	✓	✓	جندر	پالیسی نامه
ثور ۱۳۹۵	توسعه منابع آبی فرامرزی: چشم انداز همکاری بین افغانستان، ایران و پاکستان؟	وینست توماس با مجیب احمد عزیزی و خالد بهزاد			مدیریت منابع طبیعی	مطالعه موردی
ثور ۱۳۹۵	یادداشت مختصر در مورد کار ساحوی در ولایت قندهار، ۲۰۱۵ - ۲۰۱۶: تربیاک خشخاش و معیشت روستایی	پاول فیشن	✓	✓	حکومداری	خلاصه
حمل ۱۳۹۵	بنای دولت بر ریگزار: چگونه تربیاک افغانستان را تضعیف کرد؟	دیوید منسفیلد			مدیریت منابع طبیعی	کتاب
حمل ۱۳۹۵	ارتش ملی افغانستان پس از آیساف	أتونیو گیوجیستازی و علی محمد علی	✓	✓	حکومداری	توضیح نامه

خلاصه	مدیریت منابع طبیعی		✓	✓	دیوید منسفیلاد	اصل در جزییات: افت دوامدار ننگرهار در خشونت، شورشگری و تولید کسترده مواد مخدر	حوت ۱۳۹۴
نشریه تحلیلی	جندر		✓	✓	چونا آر، اچاوز، سید مهدی موسوی و لیا ویلفردا آر ای پیلانگو	سوی دیگر نابرابری جنسیتی: مردان و خصوصیات مردانگی در افغانستان	جدی ۱۳۹۴

ISBN 978-9936-628-70-0

9 789936 628700

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان
خانه شماره ۱۰، سرک اول،
فاز اول، حوزه ۵، شهر نو،
کابل، افغانستان
شماره تماس: ۰۹۹ ۶۰۸ ۵۴۸ (۰)
ایمیل: publications@areu.org.af
ویب سایت: www.areu.org.af

تمام نشریات واحد تحقیق و ارزیابی
افغانستان را میتوانید از صفحه اینترنتی
این اداره www.areu.org.af
دراست نمایید.

همچنان نسخه های چاپی بعضی از
نشریات این اداره را میتوانید از دفتر
واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان به
آدرس ذیل بدست آورید.

